

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	Besvarede skriftlige forespørgsler:	
86/C 130/01	nr. 2489/84 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen Om: Gennemførelse af direktiver.....	1
86/C 130/02	nr. 364/85 af Pol Marck til Kommissionen Om: Tilladte tilsætningsstoffer i fødevarer.....	1
86/C 130/03	nr. 919/85 af Jean-Pierre Abelin til Kommissionen Om: Den fælles transportpolitik	2
86/C 130/04	nr. 956/85 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Stempeling af pas	3
86/C 130/05	nr. 1109/85 af Rüdiger Hitzgrath til Kommissionen Om: Undtagelser i de normale forsikringsbetingelser for udenlandske ejere af motorkøretøjer i Forbundsrepublikken Tyskland.....	3
86/C 130/06	nr. 1119/85 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Gennemførelse af den fælles fiskeripolitik	4
86/C 130/07	nr. 1148/85 af Margaret Daly til Kommissionen Om: Pligt for udenlandske gifte kvinder bosiddende i Belgien til at anvende deres pigenavn .	4
86/C 130/08	nr. 1215/85 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen Om: Handlingsprogrammet om det interne marked (18)/henstillinger vedrørende banksektoren	5
86/C 130/09	nr. 1216/85 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen Om: Handlingsprogrammet om det interne marked (19)/samordning af banklovgivningerne — andet direktiv	5
	Samlet svar på skriftlige forespørgsel nrs. 1215/85 og 1216/85 fra lord Cockfield .	5
86/C 130/10	nr. 1228/85 af Kenneth Collins, John Tomlinson, Hugh McMahon, Janey Buchan, og Christine Crawley til Kommissionen Om: Socialfonden	5

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
86/C 130/11	nr. 1239/85 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Tilforordnede vedrørende integreret regionaludvikling.....	6
86/C 130/12	nr. 1282/85 af Henri Plumb til Kommissionen Om: Auktioner.....	7
86/C 130/13	nr. 1329/85 af Richard Cottrell til Kommissionen Om: Anvendelse af EF-direktiv om bedøvelse af dyr inden slagtning på tyrefægtning	7
86/C 130/14	nr. 1368/85 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Bilateral aftale mellem Frankrig og Belgien til bekæmpelse af dobbelt beskatning	8
86/C 130/15	nr. 1435/85 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Gebyrer og omkostninger, som hindrer vareudvekslingen i EF	8
86/C 130/16	nr. 1458/85 af Ursula Schleicher til Kommissionen Om: Omsætning af direktivet om svovldioxid og støvpartikler fra 1980 til national lovgivning	9
86/C 130/17	nr. 1459/85 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Tysk øl og vin.....	9
86/C 130/18	nr. 1507/85 af Ursula Braun-Moser til Kommissionen Om: Hindringer for rejsearrangører ved udvekslingen af reklamemateriale	10
86/C 130/19	nr. 1513/85 af Hans Zahorka til Kommissionen Om: Importafgift på oplysningsmateriale til turistformål	10
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nrs. 1507/85 og 1513/85 fra lord Cockfield ..	11
86/C 130/20	nr. 1508/85 af Ursula Braun-Moser til Kommissionen Om: En europæisk fond for monumenter og historiske steder.....	11
86/C 130/21	nr. 1525/85 af Horst Seefeld til Kommissionen Om: Afbrydelse af flytrafikken til Sydafrika.....	11
86/C 130/22	nr. 1534/85 af Pieter Dankert til Kommissionen Om: Aftaler om Aldel-anlægget indgået som led i støttetildelingen til virksomheden Hoogovens	12
86/C 130/23	nr. 1572/85 af Karel De Gucht til Kommissionen Om: Mobiliteten for personer med bestået eksamen	12
86/C 130/24	nr. 1573/85 af Karel De Gucht til Kommissionen Om: Den generelle opholdstilladelse for indbyggere i de forskellige medlemsstater.....	13
86/C 130/25	nr. 1574/85 af Karel De Gucht til Kommissionen Om: Fri bevægelighed i Fællesskabet for redskaber og udstyr til erhvervsmæssige formål ...	13
86/C 130/26	nr. 1579/85 af John Iversen til Kommissionen Om: Sikring imod sundhedsfarer ved brug af medicin i landbruget.....	14
86/C 130/27	nr. 1589/85 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen Om: Godkendelse af virksomheders årsregnskaber	15
86/C 130/28	nr. 1652/85 af James Provan til Kommissionen Om: Flaskestørrelser for alkoholholdige drikke	15
86/C 130/29	nr. 1669/85 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Told- og afgiftsproblemer i forbindelse med firmakøretøjer med tyske nummerplader i Belgien	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
86/C 130/30	nr. 1724/85 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Udledninger af titandioxid ud for den nederlandske kyst ved Zeeland.....	16
86/C 130/31	nr. 1741/85 af Sylvester Barrett til Kommissionen Om: Den teknologiske udvikling og dens samfundsmæssige konsekvenser.....	17
86/C 130/32	nr. 2001/85 af Gene Fitzgerald til Kommissionen Om: Foranstaltninger med henblik på teknologisk udvikling og social tilpasning	17
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nrs. 1741/85 og 2001/85 fra hr. Manuel Marin	17
86/C 130/33	nr. 1743/85 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Faciliteter for handicappede ved flybefordring	18
86/C 130/34	nr. 1763/85 af Thomas Raftery til Kommissionen Om: Speditører	18
86/C 130/35	nr. 1776/85 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: National troskab eller uafhængighed for EF-tjenestemænd	18
86/C 130/36	nr. 1782/85 af Raphaël Chanterie til Kommissionen Om: Sammenligning af det lovbestemte antal feriedage	19
86/C 130/37	nr. 1785/85 af Kenneth Collins til Kommissionen Om: Skovdød.....	19
86/C 130/38	nr. 1813/85 af Karl van Wogau til Kommissionen Om: Moms ved indførsel af reklametidsskrifter.....	20
86/C 130/39	nr. 1823/85 af Terence Pitt til Kommissionen Om: Fællesmarkedspolitik over for arbejderkooperativer	20
86/C 130/40	nr. 1824/85 af Terence Pitt til Kommissionen Om: Finansiell støtte til arbejderkooperativer	20
86/C 130/41	nr. 1825/85DE af Terence Pitt til Kommissionen Om: Oprettelse af arbejderkooperativer	20
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nrs. 1823/85, 1824/85 og 1825/85 fra hr. Alois Pfeiffer	21
86/C 130/42	nr. 1837/85 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Grænsekontrolpersonalets identitet.....	22
86/C 130/43	nr. 1838/85 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Fri bevægelighed ved EFs indre grænser.....	23
86/C 130/44	nr. 1896/85 af Reinholt Bocklet til Kommissionen Om: Afvikling af hhv. landbrugstolden og importafgifter over for Jugoslavien	23
86/C 130/45	nr. 1908/85 af James Ford til Kommissionen Om: Forskelsbehandling af aldersmæssige grunde på arbejdsmarkedet.....	24
86/C 130/46	nr. 1913/85 af Anne-Marie Lizin til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte til kvindeorganisationer	24
86/C 130/47	nr. 1931/85 af Konstantinos Filinis til Kommissionen Om: Foranstaltninger til sikring af munkesælens overlevelse	24
86/C 130/48	nr. 1936/85 af William Newton Dunn til Kommissionen Om: Udgifter i forbindelse med malkekvæg på Fællesskabets budget	25

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
86/C 130/49	nr. 1945/85 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Phenergan, Théralène, Alcotropyl lægemidler, som har været årsag til dødsfald blandt nyfødte.....	25
86/C 130/50	nr. 1949/85 af John McCartin til Kommissionen Om: Landmænd.....	26
86/C 130/51	nr. 1957/85 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Sikkerhedsnormer i forbindelse med indsejling i havne og dokning	27
86/C 130/52	nr. 1958/85 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Landevejstransport	28
86/C 130/53	nr. 1963/85 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: International transport af affald og forbrænding til søs.....	28
86/C 130/54	nr. 1970/85 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Erhvervsuddannelse af landbrugere.....	29
86/C 130/55	nr. 1976/85 af Dominique Baudis til Kommissionen Om: Overholdelse af direktivet om indførelse af et EF-kørekort	29
86/C 130/56	nr. 1977/85 af Dominique Baudis til Kommissionen Om: Den nødvendige synsevne for førere af motorkøretøjer	30
86/C 130/57	nr. 1980/85 af Emmanuel Maffre-Baugé til Kommissionen Om: Majsproducenternes situation	30
86/C 130/58	nr. 1982/85 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Åndedrætsbesvær hos børn og sur nedbør.....	31
86/C 130/59	nr. 1987/85 af Gérard Deprez til Kommissionen Om: Fordelingen i Belgien af projekter, der finansieres af EFRU.....	32
86/C 130/60	nr. 1993/85 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Udledning af kemikalieaffald i Nordsøen.....	32
86/C 130/61	nr. 2008/85 af Ray Mac Sharry til Kommissionen Om: Bilindustrien	32
86/C 130/62	nr. 2010/85 af Ray Mac Sharry til Kommissionen Om: Nedsættelse af skattetrykket	33
86/C 130/63	nr. 2013/85 af Horst Seefeld til Kommissionen Om: Import af sangfugle fra Belgien	33
86/C 130/64	nr. 2030/85 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Prisfastsættelse i ECU.....	34
86/C 130/65	nr. 2027/85 af James Ford til Kommissionen Om: Shankai 6000-projektet.....	34
86/C 130/66	nr. 2038/85 af Richard Cottrell til Kommissionen Om: Græske spareforanstaltninger	35
86/C 130/67	nr. 2039/85 af William Newton Dunn til Kommissionen Om: Forslag om oprettelse af en ægproducerende enhed på en milliard æg om året i Ghlin i Belgien	35
86/C 130/68	nr. 2051/85 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Fremme af ECUens anvendelse	36
86/C 130/69	nr. 2056/85 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Salgsprisen for aviser	36

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
86/C 130/70	nr. 2075/85 af Barbara Castle til Kommissionen Om: Fællesskabsbudgettet	37
86/C 130/71	nr. 2089/85 af Horst Seefeld til Kommissionen Om: Jernbanernes situation inden for Fællesskabet.....	37
86/C 130/72	nr. 2094/85 af Geoffrey Hoon til Kommissionen Om: EFRU	37
86/C 130/73	nr. 2100/85 af William Newton Dunn til Kommissionen Om: Acceptable niveauer for slidbaner på bildæk i forskellige medlemsstater	38
86/C 130/74	nr. 2155/85 af Jacqueline Hoffmann til Kommissionen Om: Ligebehandling af mænd og kvinder.....	38
86/C 130/75	nr. 2156/85 af Jacqueline Hoffman til Kommissionen Om: Erhvervsuddannelse af unge piger	38
86/C 130/76	nr. 2160/85 af Jacqueline Hoffmann til Kommissionen Om: Hjemmearbejde.....	39
86/C 130/77	nr. 2162/85 af Sylvester Barrett til Kommissionen Om: Frigivelse af hvide fra interventionslagre	39
86/C 130/78	nr. 2166/85 af Sergio Pininfarina til Kommissionen Om: Beskatning af uindspillede lydbånd.....	39
86/C 130/79	nr. 2192/85 af Anne-Josée André til Kommissionen Om: Gennemførelse af direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler	40
86/C 130/80	nr. 2202/85 af Ray MacSharry til Kommissionen Om: Fri bevægelighed for lastbiler	40
86/C 130/81	nr. 2207/85 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Offentlige udbud på telekommunikationsområdet	41
86/C 130/82	nr. 2228/85 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Den europæiske offentlighed og ECU'en	41
86/C 130/83	nr. 2259/85 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: BRITE-projekter	42
86/C 130/84	nr. 2265/85 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: »Baker«-planen	42
86/C 130/85	nr. 2604/85 af Gérard Deprez til Rådet Om: Den europæiske holdning til »Baker-planen« vedrørende bekæmpelse af den tredje verdens gæld	42
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2265/85 fra hr. Vandemeulebroucke og skriftlig forespørgsel nr. 2604/85 fra hr. Deprez	43
86/C 130/86	nr. 2273/85 af Richard Cottrell til Kommissionen Om: Udbetaling fra socialfonden	43
86/C 130/87	nr. 2283/85 af Ernest Mühlen til Kommissionen Om: Monetær integration i Fællesskabet ved gennemførelse af teorien om den monetære integration som kernepunkt.....	43
86/C 130/88	nr. 2287/85 af Dorothee Piermont til Rådet Om: Kontrol med eksport af visse kemiske-produkter, der kan anvendes i kemiske våben ..	44

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
86/C 130/89	nr. 2297/85 af Ejner Christiansen til Kommissionen Om: Overholdelse af menneskerettighederne i Fransk Polynesien	44
86/C 130/90	nr. 2299/85 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Tilbagelevering af kulturgoder	45
86/C 130/91	nr. 2306/85 af Winston Griffiths til Kommissionen Om: Kvaliteten af badevand	45
86/C 130/92	nr. 2317/85 af Dario Antoniozzi til Kommissionen Om: De integrerede middelhavsprogrammer	46
86/C 130/93	nr. 2322/85 af Karl von Wogau til Rådet Om: EF-medlemsstaternes samarbejde ved skovbrande	46
86/C 130/94	nr. 2327/85 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Undervisningsgebyr ved kunsthøjskoler	46
86/C 130/95	nr. 2346/85 af Paul Staes til Kommissionen Om: Ekspertiser med forskellige opfattelser af omkostningerne ved atomenergi	47
86/C 130/96	nr. 2376/85 af James Provan til Rådet Om: Forvaltning af den fælles markedsordning for olivenolie	47
86/C 130/97	nr. 2510/85 af José Happart til Rådet Om: Situationen inden for kornsektoren	47
86/C 130/98	nr. 2574/85 af Jaak Vandemeulebroucke til Rådet Om: Opholdstilladelse	48
86/C 130/99	nr. 2575/85 af Jaak Vandemeulebroucke til Rådet Om: Lokale beskæftigelsesinitiativer	48
86/C 130/100	nr. 2660/85 af Barbara Castle til Rådet Om: Sur nedbør	49
86/C 130/101	nr. 2743/85 af Terence Pitt til Rådet Om: Indbetalinger til EFs 1985-budget	49

Berigtigelser

86/C 130/102	Berigtigelse til svar afgivet på Kommissionens vegne af Frans Andriessen på skriftlig forespørgsel nr. 1440/85 fra Pierre Pranchère (EFT nr. C 55 du 10. 3. 1986)	50
--------------	---	----

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2489/84

af Marijke Van Hemeldonck (S — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. april 1985)

(86/C 130/01)

Om: Gennemførelse af direktiver

Til gennemførelse af direktiv 83/381/EØF ⁽¹⁾, hvori normen for indholdet af aflatoxin B1 nedsættes, er der blot blevet offentliggjort et cirkulære fra direktoratet for tilsyn med råstoffer (landbrugsministeriet) i den belgiske statstidende ⁽²⁾.

Et ministerielt cirkulære fører ikke til de klassiske juridisk bindende retsakter.

Mener Kommissionen, at Belgien på denne måde har opfyldt sin forpligtelse til at gennemføre direktivet? (Også rent bortset fra, at den seneste frist for gennemførelse af direktivet for længst er overskredet).

Er Kommissionen af den opfattelse, at dette direktiv alligevel opfylder betingelserne for at få direkte gyldighed, selv om det ved denne formelle fejl ikke er gyldigt gennemført?

⁽¹⁾ EFT nr. L 222 af 13. 8. 1983, s. 31.

⁽²⁾ Den belgiske statstidende af 15. 5. 1984.

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(10. december 1985)

Kommissionen kan som supplement til sit svar af 8. maj 1985 ⁽¹⁾ meddele det ærede medlem følgende:

Efter at have foretaget en nærmere undersøgelse er Kommissionen nået til den konklusion, at der hersker tvivl om, hvorvidt de bestemmelser, der i form af en officiel meddelelse fra det belgiske landbrugsministerium, er offentliggjort i Monitor belge af 15. 5. 1984, er gyldige som foranstaltning til gennemførelse af kravet om det største indhold af aflatoxin B1, der er tilladt i tilskudsblandinger til malkekvæg, således som fastsat i direktiv 83/381/EØF om ændring af direktiv 74/83/EØF om fastsættelse af størstindhold af uønskede stoffer og produkter i foderstoffer.

Man må navnlig befrygte, at en sådan officiel meddelelse rent strafferetligt ikke kan gøres gældende over for personer, der overtræder den regel, som den officielle meddelelse har til formål at indføre i belgisk lovgivning.

Kommissionen vil over for de belgiske myndigheder fremsætte krav om, at den pågældende bestemmelse gennemføres i national lovgivning ved en internretlig retsakt, der er behørigt vedtaget og offentliggjort, således at der ikke hersker tvivl om retsaktens bindende karakter.

Kommissionen er af den opfattelse, at artikel direktiv 74/63/EØF sammenholdt med dette direktivs bilag pålægger de enkelte medlemsstater en klar, præcis og ubetinget forpligtelse, der udelukker muligheden for en skønsmæssig vurdering. I overensstemmelse med EF-Domstolens faste retspraksis kan de berørte borgere påberåbe sig direktivets bestemmelser for den nationale domstol, uanset om de nationale bestemmelser — det være sig af retlig eller administrativ art — måtte være i strid med den pågældende direktivbestemmelse.

⁽¹⁾ EFT nr. C 189 af 19. 7. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 364/85

af Pol Marck (PPE — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(8. maj 1985)

(86/C 130/02)

Om: Tilladte tilsætningsstoffer i fødevarer

I den rapport om ændring af de tilladte tilsætningsstoffer i fødevarer, som offentliggjordes i Belgische Staatsplad (= Lovtidende) af 5. september 1984, fastsættes en delvis erstatning af sukker med sødestoffer.

Således vil der komme tre slags limonader på markedet:

1. Limonader med naturligt sukker og.
 2. limonader med sukker og sødestoffer.
- Disse to eksisterer allerede.
3. Limonader udelukkende med sødestoffer.
- Jeg vil gerne havde oplyst følgende:

1. om disse limonader udelukkende med sødestoffer er tilladte i de andre EF-lande,
2. og om der i bekræftende fald eksisterer bestemmelser i disse lande om, hvilke sødestoffer man anvender for disse limonader?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(5. februar 1986)

Som supplement til svar af 5. juli 1985 ⁽¹⁾ og på basis af oplysninger tilsendt af medlemsstaterne kan Kommissionen nu oplyse det ærede medlem om følgende.

I alle medlemsstater betragtes læskedrikke, der — enten alene eller i en blanding med sukker — indeholder kunstige sødestoffer, og som ikke henhører under almindelige levnedsmidler, som »levnedsmidler bestemt til særlig ernæring« i henhold til Rådets direktiv 77/94/EØF af 21. december 1976 ⁽²⁾.

For så vidt angår læskedrikke, der henhører under kategorien almindelige levnedsmidler, er der i den tyske lovgivning fastsat bestemmelser om anvendelse af kunstige sødestoffer (i varer benævnt »Brausen«) og i den britiske lovgivning, hvori der er fastsat betingelser og grænser for anvendelsen heraf.

Den irske lovgivning indeholder ikke særlige bestemmelser om forbud mod eller tilladelse til anvendelse af kunstige sødestoffer i læskedrikke.

⁽¹⁾ EFT nr. C 251 af 2. 10. 1985.

⁽²⁾ EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 5.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 919/85

af Jean-Pierre Abelin (PPE — F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(5. juli 1985)
(86/C 130/03)

Om: Den fælles transportpolitik

Transportvirksomhederne udgør en sektor, hvis væsentlige betydning Kommissionen altid har anerkendt. Kun ved at harmonisere konkurrencebetingelserne kan de forskellige transportmetoder og transportvirksomheder udvikles, uden at man risikerer at skabe uligevægt blandt dem.

Det ser desværre ud til, at dette spørgsmål i dag ikke får den opmærksomhed, som det fortjener.

Kan Kommissionen meddele:

1. om den nuværende situation i denne sektor er noget, den beskæftiger sig med;
2. om den er indstillet på igen at sætte gang i den fælles transportpolitik;

3. hvilke foranstaltninger den i bekræftende fald påtænker at træffe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
(18. september 1985)

1. Kommissionen deler det ærede medlems bekymring over transportsektoren og beklager derfor også den forholdsvis langsomme udvikling, der finder sted inden for den fælles transportpolitik, til trods for de bestræbelser der gøres. Det betydningsfulde arbejde, som Europa-Parlamentets Transportudvalg udfører bl. a. på grundlag af forslag og memoranda fra Kommissionen, er et godt eksempel på den indsats, der allerede er gjort ⁽¹⁾.

2. De nødvendige forslag om harmonisering af konkurrencevilkårene har allerede — i visse tilfælde i længere tid — været forelagt Rådet:

— Hvad angår harmonisering af vægt og dimensioner for landevejskøretøjer, der anvendes til godstransport, blev det første forslag til forordning forelagt i 1963 ⁽²⁾ og senere ændret i 1971 ⁽³⁾, 1979 ⁽⁴⁾ og i 1981 ⁽⁵⁾. I december 1984 blev der indgået en aftale om bl. a. køretøjets tilladte totalvægt; inden udgangen af 1985 er det meningen, at der skal vedtages en afgørelse om trykket på køretøjers drivaksler samt om andre specifikationer, hvorom der endnu ikke er blevet vedtaget harmoniserede bestemmelser.

— I 1968 ⁽⁶⁾ fremsatte Kommissionen forslag til en harmonisering af afgifter og tariffer for anvendelse af infrastrukturer gennem en justering af de nationale afgiftssystemer for erhvervskøretøjer. Der blev opnået principiel enighed herom i 1978, men der er endnu ikke blevet udarbejdet en konkret aftale. I forbindelse hermed er Kommissionen for øjeblikket ved at udarbejde en resolution om motorvejsafgifter i Fællesskabet.

— Siden 1969 har fællesskabsforordningen om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for landevejstransport været gældende; denne forordning er for øjeblikket ved at blive revideret ⁽⁷⁾.

— På jernbanetransportområdet, hvor den dårlige økonomiske situation i visse tilfælde påvirker hele transportpolitikken, er der blevet vedtaget en række fællesskabsbestemmelser bl.a. om støtteordninger, forpligtelser til offentlige tjenesteydelser samt samarbejde mellem virksomhederne. Formålet med disse bestræbelser er at få vedtaget forslagene fra 1983 om finansiel sanering af jernbanevirksomheder ⁽⁸⁾.

Hertil kommer de allerede vedtagne bestemmelser om adgang til erhvervet med godstransport ad landevej og om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser ⁽⁹⁾ samt bestemmelserne om adgang til udøvelse af transportvirksomhed inden for godstransport af indre vandveje (forslag fra Kommissionen) ⁽¹⁰⁾.

3. Harmonisering af konkurrencevilkårene er kun en del af den fælles transportpolitik; et andet væsentligt område

er transportmarkedets struktur, især ordningerne vedrørende adgang til markedet samt prisdannelse.

I forbindelse hermed skal det anføres, at Domstolen i sin nylig afsagte dom i sag 13/83 »Fælles transportpolitik — Rådets forpligtelser« understreger, at den frie udveksling af tjenesteydelser bør være reglen på dette område, og at eventuelle vanskeligheder, som man her stødt på i forbindelse med vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltninger, ikke på nogen måde bør sinke gennemførelsen af fri udveksling af tjenesteydelser. Denne domstolsdom vil i øvrigt få betydelige politiske følgevirkninger, der skulle virke fremmende for udviklingen af den fælles transportpolitik.

(1) Der henvises i denne forbindelse til meddelelse til medlemmerne af Transportudvalget, som også omhandler den forudgående periode — dokument PE 98.146 af 6. 6. 1985.

(2) KOM(63) 131.

(3) EFT nr. C 90 af 11. 9. 1971, s. 25.

(4) EFT nr. C 16 af 18. 1. 1979, s. 3.

(5) KOM(81) 510 endelig udg.

(6) EFT nr. C 95 af 21. 9. 1968, s. 44.

(7) Forordning nr. 543/69 af 25. 3. 1969, EFT nr. L 77 af 29. 3. 1969.

(8) EFT nr. C 36 af 10. 2. 1984, s. 5.

(9) EFT nr. L 308 af 19. 11. 1974, s. 18 samt

EFT nr. L 334 af 27. 12. 1977, s. 37.

(10) EFT nr. C 351 af 24. 12. 1983, s. 5.

strider mod fællesskabsretten. Om nødvendigt vil Kommissionen anlægge sag for overtrædelse af traktatens artikel 169.

Som Kommissionen allerede detaljeret har redegjort for i sit svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel nr. 611/84 ⁽¹⁾, fastlægger Rådets direktiver om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsningerne inden for Fællesskabet for henholdsvis arbejdstagere og statsborgere i medlemsstaterne med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser ⁽²⁾ i detaljer de ind- og udrejseformaliteter, som ved Fællesskabets indre grænser kan kræves af personer, der er omfattet af disse direktiver. Forevisning af gyldigt identitetskort eller pas er den eneste formalitet, der kræves, og et ind- eller udrejsestempel er et eksempel på en ulovlig formalitet.

(1) EFT nr. C 62, af 11. 3. 1985.

(2) Direktiv 68/360/EØF, EFT nr. L 257, af 19.10.1968; direktiv 73/148/EØF EFT nr. L 172, af 28. 6. 1973 (artikel 1, artikel 2, stk. 1, og stk. 4, og artikel 3 i hvert direktiv).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 956/85

af Dieter Rogalla (S — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. juli 1985)

(86/C 130/04)

Om: Stempling af pas

Har Kommissionen kendskab til, at fællesskabsborgeres pas i forbindelse med flyrejser inden for Fællesskabets grænser i Strasbourgs lufthavn forsynes med et stempel af grænsepolitiet i den del af passet, som er beregnet til visaer?

I denne forbindelse vedlægges kopi af en side i et italiensk pas, som blev stemplet den 24. 5. 1985 i forbindelse med fly AF 1928 fra Strasbourg til Bruxelles kl. 18.20.

Har Kommissionen på grundlag af ovenstående oplysninger til hensigt øjeblikkeligt at bringe en sådan praksis til ophør, som er i modstrid med fællesskabsretten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Cockfield

(5. februar 1986)

Kommissionen er allerede gennem en klage fra vedkommende person blevet informeret om den sag, der nævnes i forespørgslen. Den har henvendt sig til de franske myndigheder og bedt dem standse denne praksis, som klart

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1109/85

af Rüdiger Hitzgrath (S — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 130/05)

Om: Undtagelser i de normale forsikringsbetingelser for udenlandske ejere af motorkøretøjer i Forbundsrepublikken Tyskland

På grundlag af statistiske oplysninger fra bilforsikrings-selskabernes sammenslutning regner de tyske forsikrings-selskaber med et særdeles højt skadesforløb for udenlandske forsikringstagere af visse nationaliteter i Forbundsrepublikken Tyskland. Som følge heraf findes der for de pågældende nationaliteter godkendelses- og undtagelsesbestemmelser vedrørende tegning og indhold af forsikringer for motorkøretøjer.

Kan Kommissionen besvare følgende:

1. Betyder sådanne undtagelsesbestemmelser en forskelsbehandling?
2. I bekræftende fald er Kommissionen da rede til at opfordre de pågældende selskaber til at afskaffe denne forskelsbehandling?
3. Findes der lignende procedurer med tilsvarende forhøjede præmier for visse nationaliteter ved tegning af forsikringer for motorkøretøjer i andre af Fællesskabets medlemsstater?
4. Er Kommissionen i besiddelse af oplysninger, ifølge hvilke de pågældende forsikrings-selskaber ved forsikringer tegnet af udlændinge af forskellige nationaliteter lider betydelige tab, der kan anvendes som begrundelse for ovennævnte undtagelsesbestemmelser?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(30. oktober 1985)**

Det problem, der rejses af det ærede medlem, har tidligere været genstand for en række skriftlige og mundtlige forespørgsler. Kommissionens svar på det seneste af disse, skriftlig forespørgsel nr. 75/85 fra Dieter Rogalla ⁽¹⁾, indeholder en liste over forespørgsler om dette emne.

1. Kommissionen har hele tiden fastholdt, at enhver praksis, der har til følge, at statsborgere fra andre medlemsstater, der er bosiddende i Forbundsrepublikken Tyskland, behandles mindre gunstigt af bilforsikringsselskaberne end tyske statsborgere udelukkende på grund af deres nationalitet, er diskriminerende og traktatstridig.
2. Kommissionen har flere gange anmodet de tyske myndigheder om at foranledige denne diskriminerende praksis indstillet. Forbundsrepublikken Tysklands regering meddelte i februar 1984 Kommissionen, at forsikringstilsynet havde afvist anmodninger fra forsikringsvirksomheder om tilladelse til at anvende højere tariffer for den obligatoriske ansvarsforsikring, når forsikringstagere var udenlandske bilister af visse nationaliteter.

Også for den ikke-obligatoriske bilforsikring, som forsikringsselskaberne ikke er forpligtet til at tegne, og for hvilken der ikke er fastsat godkendte tariffer, fastholder Kommissionen stadig, at andre EF-borgere bør stilles som tyske statsborgere. Forbundsrepublikken Tysklands regering meddelte Kommissionen, at den til stadighed bestræbte sig på at standse den diskriminerende behandling af udenlandske bilister inden for bilforsikring. På baggrund af denne udtalelse og i betragtning af, at medlemmerne af Europa-Parlamentet gentagne gange har taget spørgsmålet op, vil Kommissionen igen skrive til de tyske myndigheder og forespørge, hvilke skridt man har taget for at fjerne enhver diskriminering af EF-borgere, der er bosiddende i Forbundsrepublikken Tyskland.

3. Kommissionen er ikke bekendt med lignende praksis i andre medlemsstater.
4. Kommissionen er bekendt med, at forsikrings-selskaberne hævder at kunne påvise statistisk, at bilister af visse nationaliteter giver anledning til flere erstatningskrav end andre. Kommissionen mener imidlertid fortsat, at selv om det er helt legitimt at skelne mellem bilister på grundlag af f.eks. alder, erfaring og køretøjstype, så er det traktatstridigt at behandle EF-borgere forskelligt udelukkende på grund af deres nationalitet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 276 af 28. 10. 1985.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1119/85
af lord O'Hagan (ED — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1985)
(86/C 130/06)**

Om: Gennemførelse af den fælles fiskeripolitik

1. Hvor mange inspektører i hver enkelt medlemsstat og i Spanien og Portugal er i øjeblikket beskæftiget med gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik?
2. Hvor mange inspektionsskibe er hver enkelt medlemsstat og Spanien og Portugal i besiddelse af?
3. Hvilket mandskab og hvilke faciliteter findes der på hvert skib?
4. Er disse ressourcer tilstrækkelige?
5. Anvendes alle skibe hele tiden til inspektion?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(11. december 1985)**

Den interne organisation af de nationale inspektions-tjenester er medlemsstaternes eget ansvar, og den varierer betydelig fra land til land, lige som udstrækningen af det område og arten af det fiskeri, der skal overvåges, er meget forskellig. Det skal især fremhæves, at inspektionen i visse af medlemsstaterne varetages udelukkende af specialiseret personale, medens det er en deltidsopgave for forskellige administrationer i andre medlemsstater. På denne baggrund er det en ret usikker sag af forsøge at foretage en gyldig kvantitativ sammenligning mellem de nationale tjenester, og så meget mere for Spaniens og Portugals vedkommende.

I Spaniens og Portugals tilfælde vil Kommissionen via kontrol på stedet foretaget af dens fiskeriinspektører vurdere, hvor effektive disse landes inspektionsfaciliteter er, og den vil som for de øvrige medlemsstaters vedkommende føre tilsyn med, at den fælles fiskeripolitik anvendes i sin helhed og på ensartet måde.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1148/85
af Margaret Daly (ED — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1985)
(86/C 130/07)**

Om: Pligt for udenlandske gifte kvinder bosiddende i Belgien til at anvende deres pigenavn

Det belgiske kommunikationsministerium insisterer på at registrere en udenlandsk gift kvindes bil under hendes pigenavn, hvilket kan medføre mange forskellige administrative besværligheder, herunder bøder for ikke at have indsendt dokumenter. Hvad var resultatet af Kommissionens forespørgsler hos belgiske regeringskontorer, der udsteder dokumenter som opholdstilladelser, førerbeviser og bilpapirer på et andet navn end det, der figurerer på passet eller identitetskortet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(29. oktober 1985)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel nr. 269/84 fra Gloria Hooper ⁽¹⁾.

Kommissionen skal endvidere meddele, at efter de seneste oplysninger fra de belgiske myndigheder vil forslaget til lov om ratificering af München-konventionen om navneloven formentlig blive vedtaget af det belgiske parlament i løbet af 1986.

(¹) EFT nr. C 262 af 1. 10. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1215/85
af Marijke Van Hemeldonck (S — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1985)
(86/C 130/08)

Om: Handlingsprogrammet om det interne marked (18)/
henstillinger vedrørende banksektoren

Kommissionen har i sin hvidbog om gennemførelsen af det interne marked meddelt, at den i 1985 og 1986 vil fremsætte tre forslag til henstillinger, som tager sigte på at mindske risikoen for konkurser i banksektoren.

Kan Kommissionen give detaljerede oplysninger om det planlagte indhold af disse henstillinger?

Kan Kommissionen forklare, hvorfor den her ikke har valgt direktivformen, som den har gjort det vedrørende kontrol-len med forsikringssektoren?

Er der i forslaget til henstilling om kontrol med kreditinstitutters store engagementer fastsat bestemmelser om statsinstitutioners indgriben, og i bekræftende fald fra hvilken grænse?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1216/85
af Marijke Van Hemeldonck (S — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1985)
(86/C 130/09)

Om: Handlingsprogrammet om det interne marked (19)/
samordning af banklovgivningerne — andet direktiv

Kommissionen har i sin hvidbog om gennemførelsen af det interne marked meddelt, at den i 1987 vil fremsætte et forslag til andet direktiv om samordning af banklovgivningerne.

Kan Kommissionen give detaljerede oplysninger om det planlagte indhold af dette forslag, således at Parlamentets medlemmer allerede nu kan tage under overvejelse, hvilke muligheder der skal vælges i forbindelse med samordningen af banklovgivningerne?

Samlet svar af lord Cockfield på skriftlige
forespørgsler nr. 1215/85 og nr. 1216/85
(7. februar 1986)

Det er ikke muligt i øjeblikket at give detaljerede oplysninger om

- de tre forslag til henstillinger om indførelse i Fællesskabet af en ordning med indskudsgarantier, om kontrol med store risici, som kreditinstitutterne påtager sig, og om harmonisering af reglerne om egenkapital
- forslaget til andet direktiv om samordning af kreditinstitutterne.

Arbejdet med forberedelsen af disse forslag er nemlig endnu ikke afsluttet.

Henstillinger anvendes af hensyn til smidighed på et vanskeligt og hurtigt skiftende område, og dette sker uden at udelukke anvendelsen af bindende lovgivningsinstrumenter, som i lyset af erfaringen måtte vise sig formålstjenlige senere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1228/85
af Kenneth Collins (S — GB), John Tomlinson (S — GB), Hugh McMahon (S — GB), Janey Buchan (S — GB) og Christine Crawley (S — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1985)
(86/C 130/10)

Om: Socialfonden

I hvor høj grad mener Kommissionen dens nylige ændringer af Socialfondens prioriteringer vil sikre fortsat

støtte til de dårligst stillede områder i Det europæiske Fællesskab?

Erkender Kommissionen, at vejede nedskæringer af støtten, som diskriminerer større byområder, især kan have den virkning at hindre kommuner, som hører til blandt de fattigste områder i Europa, i at støtte lokale grupper og små virksomheder, som må være grundlaget for en stor del af jobskabelsen i disse områder?

Kan Kommissionen også oplyse, om beslutningen om at ændre Socialfonden på denne måde, blev truffet som følge af pres fra en eller flere af medlemsstaterne, og især om den var et resultat af ønsker fra den britiske regering, så at denne kunne mindske sine egne offentlige udgifter?

Da virkningerne af disse vejede nedskæringer sandsynligvis vil være meget følelige, kan Kommissionen da gå med til at foretage en fornyet overvejelse og ændre de afgørelser, som har muliggjort disse virkninger, så at Fællesskabets socialpolitik tydeligt sætter ind i de ugunstigt stillende områder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Peter Sutherland

(15. oktober 1985)

Kommissionen lagde ved den nylige revision af retningslinjerne for forvaltningen af Den europæiske Socialfond ⁽¹⁾ grunden til en større koncentration af fondens støtte i områder, hvor der er alvorlige arbejdsløshedsproblemer. De områder, som er udvalgt til at modtage prioriteret støtte fra og med 1986, er opført på en liste i bilaget til retningslinjerne, og det er her, næst efter de områder, som har fået absolut prioritet, man finder de største arbejdsløshedsproblemer. Kommissionen er klar over, at de vejede nedskæringer har en uheldig virkning, lige meget hvor de foretages, men det synes uundgåeligt at gøre brug af dette middel i betragtning af det stadig voksende misforhold mellem de disponible midler og det efterhånden umådelige behov for fondsstøtte. Denne procedure finder først sted, efter at den berørte medlemsstat er blevet hørt, men det skal understreges, at den endelige beslutning om, hvor nedskæringerne skal foretages, bliver taget af Kommissionen alene. Retningslinjerne for treårsperioden 1987-1989 vil blive revideret endnu engang inden den 1. maj 1986.

(1) Kommissionens beslutning 85/261/EØF af 30. 4. 1985, EFT nr. L 133 af 22. 5. 1985, s. 26.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1239/85 af François Roelants du Vivier (ARC — B) til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (3. september 1985) (86/C 130/11)

Om: Tilforordnede vedrørende integreret regionaludvikling

1. Gennemføres integrerede regionaludviklingsaktioner i de forskellige lande under medvirken af en ansvarlig koordinator? Hvilken status har denne person?

2. Finder Kommissionen ikke, at man burde fremme anvendelsen af særlige udviklingstilforordnede for de integrerede aktioner, og at man burde overveje en fællesskabsaktion til finansiering og uddannelse af disse tilforordnede?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Grigorios Varfis (15. oktober 1985)

1. En række forberedende undersøgelser, som hovedsagelig finansieres over Fællesskabets budget (konto 5410), er netop blevet afsluttet eller er ved at blive afsluttet. Det er således endnu ikke muligt at give det ærede medlem oplysninger om, hvorledes den praktiske gennemførelse af de integrerede foranstaltninger vil blive organiseret.

Der er for øjeblikket to integrerede foranstaltninger i gang, nemlig pilotforsøgene i Napoli og Belfast. Hvad Napoli angår, har den italienske regering udnævnt en generalsekretær, der på stedet er ansvarlig for koordineringen af og tilsynet med den integrerede foranstaltning. For så vidt angår Belfast, er det »Department of Environment of Northern Ireland«, der på stedet fører tilsyn med den integrerede foranstaltning.

2. Kommissionen finder det ønskeligt at fremme anvendelsen af udviklingskoordinatorer i forbindelse med de integrerede foranstaltninger. Den skal i øvrigt erindre om, at de seneste forordninger vedrørende særlige fællesskabsaktioner ⁽¹⁾ samt artikel 15 i den nye EFRU-forordning (EØF) nr. 1787/84 ⁽²⁾ af 19. juni 1984 indeholder bestemmelser om bistand fra erhvervskonsulenter.

Dette er baggrunden for, at den har ladet foretage en feasibility-undersøgelse vedrørende uddannelse af udviklingskoordinatorer. Det er Kommissionens hensigt i nær fremtid at iværksætte en uddannelsesforanstaltning på dette område.

(1) EFT nr. L 27 af 31. 1. 1984.

(2) EFT nr. L 169 af 28. 6. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1282/85**af Henri Plumb (ED — GB)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(3. september 1985)**(86/C 130/12)***Om: Auktioner**

Er Kommissionen enig i, at den gældende praksis i Frankrig, hvor retten til at afholde auktioner er begrænset til personer udpeget af det offentlige, er en effektiv hindring for den frie handel med tjenesteydelser inden for auktionsvirksomhed?

Bør virksomheder i de medlemsstater, hvor auktionsholdere ikke skal udpeges af det offentlige, ikke have tilladelse til at konkurrere i hele Det europæiske Fællesskab?

Betragter Kommissionen mere generelt artikel 55 i Romtraktaten som en eventuel hindring for gennemførelsen af et egentligt frit internt marked for tjenesteydelser på det finansielle område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af lord Cockfield***(14. februar 1986)*

De franske bestemmelser for afholdelse af offentlige auktioner hindrer uomtvisteligt personer, der udøver sådan virksomhed i andre medlemsstater, i også at udøve den i Frankrig.

Kommissionen har imidlertid allerede i sine svar på mundtlige forespørgsler nr. H-585-83 fra Andrew Pearce ⁽¹⁾ og nr. H-141-84 fra John Leslie Marshall ⁽²⁾ erklæret, at denne form for retsforskrifter, som også forekommer i andre medlemsstater end Frankrig, ikke er i modstrid med fællesskabsretten, herunder navnlig ikke med artikel 7, 52 og 59 i EØF-traktaten. Hertil kommer, at i henhold til EØF-traktatens artikel 55 og 66 er offentlig auktionsvirksomhed, som i medfør af loven er forbeholdt de af det offentlige udnævnte personer, ikke tilgængelige for udlændinge, fordi de pågældende udfører et hverv, der er forbundet med udøvelsen af offentlig myndighed

Rådet har i øvrigt i overensstemmelse med dette princip udelukket sådan virksomhed, selv hvor det drejer sig om varekategorier henhørende under direktiv nr. 64/224/EØF af 25. februar 1964 ⁽³⁾ (»formidlervirksomhed inden for handel, industri og håndværk») og direktiv nr. 68/363/EØF af 15. oktober 1968 ⁽⁴⁾ (»detailhandelen»). Under disse omstændigheder har Kommissionen ikke til hensigt at foreslå harmonisering af de under EØF-traktatens artikel 55 henhørende bestemmelser.

Det er ikke Kommissionens opfattelse, at man under henvisning til EØF-traktatens artikel 55 i væsentlig grad kan bremse virkeliggørelsen af et internt marked for finansielle tjenesteydelser. Det er nemlig til stadighed Kommissionens opfattelse, at denne artikel på grund af sin karakter af undtagelsesbestemmelse bør fortolkes meget restriktivt.

Desuden har Kommissionen altid fastholdt, at man ikke kunne udelukke et helt erhverv fra liberaliseringen, når kun en del af den pågældende form for virksomhed er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed. F.eks. er Kommissionen således af den opfattelse, at vekselererhvervet bør liberaliseres, selv om vekselererne i nogle medlemsstater udøver visse funktioner, som i disse medlemsstater er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed. Eksemplet med vekselererne er i øvrigt en undtagelse, idet det er Kommissionens principielle opfattelse, at bank-, forsikrings- og børsvirksomhed samt finansiell formidlervirksomhed ikke kan henføres under den omhandlede artikel.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, Tillæg til *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. 1-308 for sessionen den 18. januar 1984.

⁽²⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, Tillæg til *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. 2-320 for sessionen den 11. december 1984.

⁽³⁾ EFT nr. C 56 af 4. 4. 1964.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 260 af 22. 10. 1968.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1329/85**af Richard Cottrell (ED — GB)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(3. september 1985)**(86/C 130/13)***Om: Anvendelse af EF-direktiv om bedøvelse af dyr inden slagtning på tyrefægtning**

Rådets direktiv 74/577/EØF ⁽¹⁾ om bedøvelse af dyr inden slagtning inden for Fællesskabet forbyder slagtning af dyr (bortset fra religiøse formål), medmindre de først er bedøvet.

Har Kommissionen til hensigt at anvende dette direktiv inden for tyrefægtning, i særdeleshed i Spanien? I modsat fald, hvorfor ikke? Har Kommissionen fået nogen meddelelse om, at den spanske regering påtænker at ansøge om dispensation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Frans Andriessen***(6. december 1985)*

Kommissionen mener ikke, at tyrefægtning, hvorunder tyren dræbes af matadoren, kan betragtes som slagtning efter Rådets direktiv 74/577/EØF ⁽¹⁾.

De nugældende krav om bedøvelse af dyr inden slagtning har derfor ikke gyldighed i forbindelse med tyrefægtning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 316 af 26. 11. 1974, s. 10.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1368/85**af Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(3. september 1985)**(86/C 130/14)*

Om: Bilateral aftale mellem Frankrig og Belgien til bekæmpelse af dobbelt beskatning

Den bilaterale aftale mellem Frankrig og Belgien til bekæmpelse af dobbelt beskatning er blevet vedtaget af Belgien ved lov af 14. 4. 1965 (B.S. 24. 6. 1965).

I denne forbindelse opstår der gentagne gange problemer i forbindelse med definitionen på udtrykket »FAST SÆDE«. Dette udtryk er yderst vigtigt ved fastlæggelsen af, om en virksomhed er skattepligtig i et andet land. På den anden side hedder det i OECDs modeltraktat fra 1963, at der kun er tale om et fast sæde, når et firma driver sin virksomhed fra den ene stat i den anden, helt eller delvist. Kommissionen har allerede tidligere fremsat en udtalelse herom i forbindelse med spørgsmålet om hvorvidt der kan være tale om fast sæde, når belgiske sukkerfabrikker lader roer opgrave i Frankrig, som derpå transporteres til deres fabrikker i Belgien. Kommissionen svarede dengang, at der i dette tilfælde ikke kunne være tale om fast sæde.

Nu opstår det samme problem imidlertid med de franske skattemyndigheder i forbindelse med belgiske firmaer, som i Frankrig køber skovparceller med træer og småtræer på rod til spånpladefabrikker eller møbelfabrikker i Belgien. Træet fældes, hugges og afkortes af underleverandører på stedet, som bringer det til skovens udkant, hvor det læsses på fragtbiler og transporteres til Belgien.

Her opstår igen problemet, om de belgiske firmaer i dette tilfælde driver virksomhed delvist, hvilket ifølge aftalens ordlyd må betragtes som fast sæde, og således medfører, at fabrikken beskattes i Frankrig.

Kan Kommissionen meddele, om den ikke finder det nyttigt i dette tilfælde endnu engang at udtale sig klart herom og principielt fastslå, om der er tale om et fast sæde eller ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af lord Cockfield***(23. januar 1986)*

Det af det ærede medlem forelagte spørgsmål henhører ikke under fællesskabsretten, da det drejer sig om fortolkning af en bestemmelse i en bilateral aftale mellem Frankrig og Belgien om undgåelse af dobbelt beskatning. Spørgsmålet vil derfor kun kunne afgøres af de kompetente myndigheder i de to pågældende medlemsstater.

Begrebet et fast forretningssted, således som anvendt og defineret i artikel 9 i Rådets sjette Direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter ⁽¹⁾, er af Domstolen ⁽²⁾ blevet fortolket i en lignende sag. Men hverken den ovenævnte definition eller Domstolens fortolkning af den vil imidlertid kunne benyttes i forbindelse med en bilateral aftale, som slet ikke har noget med omsætningsafgifter at gøre, og som oven i købet snarere drejer sig om direkte frem for indirekte beskatning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977.

⁽²⁾ Domstolens dom af 4. juli 1985 i sag 168/84.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1435/85**af Dieter Rogalla****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(3. september 1985)**(86/C 130/15)*

Om: Gebyrer og omkostninger, som hindrer vareudvekslingen i EF

1. Har Kommissionen kendskab til sagen med hr. Janssen, som har meddelt mig, at der siden 1. 3. 1985 er beregnet provision ved overførsel af penge fra Nederlandene til bl.a. Belgien, overførsler, som indtil da havde været gratis. Da hr. Janssen arbejder i Nederlandene, men bor i Belgien, er han nødt til med regelmæssige mellemrum at lade foretage sådanne overførsler, som hver gang koster ham 7,50 hfl.

2. Da samme hr. Janssen i en fransk boghandel bestilte en reproduktion af et gammelt landkort, beregnede boghandlen sig 20 ffr. til emballage og forsendelse. Den belgiske stat (told- og postvæsen) opkrævede derudover 156 bfr. i moms plus 50 bfr. klareringsgebyr.

3. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at ændre denne praksis som er uholdbar set fra et europæisk synspunkt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af lord Cockfield***(5. februar 1986)*

1. Kommissionen er ikke bekendt med de særlige forhold vedrørende hr. Janssen, som det ærede medlem nævner i sin forespørgsel. Kommissionen har imidlertid indledt en undersøgelse af, hvorvidt de nederlandske bankers aftaler om bankernes provisioner ved overførsler af midler er i overensstemmelse med EØF-traktatens konkurrenceregler.

De nederlandske postcheckkonti er også omfattet af disse aftaler, og de ser ud til for disse at være blevet benyttet siden marts 1985. For øvrigt har Kommissionen i sit svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel nr. 528/84 ⁽¹⁾ oplyst, at den har indledt forhandlinger med de faglige organisationer på kreditområdet samt med de pågældende nationale

myndigheder for at danne sig et overblik over vilkårene for bankforretninger.

2. Medmindre Kommissionen får nøjere oplysninger, vil den ikke være i stand til at vurdere, hvorvidt afgiftsbelastningen ved indførsel til Belgien er korrekt.

3. I henhold til Rådets direktiv 82/181/EØF af 28. marts 1983 ⁽²⁾ kan medlemsstaterne indrømme fritagelser, for så vidt angår indførsler, hvis samlede værdi ikke overstiger 22 ECU. Det er Kommissionens ønske, at alle medlemsstaterne vil gøre brug af denne mulighed.

Endvidere fremsatte Kommissionen den 8. juli 1985 forslag til en rådeforordning om afskaffelse af visse postale fortoldningsgebyrer ⁽³⁾, hvorefter der en gang for alle ville blive sat en stopper for opkrævningen af gebyrer i forbindelse med den postekspederede samhandel inden for Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 83 af 1. 4. 1985.

⁽²⁾ EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 38 (jf. artikel 22).

⁽³⁾ KOM(85) 356 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1458/85

af Ursula Schleicher (PPE — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. september 1985)

(86/C 130/16)

Om: Omsætning af direktivet om svovldioxid og støvpartikler fra 1980 til national lovgivning

Kommissionen betegner i sin første beretning om direktivet om maksimalværdier for svovldioxid og støvpartikler fra 1980 gennemførelsen heraf som alt andet end tilfredsstillende.

Hvilke forholdsregler kan og vil Kommissionen træffe for at gennemføre hhv. forbedre omsætningen af direktivet i praksis?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Clinton Davis

(7. januar 1986)

Kommissionen har kun begrænsede midler til sin rådighed til at gennemføre direktiv 80/779/EØF ⁽¹⁾:

1. høre medlemsstaterne med hensyn til den tekniske og juridiske gennemførelse;
2. indlede overtrædelsesprocedurer i de tilfælde, hvor der ikke er opnået enighed under høringen.

Overtrædelsesproceduren følger en fastlagt femgangsmåde og afgøres af Domstolen i Luxembourg, hvis der ikke i mellemtiden er truffet en for begge parter tilfredsstillende overenskomst.

Kommissionen har udtømt alle muligheder; den har foretaget interne høringer og har også indledt overtrædelsesproceduren:

1. Siden 1982 har Kommissionen under otte ekspertmøder drøftet tekniske gennemførelsesproblemer, som navnlig berørte direktivets artikel 3, 6 og 10. Som resultat af denne stadig igangværende drøftelse blev man bl.a. enig om at gennemføre et fælles måleprogram med henblik på harmonisering af den praktiske gennemførelse af direktivet. Programmet blev igangsat i april 1984 og vil løbe til 1987.
2. I henhold til artikel 12 indkaldte Kommissionen i 1985 udvalget for tilpasning af direktivet til de videnskabelige og tekniske fremskridt. Dette udvalg har taget de af Kommissionen forelagte forslag til forbedrede referencemetoder til efterretning. Der regnes med, at disse forbedrede referencemetoder vedtages i begyndelsen af 1986.
3. Kommissionen besluttede i juli 1985 at lægge sag an mod otte medlemsstater for ikke at have gennemført direktivet. Der var allerede tidligere indledt overtrædelsesprocedurer mod de resterende to medlemsstater. Kommissionen har dermed tilført den retsmæssige afklaring væsentlige og omstridte punkter, f.eks. rettidig indførelse af foranstaltninger, overholdelse af medlemsstaternes informationspligt, forelæggelse af detaljerede planer for mindskelse af forureningsbelastningen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980, s. 30.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1459/85

af Andrew Pearce (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. september 1985)

(86/C 130/17)

Om: Tysk øl og vin

Er Kommissionen på baggrund af de seneste opdagelser af, at forurenede vin fra Østrig er aftappet og solgt i Tyskland, enig i, at det er fuldstændig urimeligt, at tyske ølbryggerier udøver et ulovligt og sæt fra et forbrugersynspunkt — uønsket forbud mod indførsel af udenlandsk øl, samtidig med at det ser ud til, at vin solgt fra Tyskland har været underkastet en fuldstændig utilstrækkelig kontrol?

**Svat afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(26. november 1985)**

Kommissionen er af den opfattelse, at anvendelsen af den tyske lovgivning på øl indført fra andre medlemsstater, i hvilke den er blevet lovligt fremstillet og afsat, ikke er forenelig med EØF-traktatens artikel 30-36 vedrørende frie varebevægelser. Denne har derfor indbragt denne sag for Domstolen. Domstolen har endnu ikke afsagt dom i sagen.

Kommissionen ser ikke nogen forbindelse mellem denne sag og indførslen af forfalskede vine af østrigsk oprindelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1507/85

**af Ursula Braun-Moser (PPE — D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(17. september 1985)
(86/C 130/18)**

Om: Hindringer for rejsearrangører ved udvekslingen af reklamemateriale

1. Er det rigtigt, at reklamemateriale til rejse- og turistformål, som tidligere kunne indføres toldfrit, i henhold til Rådets forordning nr. 918/83 af 28. 03. 1983 ⁽¹⁾ nu er told- og momspligtigt?

2. Ifølge artikel 108 i afsnit XXIII indrømmes der kun fritagelse for importafgifter for dokumenter, der uddeles gratis, og som hovedsagelig har til formål at trække turister til fremmede lande bl.a. for der at overvære møder eller arrangementer af kulturel, turistmæssig, sportslig, religiøs eller faglig art.

Er det Kommissionen bekendt, at rejse- og turistbranchens reklamemateriale sædvanligvis kun opfordrer til besøg i fremmede lande og ikke ubetinget til også at overvære arrangementer af kulturel, religiøs eller anden art?

3. Er Kommissionen sig det forhold bevidst, at denne ordning medfører store hindringer for selvstændige rejsearrangører ved udvekslingen af ovennævnte materiale?

4. Kan Kommissionen oplyse, om der er planlagt en ændring af forordningen?

⁽¹⁾ EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1513/85

**af Hans Zahorka (PPE — D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(17. september 1985)
(86/C 130/19)**

Om: Importafgift på oplysningsmateriale til turistformål

1. Hvorfor er fritagelsen for importafgifter på oplysningsmateriale til turistformål, som er bestemt til gratis uddeling, efter den tyske ordlyd af Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af den 28. marts 1983, indskrænket på en sådan måde, at fritagelsen kun gælder det oplysningsmateriale, som har til formål at trække turister til fremmede lande for her at deltage i møder eller arrangementer af kulturel, turistmæssig, sportslig, religiøs eller faglig art (afsnit XXIII, artikel 108), mens der i den franske udgave (EFT nr. L 105, af 23. april 1983) kun nævnes en betingelse for fritagelsen for importafgifter, nemlig gratis uddeling?

2. Er det ikke et tilbageskridt i forhold til tidligere ret, da alt oplysningsmateriale til turistformål, som var bestemt til gratis uddeling, var fritaget for afgifter, navnlig i betragtning af den politiske målsætning inden for alle EF-organer at nå frem til et fælles marked?

3. Hvad mener Kommissionen om den vanskeliggørelse af rejsebureauernes virksomhed, som ligger deri, at nogle toldkontorer i Forbundsrepublikken Tyskland kræver forevisning af regninger, som ved sådanne gratis forsendelser af oplysningsmateriale overhovedet ikke er kutyme, mens andre toldkontorer indrømmer fritagelse af importafgifter?

4. Er Kommissionen rede til omgående at forberede en ændring af den nævnte forordning for at rette de klare oversættelsesfejl, som findes mellem den tyske og den franske tekst? I stedet for det tyske »und« står der det franske ord »notamment« (bl.a.), hvilket ikke er et bindeord, men en indledning til en opremsning af eksempler.

5. Da der nu er sket det mærkværdige, at det franske turistkontor i Forbundsrepublikken Tyskland i sommeren 1984 i Frankfurt har måttet fortolde informationsmateriale, som stammer fra Frankrig, hvorfor har Kommissionen, efter at den gennem det franske turistkontor havde fået kendskab til dette uheldige forhold, da ikke gjort alt hvad den kunne for på ny at opnå en ensartet anvendelse af denne forordning? Nu findes der i Forbundsrepublikken Tyskland toldkontorer, som bevidst undlader at anvende den tyske udgave af forordningen, efter at fejlen blev indset (f.eks. Frankfurt), mens andre toldkontorer strengt holder sig til forordningens ordlyd og opkræver toldafgifter.

Er Kommissionen klar over, at der herved sker en alvorlig forskelsbehandling ikke bare inden for den europæiske, men også inden for den tyske turistsektor?

6. Er Kommissionen klar over, at også dens egen Direction Generale des Institutions Financieres et de la Fiscalite har bekræftet, at den samme fejl også optræder i den nederlandske oversættelse?

**Samlet svar af lord Cockfield på skriftlige
forespørgsler nr. 1507/85 og nr. 1513/85**

(8. januar 1986)

Fritagelse for moms og i givet fald told indrømmes ved import af informationsdokumenter indeholdende turistinformation på grundlag af bestemmelserne i artikel 108 i forordning (EØF) nr. 918/83 og artikel 78 i Rådets direktiv 83/181 af 28. marts 1983 ⁽¹⁾.

De betingelser, der er fastsat ved fællesskabslovgivningen, stemmer nøje overens med de internationale bestemmelser, som er truffet på området for turistreklamemateriale. Der er tale om følgende bestemmelser, der gælder kumulativt:

- materialet skal uddeles gratis, og
- have til formål at få offentligheden til at besøge andre lande, herunder til at deltage i møder eller arrangementer af kulturel, turistmæssig, sportslig, religiøs eller faglig art. Betydningen af udtrykket »herunder« er illustrativ og ikke udelukkende, og
- materialet må ikke indeholde mere end 25 % privat reklame — med udelukkelse af alle private, erhvervs-mæssige reklamer til gunst for virksomheder i Fællesskabet. Begrænsningen til virksomheder i Fællesskabet gælder ikke for fritagelsen for moms
- endelig skal det klart forfølge et propagandamål af generel karakter.

Kommissionen er underrettet om de vanskeligheder, som det ærede medlem nævner, og som i en medlemsstat har ramt rejsevirksomheder. Den har informeret Rådets generalsekretariat, som er ansvarligt på dette område, om spørgsmålet, og den tyske udgave er blevet tilpasset udgaverne på de andre sprog af den nævnte forordning ved en berigtigelse, offentliggjort i EFT nr. L 256 af 27. september 1985, s. 42.

⁽¹⁾ EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 38

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1508/85

af Ursula Braun-Moser (PPE — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. september 1985)

(86/C 130/20)

Om: En europæisk fond for monumenter og historiske steder

I Europa-Parlamentets beslutning af 14. 9. 1982 ⁽¹⁾ om bevarelse af den arkitektoniske og arkæologiske kulturarv kræves det, at der oprettes en europæisk fond for monumenter og historiske steder. Desuden skulle Europa-rådets liste over europæiske historiske monumenter suppleres med forslag fra Kommissionen.

1. Hvad har Kommissionen foretaget sig på baggrund af beslutningens forskellige krav og opfordringer?
2. Er der oprettet en sådan fond eller udarbejdet en liste over europæiske historiske monumenter?

⁽¹⁾ Dok. 1-206/82 — EFT nr. C 267 af 11. 10. 1982, s. 25.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Carlo Ripa di Meana

(5. november 1985)

I Fællesskabets budget for 1984 er der for første gang skønsmæssigt afsat et beløb på 400 000 ECU til modelprojekter til bevaring af monumenter. Der blev valgt tolv tilskudsværdige projekter. I 1985 er der ligeledes til fremme af højst tolv projekter forudset et beløb på 500 000 ECU. Opfordring til indgivelse af ansøgning om tilskud er bekendtgjort ⁽¹⁾. Der vil blive udsendt meddelelse om de udvalgte projekter ved udgangen af november. De udvalgte projekter vil blive bekendtgjort ved udgangen af november. Kommissionen skal endvidere henvise det ærede medlem til svaret på skriftlig forespørgsel nr. 594/85 fra lord O'Hagan ⁽²⁾.

Projekterne udvælges efter følgende tre kriterier af Kommissionen med bistand af en international jury, der består af uafhængige eksperter:

- vedkommende monument skal være af historisk eller arkitektonisk betydning for Europa
- vedkommende monument skal være tilgængeligt for offentligheden
- ansøgeren skal modtage endnu et tilskud fra en anden offentlig bidragsyder i medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT nr. C 78 af 26. 3. 1985.

⁽²⁾ EFT nr. C 26 af 14. 10. 1985

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1525/85

af Horst Seefeld (S — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. september 1985)

(86/C 130/21)

Om: Afbrydelse af flytrafikken til Sydafrika

1. Hvad mener Kommissionen om et forslag af den tidligere amerikanske FN-ambassadør, Andrew Young, om at afbryde flytrafikken til Sydafrika? Hvis en sådan forholdsregel blev taget af landene i den vestlige verden, ville den ramme apartheidsforkæmperne hårdt og samtidig ikke skade landets sorte flertal.

2. Har Kommissionen overvejet dette og allerede for-handlet derom med flyselskaberne i de forskellige EF-medlemsstater?

3. a. I bekræftende fald, hvem har udtalt sig og på hvilken måde?
3. b. I benægtende fald, agter Kommissionen da at træde i aktion på ovennævnte måde?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Willy De Clercq
(11. februar 1986)**

Hvad angår eventuelle økonomiske forholdsregler over for Sydafrika, er et initiativ såsom afbrydelse af flytrafikken til Sydafrika et emne, der bør drøftes under det politiske samarbejde mellem medlemsstaterne.

Medlemstaterne besluttede i dette forum den 10. september på grundlag af situationen i Sydafrika at harmonisere deres holdning til visse restriktive og positive foranstaltninger. Kommissionen står i løbende kontakt med medlemsstaterne med hensyn til gennemførelsen af de forskellige elementer i denne beslutning.

En afbrydelse af flytrafikken til Sydafrika indgår ikke blandt de foranstaltninger, som medlemsstaterne besluttede at træffe over for Sydafrika.

Danmark har dog sammen med Norge og Sverige indstillet luftfartsselskabet SAS's flyvning til Sydafrika.

Hvis der skulle blive opnået enighed om en sådan foranstaltning som led i det politiske samarbejde vil Kommissionen sammen med Rådet bestræbe sig på at sikre, at den gennemføres på samordnet måde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1534/85

af Pieter Dankert (S — NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. september 1985)

(86/C 130/22)

Om: Aftaler om Aldel-anlægget indgået som led i støttetildelingen til virksomheden Hoogovens

1. Er Kommissionen blevet underrettet rettidigt af den nederlandske regering om dens planer for indførelse eller ændring af støttetildelingen til virksomheden Hoogovens samt om de aftaler, der i denne sammenhæng er indgået om Aldel-anlægget?

2. Har Kommissionen taget de beretninger til efterretning, der er baseret på nyligt udsendte oplysninger fra generaldirektoratet for energi under økonomiministeriet i Haag, og hvoraf det fremgår, at der er indgået skriftlige aftaler mellem den nederlandske regering og virksomheden Hoogovens om levering af elektricitet til en lavere pris, og at dette tilsagn drejer sig om et beløb på ca. 500 mio hfl, og hvoraf det ligeledes fremgår, at der er truffet aftaler om den nederlandske regerings ansvar ved en eventuel lukning af Aldel-anlægget?

3. Er også disse aftaler blevet meddelt Kommissionen i overensstemmelse med det i EØF-traktatens fastsatte?

4. Er Kommissionen i bekræftende fald af den opfattelse, at disse aftaler er forenelige med EØF-traktatens artikel 92?

5. Hvad agter Kommissionen i benægtende fald at foretage sig i dette tilfælde?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland**

(29. januar 1986)

1. Den nederlandske regering har i overensstemmelse med fællesskabsreglerne for støtte (Kommissionens beslutning 2320/81/EKSF af 7. august 1981 ⁽¹⁾) givet forhåndsmeddelelse til Kommissionen om dens planer for indførelse eller ændring af en støtteordning til fordel for stålvirksomheden Hoogovens. Den nederlandske regering har endvidere efter anmodning fra Kommissionen anmeldt de støtteforanstaltninger, som den agter at gennemføre til fordel for aluminiumsvirksomheden Aldel, der er et datterselskab af Hoogovens.

2. Ja, Kommissionen er via pressen og sidenhen gennem en anmeldelse af de pågældende støtteforanstaltninger blevet gjort bekendt med den af den nederlandske regering indgåede aftale om levering af billigere elektricitet til Aldel, ligesom Kommissionen også er blevet gjort bekendt med at den nederlandske regering har stillet garantier for de omkostninger, der vil være forbundet med Aldels eventuelle lukning.

3. Ja, Kommissionen har på forhånd fået meddelelse om disse aftaler i overensstemmelse med EØF-traktatens regler.

4. og 5. Kommissionen er endnu ikke færdig med de indledende undersøgelser af disse foranstaltninger. De nederlandske myndigheder forventedes at fremkomme med yderligere oplysninger ved udgangen af november 1985. Efter anmodning fra den nederlandske regering har Kommissionen dog forlænget fristen indtil 31. januar 1986.

⁽¹⁾ EFT nr. L 228 af 13. 8. 1981, s. 14.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1572/85

af Karel De Gucht (L — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. september 1985)

(86/C 130/23)

Om: Mobiliteten for personer med bestået eksamen

Kan Kommissionen oplyse, hvilke forslag den allerede har fremsat for at nå frem til et system med ligestilling af eksamensbeviser fra universiteter med det formål at fremme den frie etablering af studerende og videnskabsmænd i Fællesskabets forskellige medlemsstater og således indirekte bidrage til en højnelse af det europæiske know-how?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland**

(3. januar 1986)

Efter møder i Rådet mellem undervisningsministrene, forsamlet i Rådet, den 22. juni 1981 og 2. juni 1983 har Kommissionen i snævert samarbejde med medlemsstaterne

oprettet nettet af nationale informationscentre om akademisk anerkendelse i alle medlemsstater.

Formålet med disse centre er at fremme mobiliteten blandt studerende, lærere og forskere i Fællesskabet gennem autoritativ rådgivning og information om den akademiske anerkendelse af eksamensbeviser og studieperioder, der er henholdsvis erhvervet og tilbragt i andre medlemsstater. De vigtigste brugere af denne servicefacilitet ventes at blive højere uddannelsesinstitutioner, studerende og disses rådgivere, forældre, lærere og fremtidige arbejdsgivere.

Med udgangspunkt i forslagene i Adonnino-rapporten, som Det europæiske Råd tiltrådte i Milano i juni 1985, er Kommissionen i færd med at udarbejde forslag om indførelse af et europæiske meritoverføringssystem, der vil lette akkumuleringen og anerkendelsen af karakterer for kurser og dele af uddannelser, som studerende har gennemgået ved højere uddannelsesinstitutioner i forskellige medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1573/85

af Karel De Gucht (L — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. september 1985)

(86/C 130/24)

Om: Den generelle opholdstilladelse for indbyggere i de forskellige medlemsstater

Kan Kommissionen oplyse, hvordan det forholder sig med dens forslag til udvidelse af den generelle opholdstilladelse uanset enhver erhvervsmæssig aktivitet for Det europæiske Fællesskabs borgere for derved at tage et vigtigt skridt mod virkeliggørelsen af borgernes Europa?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Cockfield

(27. februar 1986)

I 1979 forelagde Kommissionen for Rådet et forslag til direktiv »om opholdsret for statsborgere i medlemsstaterne på en anden medlemsstats område«⁽¹⁾, en ret, der ikke ville blive knyttet til udøvelse af økonomisk virksomhed, men til den omstændighed, at de pågældende er borgere i medlemsstaterne. Kommissionen har siden da ændret forslaget tre gange⁽²⁾. Alligevel er det til trods for indgående drøftelser på alle niveauer i Rådet endnu ikke blevet vedtaget.

Kommissionen vil gerne henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at Det europæiske Råd på mødet i Milano den 28. og 29. juni 1985 gav udtryk for betænke-

lighed over forsinkelsen med gennemførelsen af forslagene i den første rapport om borgernes Europa inklusive ovennævnte forslag.

⁽¹⁾ EFT nr. C 207, 17. 8. 1979, s. 14.

⁽²⁾ EFT nr. C 188, 25. 7. 1980, s. 7.
EFT nr. C 292, 11. 11. 1980, s. 3.
EFT nr. C 171, 10. 7. 1985, s. 8.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1574/85

af Karel De Gucht (L — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. september 1985)

(86/C 130/25)

Om: Fri bevægelighed i Fællesskabet for redskaber og udstyr til erhvervsmæssige formål

Kan Kommissionen oplyse, hvilke initiativer der kan tages som supplement til forordning (EØF) nr. 3/84⁽¹⁾ for at lette bevægeligheden i Fællesskabet for redskaber og udstyr, der er nødvendige for udførelse af arbejde i en anden medlemsstat, og således liberalisere den frie bevægelighed for tjenesteydelser i Fællesskabet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 2 af 4. 1. 1984, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Cockfield

(12. december 1985)

I artikel 16 og 17 i den af det ærede medlem nævnte forordning bestemmes det, at forordningen skal anvendes i en første forsøgsperiode på tre år. Før denne udløber den 30. juni 1988, skal Kommissionen forelægge Rådet en rapport om gennemførelsen af forordningen, og på grundlag af denne rapport vil forordningens fremtid blive besluttet.

Denne usædvanlige ordning blev vedtaget på grund af forordningens karakter af innovation, idet den gør det muligt, at goder bevæger sig mellem medlemsstaterne uden sikkerhedsstillelse. Dette vigtige skridt mod et virkeligt frit marked gav anledning til nogen tvivl i en række medlemsstater, som var betænkelige vedrørende muligheden af at opnå betaling af afgifter, som måtte skyldes, såfremt goder, der bevægedes under den nye fremgangsmåde, ikke bagefter blev reeksporteret fra deres område.

Disse medlemsstaters betænkeligheder viste sig på to hovedområder. Det ene var, at den forenklet fremgangsmåde, der blev foreslået af Kommissionen som et alternativ til den fulde procedure for visse hyppigt gentagne transaktioner, ikke blev vedtaget. Det andet var, at rækkevidden af ordningen for de goder og transaktioner, der kunne omfattes heraf, blev indsnævret betydeligt af Rådet.

Kommissionen håber, at det, når den forelægger sin rapport og nye forslag i 1988, vil være muligt både at forenkle fremgangsmåden og at udvide rækken af omfattede goder, selv om det må bemærkes, at Kommissionen havde relativt stort held med at formå Rådet til at vedtage sit forslag med hensyn til fagligt udstyr, hvor de områder, der dækkes af forordningen, allerede er temmelig omfattende.

Såfremt det ærede medlem er interesseret i udsigterne til en udvidelse af rækkevidden af arrangementerne til yderligere kategorier af goder, der i øjeblikket ikke er omfattet af ordningen, bedes han bemærke, at Rådets vedtagelse den 16. juni 1985 af det syttende direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivninger om omsætningsafgifter — fritagelse for merværdiafgift ved midlertidig indførsel af andre goder end transportmidler ⁽¹⁾ — betyder, at der nu for første gang findes harmoniserede fællesskabsbestemmelser om midlertidig afgiftsfri indførsel af fællesskabsgoder til andre medlemsstater.

Kommissionen finder, at sådanne bestemmelser giver et solidt grundlag for de nye forslag, som den har i sinde at forelægge for at udvide rækken af tilfælde, hvor denne fremgangsmåde som fastsat i forordning (EØF) nr. 3/84 kan anvendes.

⁽¹⁾ EFT nr. L 192 af 24. 7. 1985, s. 20.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1579/85

af John Iversen (COM — DK)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. september 1985)

(86/C 130/26)

Om: Sikring imod sundhedsfarer ved brug af medicin i landbruget

Hvordan mener Kommissionen, at de europæiske forbrugere kan sikre sig imod de sundhedsfarer, der eksisterer i og med, at landbruget anvender mere og mere medicin i produktionen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(10. december 1985)

Det har altid ligget Kommissionen stærkt på sinde, at forbrugernes sundhed skulle beskyttes mod de risici, som restkoncentrationer af veterinærmedicin i levnedsmidler af animalsk oprindelse kan indebære. Ved indførelsen af EF-direktiver ønsker Kommissionen at sikre, at alle medlems-

staterne anvender samme regler for at sikre folkesundheden på dette punkt. I henhold til direktiv 83/90/EØF om ændring af direktiv 64/433/EØF om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med fersk kød inden for Fællesskabet ⁽¹⁾ skal dyrene eller kødet have været undersøgt for restkoncentrationer. I henhold til direktiv 70/524/EØF om tilsætningsstoffer til foderstoffer ⁽²⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 85/429/EØF ⁽³⁾, må der kun anvendes tilsætningsstoffer, som ikke udsætter menneskers eller dyrs sundhed for fare.

Ved direktiv 81/851/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om veterinærmedicinske præparater ⁽⁴⁾ og 81/852/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om analytiske, toksikofarmakologiske og kliniske normer og forskrifter for afprøvning af veterinærmedicinske præparater ⁽⁵⁾ er det sikret, at der i medlemsstaterne kun markedsføres veterinærmedicinske præparater, som er behørigt afprøvet, som ikke er skadelige, og for hvilke der er fastsat en tilbageholdelsestid til sikring af, at levnedsmidler fra behandlede dyr ikke indeholder rester, som kan være til fare for forbrugernes sundhed.

Den 16. juli 1985 udstedte Rådet direktiv 85/358/EØF ⁽⁶⁾, hvorved der blev indført et fælles system for kontrol med hormonale stoffer, der anvendes til opfødning.

Kommissionen har udarbejdet en række forslag, der har til formål at yde forbrugerne større beskyttelse mod indtagelse af restkoncentrationer, der kan have skadeig virkning. I forslaget til et rådsdirektiv om undersøgelse af dyr og fersk kød for restkoncentrationer ⁽⁷⁾ foreslog Kommissionen et harmoniseret system for prøveudtagning til kontrol af levende dyr og produkter af animalsk oprindelse for restkoncentrationer. I henhold til forslaget til et rådsdirektiv om fremstilling, markedsføring og udlevering af foderlægemidler i Fællesskabet ⁽⁸⁾ skal medlemsstaterne sikre, at de aktive stoffer i foderlægemidler ikke er til fare for menneskers sundhed. Kommissionen mener, at den rette anvendelse af disse direktiver og indførelsen af gennemførelsesforanstaltninger som forudsat samt vedtagelsen og gennemførelsen af de nye forslag, der fremsættes, vil danne et solidt grundlag for beskyttelsen af forbrugernes sundhed.

⁽¹⁾ EFT nr. L 59 af 5. 3. 1983, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. L 270 af 14. 12. 1970, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 245 af 12. 9. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 317 af 6. 11. 1981, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 317 af 6. 11. 1981, s. 16.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 191 af 23. 7. 1985, s. 46.

⁽⁷⁾ EFT nr. C 132 af 31. 5. 1985, s. 5.

⁽⁸⁾ EFT nr. C 41 af 16. 2. 1982, s. 3.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1589/85**af Marijke Van Hemeldonck (S — B)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(25. september 1985)**(86/C 130/27)*

Om: Godkendelse af virksomheders årsregnskaber

Kan Kommissionen oplyse, om den frie bevægelighed for tjenesteydelser allerede nu også omfatter godkendelse og revision af årsregnskaber?

Kan Kommissionen give en oversigt over de gældende nationale bestemmelser herom i EFs medlemsstater?

Har Kommissionen planer om at iværksætte foranstaltninger på dette område og i bekræftende fald hvilke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af lord Cockfield***(29. januar 1986)*

På området lovpligtig revision af regnskaber har Fællesskabet gjort det første skridt ved på grundlag af EØF-traktatens artikel 54, stk. 3, litra g) at vedtage det ottende direktiv 84/253/EØF om autorisation af personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber ⁽¹⁾.

Dette direktiv gælder dog ikke etableringsfrihed og heller ikke fri udveksling af tjenesteydelser for så vidt angår personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber. Gennemførelsen heraf vil blive lettet ved bestemmelser, der skal vedtages på grundlag af EØF-traktatens artikel 57. Dog kan personer, der skal foretage lovpligtig revision af regnskaber, påberåbe sig de rettigheder, de har i medfør af traktatens artikel 52 og 59, som de nationale domstole skal efterkomme.

⁽¹⁾ EFT nr. L 126 af 12. maj 1984, s. 20.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1652/85**af James Provan (ED — GB)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(7. oktober 1985)**(86/C 130/28)*

Om: Flaskestørrelser for alkoholholdige drikke

I begyndelsen af juli meddelte Union Europeenne des Alcools (det repræsentative organ for EF-producenter af alkoholholdige drikke) Kommissionen, at den ønsker, at en liste over obligatoriske flaskestørrelser for spiritus i Fællesskabet (skal finde anvendelse fra 1. januar 1989)

bliver optaget i Kommissionens forsinkede forslag om ændring af direktiv nr. 75/106/EØF ⁽¹⁾ som ændret af direktiv nr. 79/1005/EØF ⁽²⁾.

Er Kommissionen positivt indstillet over for denne anmodning?

Hvornår vil de relevante retsakter i bekræftende fald blive sendt til Rådet til overvejelse?

⁽¹⁾ EFT nr. L 42 af 15.2.1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 308 af 4.12.1979, s. 25.

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af lord Cockfield***(3. februar 1986)*

Kommissionen stiller sig positivt til henvendelsen fra det repræsentative organ for EF-producenter af alkoholholdige drikke vedrørende en obligatorisk størrelsesskala for flasker til alkoholholdige drikkevarer.

Kommissionen påtænker, efter at have rådført sig med medlemsstaternes regeringsekspertter, at forelægge Rådet et ændringsforslag til direktiv 75/106/EØF ⁽¹⁾ herom.

⁽¹⁾ EFT nr. L 42 af 15. 2. 1975, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1669/85**af Willy Kuijpers (ARC — B)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(7. oktober 1985)**(86/C 130/29)*

Om: Told- og afgiftsproblemer i forbindelse med firmakøretøjer med tyske nummerplader i Belgien

Arbejdstagere i et tysk firma, der er statsborgere i en anden EF-medlemsstat, aflægger næsten udelukkende besøg hos kunder i Benelux, Frankrig og Tyskland. Til dette formål får de stillet firmakøretøjer til rådighed, der er lejet hos samme leasing-firma i Tyskland. Alle disse køretøjer står til rådighed for repræsentanterne, idet ingen dog har eneret til at bruge et af køretøjerne.

En belgisk arbejdstager med tysk opholdstilladelse modtog på sit egentlige hjemsted i Belgien en meddelelse fra de belgiske toldmyndigheder til firmaet, hvori der krævedes importafgift for den leasede firmavogn. Fra det belgiske finansministerium modtog arbejdstageren et brev adresseret til sig selv personligt med krav om betaling af forfaldne vejafgifter samt en bøde.

Kan Kommissionen oplyse, om denne fremgangsmåde hos de ansvarlige belgiske myndigheder er i overensstemmelse med den frie bevægelighed for arbejdstagere og tjenesteydelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(3. februar 1986)

Kommissionen deler det ærede medlems opfattelse af, at den af ham omtalte situation ikke er tilfredsstillende.

Som Kommissionen har bebudet i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 1575/85 fra Karel De Gucht ⁽¹⁾, vil den forelægge Rådet et nyt forslag til direktiv med henblik på at udvide anvendelsesområdet for toldfritagelse til også at omfatte midlertidig indførsel og med henblik på at lempe betingelserne for indrømmelse af sådan fritagelse. Ved samme lejlighed vil der blive fremsat forslag med det formål at forbedre situationen i det af det ærede medlem nævnte tilfælde.

⁽¹⁾ EFT nr. C 78 af 7. 4. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1724/85

af Johanna Maij-Weggen (PPE — NL)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(7. oktober 1985)
(86/C 130/30)

Om: Udledninger af titandioxid ud for den nederlandske kyst ved Zeeland

- Er Kommissionen bekendt med, at den belgiske regering har givet virksomhederne NL Chemicals i Gent og Bayer i Antwerpen lov til indtil 1987 at udlede hhv. 360.000 og 330.000 t titandioxid om året i Nordsøen ud for den nederlandske kyst ved Zeeland.
- Er Kommissionen bekendt med, at NL Chemicals og Bayer i 1981 udledte hhv. 331.864 og 319.671 t, i 1982 hhv. 288.653 og 281.085 t og i 1983 hhv. 316.000 og 321.172 t titandioxid i Nordsøen (ifølge den belgiske regerings svar den 15.1.1985 på spørgsmål fra parlamentsmedlem Geyselings af 6.12.1984).
- Finder Kommissionen, at det på baggrund af indhold og målsætning i direktiv nr. 78/176/EØF ⁽¹⁾ om affald fra titandioxidindustrien, er rigtigt at den belgiske regering i sin tilladelse til de to virksomheder giver disse lov til udledning af mængder, der overskrider de udledte mængder titandioxid i årene 1981, 1982 og 1983, hvorved der skabes grundlag for en reel forværring af situationen i perioden indtil 1987, hvilket er i strid med ovennævnte direktiv.
- Finder Kommissionen det rigtigt, at den belgiske regering i sine tilladelser ikke har stillet nogen betingelser eller rettet nogen opfordringer med det

formål at få udledningerne indskrænket og/eller standset efter 1987, hvilket ligeledes er i strid med ovennævnte direktiv.

- Kan Kommissionen oplyse, om Belgien allerede tidligere er anklaget eller dømt i forbindelse med gennemførelsen af direktiv nr. 78/176/EØF.
- Er Kommissionen rede til på baggrund af ovenstående at kræve, at den belgiske regering skal bringe sine tilladelser til NL Chemicals og Bayer i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv nr. 78/176/EØF ved at indskrænke de heri tilladte udledningsmængder og medtage definitive betingelser med henblik på at forbedre situationen med hensyn til udledninger for perioden efter 1987?

⁽¹⁾ EFT nr. L 54 af 25.2.1978, s. 19.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
(24. januar 1986)

1. Kommissionen har ikke noget nærmere kendskab til de tilladelser, de belgiske myndigheder har givet de nævnte virksomheder.

2. Den belgiske regering har givet Kommissionen de samme oplysninger, som det ærede medlem henviser til.

3. og 4. Kommissionen vil i nærmeste fremtid rette en henvendelse til medlemsstaterne, heriblandt Belgien, for under henvisning til artikel 13, stk. 1, i direktiv 78/176/EØF om affald fra titandioxid-industrien at anmode om yderligere oplysninger om de givne tilladelser.

Denne henvendelse skal især dreje sig om de maksimale mængder, tilladelsen gælder, og om de mængder, der rent faktisk er blevet udledt.

På grundlag af disse oplysninger vil direktivets anvendelse kunne bedømmes, og Kommissionen vil afhængigt af de modtagne oplysninger træffe passende forholdsregler, hvis det viser sig, at en eller flere medlemsstater ikke har overholdt det.

5. Den 23. juli 1985 indklagede Kommissionen Belgien for Domstolen, fordi det ikke havde fulgt Domstolens kendelse af 2. februar 1982. Domstolens kendelse lød på, at Belgien ved ikke at vedtage de nødvendige bestemmelser for at efterkomme direktiv 78/176/EØF havde undladt at opfylde de forpligtelser, som påhvilede det i henhold til traktaten.

6. Kommissionen lægger den allerstørste vægt på, at medlemsstaterne overholder direktiv 78/176/EØF. Kommissionen er rede til at kræve, at den belgiske regering bringer sine tilladelser til de to firmaer i overensstemmelse med direktivets bestemmelser.

Kommissionen henviser i øvrigt til sit forslag til Rådets direktiv af 1983 om fastsættelse af nærmere regler for indbyrdes tilnærmelse af programmer for nedbringelse af forureningen fra affald fra titandioxid-industrien med henblik på at bringe den til ophør ⁽¹⁾. Dette forslag blev

ændret i strengere retning af Europa-Parlamentet i 1984 ⁽²⁾ og drøftes stadig i Rådet.

Rådets vedtagelse af dette forslag vil skabe mulighed for en betydelig reduktion af titandioxid-industriens udledning af affald i havet og vil pålægge industrierne de samme restriktioner i alle medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT nr. C 138 af 26. 5. 1983.

⁽²⁾ EFT nr. C 167 af 27. 6. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1741/85

af Sylvester Barrett (RDE — IRL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. oktober 1985)

(86/C 130/31)

Om: Den teknologiske udvikling og dens samfundsmæssige konsekvenser

Den 4. juni 1984 vedtog Rådet en række konklusioner, hvori det opfordrede Kommissionen til at udvikle og i givet fald påbegynde aktioner på otte områder, hvor den teknologiske udvikling og dens samfundsmæssige konsekvenser vil få betydning ⁽¹⁾.

Kan Kommissionen anføre, hvad den i det forløbne år har gjort på hvert af disse otte områder?

⁽¹⁾ EFT nr C 184 af 11.7.1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2001/85

af Gene Fitzgerald (RDE — IRL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. november 1985)

(86/C 130/32)

Om: Foranstaltninger med henblik på teknologisk udvikling og social tilpasning

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet i det sidste år med henblik på at udvikle og om nødvendigt igangsætte arbejdet på de otte interesseområder for teknologisk udvikling og social tilpasning som følge af Rådets anmodning af 7. juni 1984?

Samlet svar af Manuel Marin på skriftlige forespørgsler nr. 1741/85 og nr. 2001/85

(13. februar 1986)

I Rådets konklusioner af 7. juni 1984 ⁽¹⁾ anmodede det Kommissionen om — på grundlag af en række principper for en fælles strategi vedrørende de beskæftigelsesmæssige

virkninger af den ny teknologi — at udvikle og i givet fald påbegynde foranstaltninger på flere forskellige områder.

Med henblik på at efterkomme Rådets opfordring har Kommissionen taget en række initiativer, der ligger på linje med den strategi, der er skitseret i Kommissionens meddelelse til Rådet om den teknologiske udvikling og dens samfundsmæssige konsekvenser ⁽²⁾. Formålet hermed er at udvikle en fællesskabsstrategi vedrørende den ny teknologi, som supplerer de allerede iværksatte foranstaltninger inden for industri, forskning, udvikling og innovation, og som indebærer et positivt svar på de samfundsmæssige udfordringer, der ligger i indførelsen af ny teknologi.

De initiativer, Kommissionen har taget eller agter at tage, kan sammenfattes i form af følgende stikord:

I. Beskæftigelse, omlægning af arbejdstiden og forbedring af arbejds- og levevilkårene. Herunder kan bl.a. nævnes:

— arbejdsprogrammet vedrørende lokal arbejds-markedsstyring, der blev iværksat i oktober 1985;

— fortsatte undersøgelser af de sektormæssige beskæftigelsestendenser, distancearbejde samt de ergonomiske konsekvenser, af den tekniske udvikling.

II. Almen og erhvervsrettet uddannelse.

På dette område har Kommissionen allerede taget en lang række initiativer, bl.a.:

— iværksættelse af foranstaltninger på grundlag af arbejdsprogrammet vedrørende indførelse af den nye informationsteknologi i skolesystemerne i Det europæiske Fællesskab ⁽³⁾ samt på grundlag af programmet for erhvervsuddannelse og ny teknologi

— nye fællesskabsinitiativer i perioden 1983-1987 ⁽⁴⁾

— etableringen af Fællesskabets handlingsprogram for uddannelse i teknologi — COMETT — fik Rådets principielle godkendelse på dets møde den 5. december 1985 ⁽⁵⁾.

III. Arbejdstagernes medindflydelse i forbindelse med den teknologiske udvikling.

I en af Rådets konklusioner anmodes Kommissionen om at belyse de fælles principper bag de lovgivningsmæssige og overenskomstmæssige forpligtelser i medlemsstaterne vedrørende information, høring og forhandling i forbindelse med indførelsen af ny teknologi.

Til imødekommelse heraf har Kommissionen ladet gennemføre en række undersøgelser, ligesom den har taget initiativ til, at Den europæiske faglige Samarbejdsorganisation og UNICE (Sammenslutningen af industri- og arbejdsgiverorganisationer i De europæiske Fællesskaber) i 1985 har holdt møde to gange i Val Duchesse, hvor de blandt andet har drøftet arbejdstagernes informations- og høringsrettigheder.

En mere detaljeret beskrivelse af disse initiativer er indeholdt i Kommissionens arbejdsprogram for 1985.

- (¹) EFT nr. C 184 af 11. 7. 1984, s. 1.
(²) KOM(84) 6 endelig udg., Bruxelles den 26. januar 1984.
(³) KOM(84) 722 endelig udg.
(⁴) KOM(82) 296 endelig udg.
(⁵) KOM(85) 431 endelig udg. og KOM(85) 690 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1743/85

af Raymonde Dury (S — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. oktober 1985)

(86/C 130/33)

Om: Faciliteter for handicappede ved flybefordring

En del luftfartsselskaber og blandt disse navnlig Alitalia nægter at befordre fysisk handicappede, der rejser alene.

1. Er Kommissionen bekendt med dette forhold?
2. Agter Kommissionen at skride ind mod dette på en sådan måde, at fysisk handicappede befordres, for så vidt de har betalt for det?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Stanley Clinton Davis

(19. december 1985)

1. Ja.
2. Bestemmelserne om flyselskabernes forpligtelse til at acceptere og befordre passagerer findes normalt i de nationale lovgivninger. Da der ikke eksisterer internationale normer for flyselskabernes og lufthavnsmyndighedernes service for handicappede, har IATA udgivet en vejledning om handicappede passagerers rejse. Af sikkerhedsmæssige grunde er det imidlertid delvis op til flyselskaberne selv at træffe afgørelse.

Der eksisterer ingen fællesskabsbestemmelser der kan danne grundlag for et direkte formelt indgreb på området, men Kommissionen er ved at foretage undersøgelser over de forskellige aspekter af handicappedes adgang og mobilitet. Når dette arbejde er afsluttet, agter Kommissionen at udarbejde et udkast til en retsakt med retningslinjer for adgangs- og mobilitetslovgivningen. Kommissionen er overbevist om, at sådant et initiativ på afgørende vis ville fremme samordningen i Fællesskabet mellem bestemmelser og fremgangsmåder på alle disse områder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1763/85

af Thomas Raftery (PPE — IRL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. oktober 1985)

(86/C 130/34)

Om: Speditører

I betragtning af selvstændige vognmænds meget store sårbarhed over for muligheden af udnyttelse og manglende betaling fra en lille række skrupelløse speditørers side finder Kommissionen da ikke også beskyttelsesforanstaltninger stærkt påkrævede, og da navnlig indførelsen af et system med sikkerhedsstillelse i lighed med det, der er i kraft for rejsearrangører?

Er Kommissionen endvidere ikke enig i, at indførelsen af et obligatorisk EF-licenssystem for alle, der beskæftiger sig med spedition, ville være til gavn for såvel de selvstændige vognmænd som det langt overvejende antal speditører, der driver forretning med hæderlige metoder?

Hvad agter Kommissionen i bekræftende fald at foretage sig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Stanley Clinton Davis

(7. februar 1986)

Kommissionen er vidende om, at de i den skriftlige forespørgsel omhandlede situationer somme tider kan opstå. Men disse tilfælde er, således som det ærede medlem ganske rigtigt har anført, sjældne, og berettiger ikke til at man indfører fællesskabsordninger for adgangen til erhvervet som speditør og om vilkårene for at udføre dette erhverv.

Hvad den manglende betaling angår, skal det understreges, at de generelle civilretlige og handelsretlige regler er gældende. Disse retsregler er den normale sikring mod en sådan praksis.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1776/85

af Willy Kuijpers (AR — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. oktober 1985)

(86/C 130/35)

Om: National troskab eller uafhængighed for EF-tjenestemænd

Akterne fra Europakollegiets Kollokvium i 1982, særlig rapporten om forbindelserne mellem Fællesskabets administration og medlemsstaternes administrationer, påviser ansættelsen, især i de høje lønklasser inden for kategori A, at nationale tjenestemænd og mulighederne for, at disse kan vende tilbage til den nationale administration. Det er almindelig bekendt, at EF-tjenestemænd i nogle medlems-

stater på normal vis fortsætter deres nationale karriere, mens de udfører deres arbejde i Fællesskabet.

Nogle medlemsstater anmoder om og får endog udleveret de forskellige udtalelser, der udfærdiges i henhold til artikel 43 i tjenestemandsvedtægten, medmindre de pågældende er i lønklasse A1 eller A2, med henblik på at bedømme deres nationale tjenestemandss indsats i deres arbejde i Fællesskabet før en forfremmelse i deres oprindelige karriere.

Finder Kommissionen, at denne nationale praksis, som den medvirker til, kan forenes med en absolut nødvendig garanti for, at EF-tjenestemændene er uafhængige under udøvelsen af deres arbejde i Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen
(14. februar 1986)

Nogle tjenestemænd i Kommissionen har ganske rigtigt bevaret deres egenskab af tjenestemænd i deres hjemlige administration og står således stadig til rådighed for denne.

Kommissionen giver ingen national administration indsigt i de bedømmelser, der udarbejdes i henhold til vedtægtens artikel 43; men på opfordring giver den i nogle tilfælde en kortfattet bedømmelse af de pågældendes tjeneste.

Kommissionen har ikke konstateret tilfælde, hvor den omstændighed, at disse tjenestemænd fortsat tilhører deres hjemlige administration, har kunnet skade den uafhængighed, der er nødvendig for udøvelsen af deres funktioner i Kommissionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1782/85
af Raphaël Chanterie (PPE — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. oktober 1985)
(86/C 130/36)

Om: Sammenligning af det lovbestemte antal feriedage

1. Kan Kommissionen give en oversigt over det lovbestemte antal feriedage i de tolv EF-lande ved:

- indgåelse af ægteskab,
- et barns fødsel,
- dødsfald og
- flytning?

2. Søndres der mellem mænd og kvinder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
(3. februar 1986)

Kommissionen forstår, at barselsorlov for mødre før og efter et barns fødsel findes i den nationale lovgivning i alle tolv medlemsstater, og at et begrænset antal stater giver orlov til fædre i anledning af fødsel, ægteskab, død eller flytning. De arter af frihed, som det ærede medlem nævner, kan også forekomme i praksis i nogle andre stater i henhold til mere omfattende lovbestemmelser, der ikke er begrænset til de omhandlede former for orlov.

Kommissionen har ikke hørt om forskelle mellem mænd og kvinder i længden af de ved lov fastsatte orlovsperioder, som det ærede medlem nævner, ud over barselsorlov for mødre og fædre.

Kommissionen skal sende en detaljeret oversigt over de oplysninger, den ligger inde med, til det ærede medlem og Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1785/85
af Kenneth Collins (S — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. oktober 1985)
(86/C 130/37)

Om: Skovdød

Er Kommissionen bekendt med Stuttgart- universitets igangværende forskning i årsagerne til skovdød, og er den ligeledes bekendt med, at det af denne forskning synes at fremgå, at en af hovedårsagerne kan være en virus? I hvilket omfang agter Kommissionen at fremme denne forskning og andre lignende projekter, og i hvilket omfang agter den at yde økonomisk støtte hertil i betragtning af den udbredte forurening i Europa over skovdøden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes
(6. december 1985)

Kommissionen er bekendt med den forskning, der foregår under professor B. Frenzel, Universität Stuttgart-Hohen-

heim, men kan ikke på nuværende stadi anerkende de i forespørgslen nævnte konklusioner.

Professor Frenzels forskning gennemføres inden for rammerne af Baden-Württembergs »Projekt Europäisches Forschungszentrum für Massnahmen zur Luftreinhaltung«, som Kommissionen er med til at finansiere.

Kommissionen er rede til inden for rammerne af de sædvanlige procedurer, der gælder for tildelingen af forskningskontrakter, at undersøge alle lovende projekter, der kan bidrage til at opklare årsagerne til skaderne på skovene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1813/85

af Karl von Wogau (PPE — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. oktober 1985)

(86/C 130/38)

Om: Moms ved indførsel af reklametidsskrifter

Er Kommissionen bekendt med, at ved udbringning af reklametidsskrifter, der udleveres gratis, opkræves der til Frankrig en moms ved indførsel i en størrelsesorden på 2,5 %?

Er denne ordning forenelig med EØF-traktaten?

Er det sikret, at dette beløb, hhv. den i Tyskland påløbne moms, kan kræves tilbagebetalt af finansmyndighederne i Tyskland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Cockfield

(10. januar 1986)

Der er rigtigt, at Frankrig opkræver omsætningsafgift ved indførsel af tryksager, uanset om disse tryksager uddeles gratis eller udleveres mod betaling i Frankrig.

Hvad afgiftssatsen angår, er den af det ærede medlem benyttede betegnelse »reklametidsskrift« ikke tilstrækkelig til en bestemmelse af disse tryksager, og der kan anvendes satser på fra 2,1 % til 18,6 %.

Intet tyder på, at der her foreligger en tilsidesættelse af EF-retten, da artikel 10 i Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 ⁽¹⁾ fastsætter, at afgiftspligten indtræder på det tidspunkt, hvor godset ankommer til indlandet, og artikel 12 giver medlemsstaterne vidtrækkende beføjelser til selv at fastsætte afgiftssatsen. Der er heller intet, der tyder på, at de af det ærede medlem nævnte forhold indebærer en forskelsbehandling af udenlandske i forhold til franske tryksager i EØF-traktatens artikel 95's forstand, da der opkræves omsætningsafgift af samme størrelsesorden af franske tryksager, og da afgiftspligtige personer har mulighed for at opnå fradrag eller refusion. Det er

udelukket, at de tyske afgiftsmyndigheder skulle kunne kræve den i Frankrig betalte omsætningsafgift tilbagebetalt. Udførsler er imidlertid principielt fritaget for tysk omsætningsafgift.

(¹) EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1823/85

af Terence Pitt (S — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. oktober 1985)

(86/C 130/39)

Om: Fællesmarkedspolitik over for arbejderkooperativer

Vil Kommissionen opregne de vigtigste informationskilder om fællesmarkedspolitik over for arbejderkooperativer, herunder alle officielle protokollater fra forhandlinger i institutionerne, taler af kommissionsmedlemmer og rapporter fra seminarer eller konferencer, hvor medlemmer af institutionerne har deltaget i officiel egenskab?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1824/85

af Terence Pitt (S - GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. oktober 1985)

(86/C 130/40)

Om: Finansiell støtte til arbejderkooperativer

Vil Kommissionen opgive tal, efter medlemsstat, for den finansielle støtte, der er ydet til arbejderkooperativer i fremstillings- og servicesektoren (ikke landbrug) i hvert år siden 1980?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1825/85

af Terence Pitt (S — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. oktober 1985)

(86/C 130/41)

Om: Oprettelse af arbejderkooperativer

Vil Kommissionen angive, hvorledes dens arbejde med arbejderkooperativer i fremstillings- og servicesektoren er organiseret, f.eks. hvor mange tjenestemænd, der i hvilke direktorater har ansvar på dette område, hvilke nationale og internationale organisationer af arbejderkooperativer er formelt konsulteret om deres politik, og om politikken er koordineret i Kommissionen, og, hvis det er tilfældet, af hvem. Vil Kommissionen til slut sige, om der er planlagt nye initiativer i forbindelse med arbejderkooperativer?

**Samlet svar af Alois Pfeiffer på skriftlige
forespørgsler nr. 1823/85, 1824/85 og nr. 1825/85**

(3. januar 1986)

Det ærede medlems tre spørgsmål vedrører Kommissionens politik og indsats med hensyn til arbejderkooperativer, som siden 1980 har været knyttet sammen med Kommissionens aktiviteter på beskæftigelsesområdet. De første oplysninger om den nye udbredelse af arbejderkooperativer siden slutningen af 1970'erne, som stammer fra en omfattende undersøgelse af denne bevægelse, der blev gennemført i 1980/81 i forbindelse med Kommissionens forskning- og handlingsprogram vedrørende udviklingen på arbejdsmarkedet har siden dannet grundlag for en bølge af opfølgingsforskning, samarbejde med CECOP (European Committee of Workers Cooperative Productive Societies) og den politiske indsats.

Udviklingen ser ifølge forskningsresultaterne således ud: både antallet af arbejderkooperativer og antallet af beskæftigede i sådanne kooperativer er mere end fordoblet i Fællesskabet mellem 1978 og 1984 (samlet skøn over kooperativer i 1978: 6 500 — 1984: 16 000; samlet skøn over beskæftigede i 1978: 298 000 — 1984: 600 000). De samme forskningsresultater viser imidlertid samtidig en meget ulige fordeling af arbejderkooperativer i de forskellige fællesskabslande, idet bevægelsen er stærkest i Italien (1984: nær ved 14 000 arbejderkooperativer med 430 000 ansatte), Frankrig (1984: ca. 1 200 kooperativer med 36 000 ansatte) og Det forenede Kongerige (1984: ca. 670 kooperativer med 7 500 ansatte).

Samtidig med en sådan ulige fordeling af arbejderkooperativer i Fællesskabet fik Kommissionen via en række høringer om lokale beskæftigelsesinitiativer, som afholdtes i forskellige medlemsstater i 1982/83 (en ny række høringer har fundet sted senere i 1984/85) bekræftet, at dannelsen af arbejderkooperativer hænger sammen med de lokale beskæftigelsesinitiativer, som gennemføres i hele Fællesskabet. Foreløbige konklusioner har ligeledes vist, at arbejderkooperativerne kun fået en vis betydning sammenlignet med andre virksomheder i de lande, der har en paritativ lovgivning med hensyn til arbejderkooperativer og støttestrukturer indeholdende en hel række faciliteter for nye igangsættere.

Som et bidrag til Fællesskabets politik har Kommissionen sendt en meddelelse til Rådet den 21. november 1983 om »Fællesskabets indsats til bekæmpelse af arbejdsløsheden — de lokale beskæftigelsesinitiativers rolle«⁽¹⁾. I denne meddelelse har Kommissionen særlig henvist til arbejderkooperativernes rolle, og flere steder har den gjort opmærksom på de specifikke problemer i forbindelse hermed, eksempelvis de juridiske problemer i forbindelse med oprettelse af kooperativer og de efterfølgende problemer med hensyn til finansiering. I sin resolution af 7. juni 1984⁽²⁾ opfordrede Rådet medlemsstaterne »til at

undersøge i hvilket omfang den nationale lovgivning letter oprettelsen af virksomheder, herunder bl.a. kooperative virksomheder og almenyttige virksomheder, og indeholder retlige og økonomiske bestemmelser, der kan fremme oprettelsen af sådanne virksomheder«.

På fællesskabsplan var der planlagt en række supplerende foranstaltninger til fremme af lokale beskæftigelsesinitiativer, herunder kooperativer i forbindelse med foranstaltningerne til opfølgning af ovennævnte resolution.

Således bestræber Kommissionen sig for i alle nye retningslinjer for fællesskabsfondene at lette en mere systematisk anvendelse af disse til fremme af lokale beskæftigelsesinitiativer. Med henblik på yderligere oplysninger om de supplerende foranstaltninger⁽³⁾, der er iværksat af Kommissionen i forbindelse med ovennævnte resolution fra Rådet, henvises det ærede medlem til vedlagte svar på skriftlige forespørgsler nr. 2367/84 fra Jaak Vandemeulebroucke, nr. 30/85 fra Leslie Huckfield⁽⁴⁾ og svar på skriftlig forespørgsel nr. 81/85 fra Giovanni Bersani⁽⁵⁾.

Efter at have behandlet 1984/85-høringerne og de nyere undersøgelser agter Kommissionen at meddele Rådet de relevante konklusioner.

Kommissionen har haft regelmæssige kontakter med CECOP, siden oprettelsen i 1979, og de første møder fandt sted i Bruxelles mellem 1981 og 1983. Januar 1984 oprettedes et permanent sekretariat for CECOP i Bruxelles, og der er nu 18 medlemsorganisationer, som tilsammen repræsenterer en stor del af Fællesskabets arbejderkooperativer. Kommissionen har hørt CECOP inden den udarbejdede ovennævnte meddelelse om lokale beskæftigelsesinitiativer og har fortsat regelmæssige kontakter med denne. Det seneste praktiske samarbejde omfatter Kommissionens samfinansiering af et net for kooperativer (COOP-NET) og i forbindelse med et internationalt seminar om »kooperative projekter og disses perspektiver«, som afholdtes af Université Libre i Bruxelles (ligeledes samfinansieret og støttet af Kommissionen) en udstilling om kooperative og selvstyrede projekter. Denne udstilling fandt sted fra den 29. til den 31. maj 1985 og ca. 50 udstillere fra Europa (herunder Portugal og Spanien) var repræsenteret.

I forbindelse med støtten til små og mellemstore virksomheders europæiske organisationer til uddannelse og information af disses repræsentanter vedrørende europæiske spørgsmål (budgetkonto 6421) har Kommissionen siden 1983 givet støtte til CECOP-seminarer i Bruxelles og Barcelona.

I 1985 har andre organisationer afholdt en ny række seminarer med aktiv deltagelse i planlægning og forberedelser (mødeledelse, paneldeltagelse m.v.) af Kommissionens tjenestemænd. Det drejede sig om følgende seminarer:

- et seminar om »de erfaringer organer til fremme af arbejderkooperativer havde gjort og den rolle, de havde spillet«, som afholdtes i Castelgandolfo (Italien) fra den 12. til den 14. september 1985 (arrangør: Istituto per lo Sviluppo della formazione professionale dei lavoratori);
- et seminar om »lokal beskæftigelsesstrategi ved hjælp af en udbygning af de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger«, som afholdtes i Chantilly (Frankrig) fra den 14. til den 15. oktober 1985 (arrangør: Beskæftigelsessekretariatet under statsministeren i Frankrig; Cooperative Development Agency i Det forenede Kongerige).

De afsluttende rapporter fra disse seminarer vil kunne rekvireres senere.

I denne sammenhæng bør det ligeledes nævnes, at Kommissionen har ydet økonomisk støtte til den første og anden internationale kooperative messe for arbejderkooperativer, der afholdtes i februar 1984 og april 1985 i London. 1984-messen blev officielt åbnet af kommissær Ivor Richard (se forordet til udstillingskataloget, som kan fås hos Greater London Enterprise Board). Kommissær Stanley Clinton Davis besøgte 1985-messen officielt.

EFS' nuværende opgørelsesmetoder for udbetalinger gør det ikke muligt at udarbejde en fortegnelse over den støtte, der er givet til arbejderkooperativer inden for forarbejdnings- og servicesektorerne i de seneste år, idet tilskuddene til kooperativer er givet på forskellige interventionsområder. Det skal tilføjes, at ESF hidtil har været det mest benyttede fællesskabsinstrument til økonomisk støtte til arbejderkooperativer, idet andre instrumenter på grund af deres anvendelsesprocedure i mindre grad kan anvendes til arbejderkooperativer, der sædvanligvis er af meget beskedent omfang.

I sine kommentarer til Mihr-rapporten understregede kommissær Richard Burke ⁽⁶⁾ behovet for nye ordninger til rejsning af risikovillig kapital, der kan tage hensyn til de kollektive virksomheders finansielle struktur og målsætning. For øjeblikket er Kommissionen ved at behandle nye detaljerede undersøgelser med forslag om forskellige former for nye finansieringsordninger for lokale beskæftigelsesinitiativer, herunder kooperativer, såsom tilvejebringelse af garantier, rentelette lån, beskeden risikovillig kapital og globallån.

Konkret har generaldirektorat V gjort en stor indsats med henblik på at fremme arbejderkooperativer, især i forbindelse med lokale beskæftigelsesinitiativer (se afsnit 1 ovenfor). For øjeblikket arbejder 1 A-tjenestemand på fuldtid og 1 B-tjenestemand på deltid med lokale beskæftigelsesinitiativer idet andre tjenestemænd ligeledes er beskæftiget med dette arbejde på forskellige trin i hierarkiet. Andre generaldirektorater, der beskæftiger sig

med lokale beskæftigelsesinitiativer, herunder kooperativer, i forbindelse med deres øvrige aktiviteter er GD III, XI, XII og XIII.

- (1) EFT nr. C 70 af 12. 3. 1984.
- (2) EFT nr. C 161 af 21. 6. 1984.
- (3) Hvad angår forskning, er der sendt en komplet oversigt over undersøgelser iværksat af Kommissionen siden 1980 til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.
- (4) EFT nr. C 255 af 7. 10. 1985.
- (5) EFT nr. C 228 af 9. 9. 1985.
- (6) Møde i Europa-Parlamentet nr. 1-297 (11. — 15. april 1983).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1837/85

af Dieter Rogalla (S — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(5. november 1985)

(86/C 130/42)

Om: Grænsekontrolpersonalets identitet

1. Hvilke bestemmelser gælder der i de enkelte EF-medlemslande om den eventuelle pligt for kontrolpersonalet ved grænserne til over for de rejsende at legitimere sig ved enten at oplyse navn eller tjenestenummer?
2. Deler Kommissionen den opfattelse, at det må være muligt for enhver fri borger i det mindste principielt at kunne fastslå identiteten af den, som kontrollerer ham? I benægtende fald hvorfor ikke?
3. Hvordan fremmer Kommissionen i bekræftende fald denne forpligtelse i overensstemmelse med punkt 2, hvilket må være i såvel de rejsendes som kontrolpersonalets velforståede interesse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af lord Cockfield

(16. december 1985)

1. Kommissionen har anmodet medlemsstaterne om oplysninger om gældende bestemmelser vedrørende grænsekontrolpersonalets pligt til på anmodning at legitimere sig over for de rejsende. Det ærede medlem vil til sin tid blive underrettet om resultaterne af disse forespørgsler.
2. og 3. Kommissionen anser det for ønskeligt, at identiteten af tjenestemænd, der udøver sådanne funktioner, kan fastslås.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1838/85**af Dieter Rogalla (S — D)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(24. oktober 1985)**(86/C 130/43)*

Om: Fri bevægelighed ved EFs indre grænser

1. Hvilken udvikling har der i EFs enkelte medlemsstater gennem de seneste fem år været i klager, påtalelser eller anden kritik over kontrolpersonalet ved grænserne såvel talmæssigt som vurderet efter de enkelte tilfældes retsgrundlag og alvorlighed?
2. Hvad har Kommissionen nærmere bestemt konkret gjort for at gøre medlemsstaternes myndigheder og det pågældende kontrolpersonale ved grænserne opmærksom på en udøvelse af deres kontrolrettigheder, der er til mindst mulig gene for borgerne?
3. Hvilke foranstaltninger har Kommissionen foranlediget medlemsstaternes kompetente myndigheder til at træffe for gradvis og etapevis at reducere kontrolpersonalet ved de indre grænser og med hvilke resultater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af lord Cockfield***(20. januar 1986)*

1. Så vidt Kommissionen ved, fører medlemsstaterne ikke alle statistik over klager, rekurssager og andre protester. Men når de gør det, skelner de ikke mellem fællesskabets ydre og indre grænser; en sådan skelnen er endvidere vanskelig at foretage i havne og lufthavne, hvor grænserne ofte er både indre og ydre.
2. Kommissionen er altid rede til at undersøge klager sammen med medlemsstaterne for at bringe tilfælde, som den bliver bekendt med, til deres kundskab; med den har ingen beføjelser til direkte intervention. Imidlertid søger den at lette de rejsendes grænsepassage gennem sine lovforslag som f.eks. den allerede vedtagne beslutning om paskontrol ⁽¹⁾ og det endnu ikke vedtagne direktivforslag om lempelse af kontrollen af og formaliteterne for statsborgere i medlemsstaterne ved passage over de indre grænser ⁽²⁾.
3. Gennemførelsen af foranstaltningerne i hvidbogen vil i overensstemmelse med den tidsplan, som den indeholder, gøre kontrollen ved de indre grænser stadig mere overflødig. Det tilkommer medlemsstaterne at tilpasse antallet af tjenestemænd ved grænserne til den gradvise reduktion af deres opgaver.

⁽¹⁾ EFT nr. C 159 af 19. 6. 1984.

⁽²⁾ EFT nr. C 47 af 19. 2. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1896/85**af Reinhold Bocklet (PPE — D)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(24. oktober 1985)**(86/C 130/44)*

Om: Afvikling af hhv. landbrugstolden og importafgifter over for Jugoslavien

Ifølge beretninger i dagspressen skal handelsaftalerne mellem EF og Jugoslavien, der udløb den 30. juni 1985, tilpasses inden for rammerne af den gældende økonomiske samarbejdsaftale på grund af EFs udvidelse med Spanien og Portugal. I forbindelse med denne tilpasning er det hensigten at gennemføre visse åbninger på landbrugsområdet med det formål gradvis at afvikle landbrugstolden over for middelhavslandet Jugoslavien i løbet af den syvårige overgangsperiode for de to nye EF-medlemslande på Den Iberiske Halvø.

1. Inden for hvilke produktionssektorer skal hhv. landbrugstolden og importafgifterne over for Jugoslavien afvikles?
2. Hvilke konsekvenser kan det frygtes at få for handelsbalancen og landmændenes indkomster, hvis der gøres yderligere indrømmelser for de enkelte produkters og herunder navnlig oksekøds vedkommende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Claude Cheysson***(7. februar 1986)*

Den 8. august 1985 forelagde Kommissionen Rådet nogle forslag ⁽¹⁾ vedrørende forhandling af nye handelsordninger, der skal erstatte dem, der er udløbet, i overensstemmelse med samarbejdsaftalen.

Formålet var at gøre det muligt at komme videre i den gradvise afvikling af hindringerne for samhandelen, et af aftalens vigtigste formål, og at afbøde konsekvenserne af udvidelsen. Den 25. november vedtog Rådet forhandlingsdirektiver for middelhavspolitikken for det udvidede Fællesskab, og de omfatter også nye handelsordninger med Jugoslavien.

Både i Kommissionens forslag og de direktiver, Rådet har vedtaget, gives der tydeligt nødvendigheden af at undgå at forstyrre Fællesskabets markeder, såvel som af at opfylde aftalens formål. Kommissionen har tillid til, at de indrømmelser, der foreslås i forhandlingsdirektiverne, er udarbejdet således, at man kan undgå negative virkninger på Fællesskabets markeder og på landbrugets indkomster, og dette gælder også i oksekødsektoren.

⁽¹⁾ KOM(85) 465 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1908/85**af James Ford (S — GB)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(5. november 1985)**(86/C 130/45)*

Om: Forskelsbehandling af aldersmæssige grunde på arbejdsmarkedet

Erkender Kommissionen, at der sker en voksende generel forskelsbehandling af ældre arbejdsløse på grund af deres alder, navnlig inden for de manuelle fag?

Er Kommissionen enig i, at denne forskelsbehandling kan være lige så slem som andre former for forskelsbehandling på arbejdsmarkedet?

Er der nogen fællesskabsbestemmelser rettet mod denne forskelsbehandling?

Hvilke skridt agter Kommissionen i benægtende fald at tage mod denne forskelsbehandling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Manuel Marin***(13. februar 1986)*

Kommissionen råder ikke over oplysninger vedrørende forskelsbehandling af ældre arbejdsløse inden for de manuelle fag.

Kommissionen har i sin meddelelse om bekæmpelsen af langtidsledigheden ⁽¹⁾ givet en samlet redegørelse for de mekanismer, der fører til varig udelukkelse fra arbejdsmarkedet, og som berører alle aldersklasser, samt for de foranstaltninger, der skal træffes for at imødegå dette, især bekæmpelse af enhver form for forskelsbehandling.

Desuden vil Kommissionen i forbindelse med forelæggelsen af den foreløbige rapport om medlemsstaternes gennemførelse af resolutionen om langtidsledighed bestræbe sig på at samle nyttige oplysninger om de ældre arbejdsløse i Fællesskabet.

⁽¹⁾ KOM(84) 484 endelig udg. af 18. 9. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1913/85**af Anne-Marie Lizin (S — B)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(5. november 1985)**(86/C 130/46)*

Om: Fællesskabsstøtte til kvindeorganisationer

Efter de oplysninger, jeg har fået, har Kommissionen i flere år ydet finansiel støtte til European Network of Women.

Kan Kommissionen give en liste over de kvindeorganisationer, der får støtte på denne måde, meddele omfanget af denne støtte, og efter hvilke kriterier denne støtte tildes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Manuel Marin***(7. februar 1986)*

Kommissionen ydede støtte til European Network of Women i 1983, da denne organisation blev oprettet. Den ydede ligeledes støtte i 1984 og 1985 til to specifikke foranstaltninger, der var foreslået af denne organisation.

Kriterierne for støtte defineres under hensyntagen til fællesskabspolitikens målsætninger og gennemførelsen af handlingsprogrammet til fremme af lige muligheder for mænd og kvinder, hvortil der er oprettet en særlig budgetpost.

Der ydes ikke over denne budgetpost permanent støtte til kvindeorganisationers drift som sådan. Støtten, der generelt er meget lille, skal bruges enten til igangsætning eller til fremme af specifikke foranstaltninger, der er i overensstemmelse med ovennævnte målsætninger.

I denne sammenhæng gives støtten til forskellige fysiske eller juridiske personer med henblik på iværksættelse af foranstaltninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1931/85**af Konstantinos Filinis (COM — GR)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(5. november 1985)**(86/C 130/47)*

Om: Foranstaltninger til sikring af munkesælens overlevelse

Europa-Parlamentet anmodede i sin beslutning af 17. februar 1984 Kommissionen om at træffe en række foranstaltninger og i snævert samarbejde med de berørte lande at arbejde for at sikre fortsatte eksistensmuligheder for munkesælen, der er i fare for at uddø.

Vil Kommissionen redegøre for, hvilke foranstaltninger den hidtil har truffet, resultaterne af disse og hvor langt den er nået med hensyn til samarbejde med de berørte lande, samt hvilken økonomisk støtte, der er ydet til disse lande og navnlig Grækenland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
(14. februar 1985)

Kommissionen har offentliggjort rapporten »Special measures for the conservation of monk seals in the European Community« og er i øjeblikket ved at fremme forskning og den slags arbejde, Europa-Parlamentet henviste til i sin beslutning af 17. februar 1984 ⁽¹⁾. I denne forbindelse ydes der finansiell støtte navnlig til et program for deskriptiv analyse og pilotforanstaltninger med henblik på at udarbejde en overordnet strategi for bevarelse af munkesælen.

Det foreløbige dokument med beskrivelse af de opnåede resultater vil blive tilsendt det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat.

For så vidt angår samarbejde mellem Kommissionen og de pågældende medlemsstater, er der ved at blive oprettet et beskyttet område i De nordlige Sporader (Grækenland) med EF-støtte og mulighed for at oprette et lignende område i Orosei-bugten (Italien), og to tilholds- og ynglecentre for munkesæler (Frankrig og Grækenland) undersøges i øjeblikket.

Der er til disse aktiviteter blevet stillet ca. 350 000 ECU til rådighed af Fællesskabet.

Kommissionen ønsker at udbygge disse bestræbelser. Den tager derfor med glæde imod forslaget fra Europa-Parlamentet om en ny budgetkonto 6616 benævnt »Vigtige aktioner til bevarelse af udryddelsestruede arter«.

⁽¹⁾ EFT nr. C 77 af 19. 3. 1984, s. 112.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1936/85

af William Newton Dunn (ED — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(5. november 1985)
 (86/C 130/48)

Om: Udgifter i forbindelse med malkekvæg på Fællesskabets budget

Kommissionen anmodes om at opstille et skema, der viser nedenstående oplysninger for hver enkelt medlemsstat over de sidste tre år:

- Fællesskabernes samlede udgifter i ECU på området for mælk og mælkeprodukter.
- Antallet af malkekøer i hver enkelt medlemsstat.
- Fællesskabsomkostninger pr. malkeko i hver enkelt medlemsstat.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(31. januar 1986)

De ønskede oplysninger om udgifter findes i EUGFL's finansberetninger, hvorefter den seneste (fjortende) udgave blev offentliggjort den 17. september 1985 ⁽¹⁾. Antallet af køer offentliggøres hvert år i »Landbrugets stilling i Fællesskabet«. Begge publikationer uddeles rutinemæssigt til Europa-Parlamentets medlemmer.

Da de grundlæggende principper for den fælles landbrugs-politik omfatter markedets enhed, den frie bevægelse af varer og finansiell solidaritet, gør Kommissionen det ærede medlem opmærksom på, at beregning af udgifterne pr. ko ikke giver et repræsentativt billede af den faktiske produktion eller markedsvilkårene i en given medlemsstat.

⁽¹⁾ Dok. KOM(85) 492 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1945/85

af Raymonde Dury (S — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(5. november 1985)
 (86/C 130/49)

Om: PHENERGAN, THERALENE, ALCOTROPYL lægemidler, som har været årsag til dødsfald blandt nyfødte

En amerikansk undersøgelse offentliggjort i tidsskriftet »PEDIATRIX«, bekræfter, at et større antal småbørn pludselig er afgået ved døden, mens de blev behandlet med en hostemedicin, som indeholder PHENOTHIAZIN.

Almindelig medicin, som indeholder dette stof, kan imidlertid købes i håndkøb i Belgien og andre medlemsstater.

Det drejer sig først og fremmest om hostesaften »THERALENE«, om »PHENERGAN« og »ALGOTROPYL«, (som særlig gives i tilfælde af høj feber).

I en anden belgisk undersøgelse af det samme problem bliver det kraftigt anbefalet at undgå at give farmaceutiske specialiteter, der indeholder PHENOTHIAZIN, til børn under 24 måneder.

- Er Kommissionen i betragtning af, at konklusionerne af den amerikanske undersøgelse er tre år gamle kendt med den potentielle risiko for småbørn ved dette stof, som er indeholdt i visse farmaceutiske specialiteter?
- Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for straks at ophæve enhver risiko for ulykker i forbindelse med en af disse farmaceutiske specialiteter, som kan købes i håndkøb?

3. Kunne Kommissionen ikke, da det er medlemsstaterne, der har ansvaret for at give eller tilbagekalde godkendelse af medicin gennem en udtalelse fra udvalget om farmaceutiske specialiteter underrette medlemsstaterne om, at det er tvingende nødvendigt, at begrænse ordineringen af disse lægemidler og forbyde alt salg i forbindelse med recepter til børn?
4. Hvordan agter Kommissionen at sikre, at forbuddet mod at ordinere disse farmaceutiske specialiteter til småbørn bliver gennemført på SAMME BETINGELSER I ALLE MEDLEMSSTATER?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(24. januar 1986)

1. Årsagerne til pludselige dødsfald hos nyfødte kendes endnu ikke fuldt ud. Formodningerne om en eventuel sammenhæng med behandling med visse kategorier af lægemidler er i nogle år blevet undersøgt af forskellige nationale centre for overvågning af lægemidler, men disse formodninger har, så vidt Kommissionen oplyst, endnu ikke kunnet bekræftes.
2. Bestemmelserne for udlevering af de aktive stoffer, der findes i de tre farmaceutiske specialiteter, hvortil det ærede medlem henviser, er allerede blevet harmoniseret af Europarådet i dets resolution AP/82/2 om klassificering af de lægemidler, som kun kan fås på recept. ALIMEMAZIN og PROMETHAZIN kan således udleveres uden recept i de doser, der er fastsat for disse specialiteter, bl.a. på grund af deres antiallergiske egenskaber.
3. Kommissionen har forelagt Udvalget vedrørende farmaceutiske Specialiteter de spørgsmål, det ærede

medlem har rejst. Af de oplysninger, der blev tilvejebragt under mødet i november 1985, fremgår det, at risikoen for apnø (udeblivelse af den respiratoriske bevægelse) er fælles for alle beroligende lægemidler som følge af deres depressive virkning på respirationssystemet. De omtalte tilfælde af dødsfald synes at skyldes manglende overholdelse af angivelserne i brugsanvisningen, herunder navnlig advarslerne mod risikoen for forgiftning ved overdosis.

4. Der kan ikke tænkes indført et generelt forbud mod behandling af børn med beroligende lægemidler. Udvalget vil dog på sine kommende møder på ny gennemgå de nu anbefalede forholdsregler, der skal iagttages ved brugen af disse stoffer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1949/85
af John McCartin (PPE — IRL)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(5. november 1985)
(86/C 130/50)

Om: Landmænd

Hvordan klassificerer Kommissionen en landmand?

Kan Kommissionen redegøre for antallet af fuldtids- og deltidslandmænd i Fællesskabet (pr. land)?

Skelner Kommissionen mellem fritids- og deltidslandmænd (fritidslandmænd — de mennesker som ejer og bor på et landbrug, men som arbejder fuldtids i andre sektorer)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(20. december 1985)

Fællesskabets undersøgelser af landbrugsbedriftenes struktur — den mest detaljerede informationskilde om arbejdet på landbrugsbedrifterne — indeholder et specielt kapitel om landbrugets arbejdskraft.

Der foretages en optælling af det antal personer, der arbejder fast på bedriften, efter erhvervsstatut (landbruger, medhjælpende ægtefælle, andre medlemmer af landbrugerens familie og fast fremmed arbejdskraft) og arbejdstid på bedriften udtrykt i procent af arbejdstiden for en fuldtidsbeskæftiget. Endvidere registreres landbrugerens alder og køn samt landbrugerens, ægtefællens og de øvrige familiemedlemmers eventuelle udøvelse af anden erhvervsvirksomhed (som hoved- eller bibeskæftigelse).

Endelig registreres det antal arbejdsdage, der præsteres af midlertidig fremmed arbejdskraft, og for de undersøgelser, der skal foretages i 1985 og 1987, det antal arbejdsdage, der præsteres af personer, der ikke beskæftiges direkte af bedriften (f.eks. af andre lønudbetalende virksomheder).

Det ærede medlem vil finde en detaljeret redegørelse for landbrugets arbejdskraft i grundforordningerne vedrørende Fællesskabets undersøgelser af landbrugsbedriftenes struktur (f.eks. for de undersøgelser, der skal foretages i 1985 og 1987, Rådets forordning (EØF) nr. 1463/84 ⁽¹⁾).

Fordelingen af landbrugerne efter arbejdstid, der medgår til landbrugsvirksomhed, og efter eventuel udøvelse af anden erhvervsvirksomhed er anført i den efterfølgende tabel.

Det skal bemærkes, at oplysningerne om landbrugets arbejdskraft i undersøgelserne om landbrugsbedrifternes struktur kun vedrører de personer, der præsterer landbrugsarbejde på bedrifterne. Derfor er personer, der er fuldtidsbeskæftiget med anden virksomhed end landbrug, kun medregnet i de følgende tal, såfremt de i øvrigt udfører landbrugsarbejde på bedriften. Personer, der lever på landbrugsbedrifterne, og er fuldtidsbeskæftiget med anden virksomhed end landbrug uden at præstere landbrugsarbejde på bedriften, er ikke optalt.

(¹) EFT nr. L 142 af 29. 5. 1984, s. 9 og 10.

Landbrugernes fordeling efter arbejdstid på bedriften og eventuel udøvelse af anden erhvervsvirksomhed - 1979/80

(1 000 landbrugere)

Arbejdstid (*)	D	F	I	NL	B	L	UK	IRL	DK	GR	EUR 10
0 til - 50	(¹) 100 (²) 300 (³) 292 (⁴) 8	179 181 172 9	1 249 748 699 49	6 11 10 1	4 29 29 0	0,3 0,5 0,5 0	27 29 26 3	19 36 32 4	14 14 13 1	342 225 198 27	1 940 1 574 1 472 102
50 til - 100	(¹) 24 (²) 40 (³) 17 (⁴) 23	131 53 18 35	384 56 19 37	9 12 9 3	5 4 3 1	0,2 0,3 0,2 0,1	17 14 8 6	37 14 7 7	10 6 3 3	202 63 7 56	819 262 91 171
100	(¹) 347 (²) 18 (³) — (⁴) 18	656 10 1 9	316 7 — 7	100 7 2 5	68 4 2 2	3 0,2 0 0,2	143 7 2 5	103 6 1 5	71 4 — 4	158 8 — 8	1 965 71 8 63
I alt	(¹) 471 (²) 358 (³) 309 (⁴) 49	966 245 191 54	1 949 811 718 93	115 30 21 9	77 37 34 3	4 1 0,7 0,3	187 50 35 15	158 56 40 16	96 24 16 8	701 295 205 90	4 724 1 907 1 570 337

Kilde: Eurostat — Fællesskabets undersøgelse af landbrugsbedrifternes struktur 1979/80 (1981 for Grækenland).

(*) Landbrugerens arbejdstid på bedriften i procent af arbejdstiden pr. år for en fuldtidsbeskæftiget.

(¹) Ingen anden erhvervsvirksomhed.

(²) Med anden hoved- eller bibeskæftigelse.

(³) Med anden hovedbeskæftigelse.

(⁴) Med anden bibeskæftigelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1957/85

af sir James Scott-Hopkins (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. november 1985)

(86/C 130/51)

hele Fællesskabet, og hvorledes foreslår den i benægtende fald at afhjælpe denne mangel.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Stanley Clinton Davis

(13. december 1985)

Om: Sikkerhedsnormer i forbindelse med indsejling i havne og dokning

Hvad gør Kommissionen som følge af den lange række ulykker, der i de senere år har fundet sted inden for eller lige uden for havneområder, for at revidere sikkerhedsnormerne vedrørende indsejling til havne og dokning? Er den overbevist om, at disse krav er tilstrækkeligt strenge i

Kommissionen er udmærket klar over, hvilke risici der er forbundet med sejlads i nærheden af kyster og i forbindelse med indsejling i havne.

Derfor forelagde den i 1981 Rådet et forslag om kystbaserede navigationshjælpesystemer for skibsfarten. Dette projekt, der er kendt som COST 301, blev godkendt af Europa-Parlamentet og Rådet i 1982 (¹). Det er for tiden ved at blive gennemført og vil være tilendebragt i 1986.

14 europæiske lande (EØF samt Sverige, Norge, Finland og Spanien) deltager i projektet.

I forbindelse med projektet er man i gang med at undersøge alle aspekter af problematikken omkring en sikker og effektiv navigation i europæiske farvande og især omkring indsejlingen i havnene.

Der lægges også megen vægt på at få indført harmoniserede fremgangsmåder, og på dette felt forventes de første resultater allerede i februar 1986.

Et af hovedmålene med projektet er at vurdere de eksisterende operationsnormer. Når projektet er tilendebragt, vil Kommissionen råde over en række objektive oplysninger, på grundlag af hvilke den kan tage stilling til, om de eksisterende normer er tilfredsstillende, og hvis dette ikke er tilfældet, vil den da stille forslag til afbødning af eventuelle mangler.

(¹) Rådets afgørelse 82/887/EØF, EFT nr. L 378 af 31. 12. 1982, s. 32.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1958/85

af sir James Scott-Hopkins (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. november 1985)

(86/C 130/52)

Om: Landevejstransport

Hvornår agter Kommissionen at forelægge forslag om total afskaffelse af det licenssystem, som for øjeblikket findes inden for landevejstransporten i Fællesskabet? Er Kommissionen enig med mig i, at de nuværende restriktioner, som licenssystemet indebærer, strider imod Rom-traktatens princip om fri konkurrence inden for landevejstransport?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Stanley Clinton Davis

(18. december 1985)

For så vidt angår godstransport ad landevej mellem medlemsstaterne, forelagde Kommissionen allerede i 1983 Rådet et forslag, der tog sigte på at erstatte den nuværende kontingentordning, der er bilateral og som omfatter hele Fællesskabet, med en markedsordning uden kontingenter og uden forskelsbehandling, som alene skulle være baseret på kvalitative kriterier (¹). Dette forslag har Rådet endnu ikke taget stilling til.

Kommissionen er af den opfattelse, at de restriktioner, som den gældende bilaterale ordning indebærer, ikke er forenelige med det i traktaten indeholdte princip om fri

udveksling af tjenesteydelser — et princip, som også Domstolens retspraksis har knæsat.

(¹) EFT nr. C 179 af 6. 7. 1983, s. 6.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1963/85

af François Roelants du Vivier (ARC — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. november 1983)

(86/C 130/53)

Om: International transport af affald og forbrænding til søs

1. Kan Kommissionen bekræfte, at næsten alt forbrændt affald fra otte lande afskibes fra Antwerpen i Belgien?

2. Kan Kommissionen oplyse, hvilke økonomiske fordele (om muligt med angivelse af nøjagtige tal) denne »handel« giver Belgien?

3. Giver Rådets direktiv af 6. december 1984 (¹) garanti for tilstrækkelig tilsyn og kontrol med grænseoverskridende overførsel af affald til forbrænding til søs?

(¹) EFT nr. L 326 af 13.12.1984.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Stanley Clinton Davis

(23. januar 1986)

1. På grundlag af den 9. rapport om aktiviteterne under Oslo-konventionen (¹) for perioden juni 1983-juni 1984 på grundlag af de anmeldelser af afbrændingstilladelser, som de kontraherende parter har tilsendt sekretariatet for denne konvention, kan Kommissionen meddele, at mængderne af affald afskibet fra Antwerpen bestemt til afbrænding til søs for året 1982 udgør 70,2 % af den samlede mængde brændsel, der skulle bortskaffes ved denne metode (68 463 tons ud af i alt 97 526 tons). Det affald, der er afskibet fra Antwerpen, kom fra otte lande.

Kommissionen har endnu ikke modtaget Oslo-konventionens 10. rapport med oplysninger om 1983. Den anmoder derfor det ærede medlem om selv at henvende sig til konventionens sekretariat (²).

2. Kommissionen har ikke oplysninger om de økonomiske fordele, Belgien kan drage af denne »handel«.

3. I henhold til Oslo-konventionen og protokollen hertil fra 1983 om afbrænding til søs samt til reglerne om forbrænding til søs (regel nr. 2) kan der ikke udstedes afbrændingstilladelse til bl.a. følgende stoffer:

— halogenerede organiske forbindelser

— pesticider og biprodukter heraf, bortset fra halogenerede organiske forbindelser.

Efter en gennemgang af oprindelsen til og den kemiske sammensætning af de typer affald, hvortil der er udstedt afbrændingstilladelse, og som figurerer i Oslo-konventionens 9. rapport, kan det konstateres, at der i affaldet optræder halogenerede organiske forbindelser, herunder chlorforbindelser.

Rådets direktiv 84/361/EØF om overvågning af og kontrol inden for Fællesskabet med grænseoverskridende overførsel af farligt affald dækker grænseoverskridende overførsel af disse stoffer. Kommissionen ønsker imidlertid at henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at dette direktiv først trådte i kraft den 1. oktober 1985, og at det derfor endnu er for tidligt at bedømme gennemførelsen heraf og dets effektivitet.

(1) Konventionen om forhindring af havforurening ved dumpning af affald og andre stoffer, undertegnet i Oslo den 15. februar 1972, og protokollen hertil fra 1983 om reglerne for afbrænding til søs.

(2) New Court, 47 Carey Street, London WC2A 2JE.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1970/85

af François Roelants du Vivier (ARC — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. november 1985)

(86/C 130/54)

Om: Erhvervsuddannelse af landbrugere

Er det rigtigt, at landbrugere i Danmark skal have en bestemt landbrugsfaglig uddannelse for at kunne udøve deres erhverv? Kan Kommissionen i bekræftende fald oplyse, hvilke betingelser der stilles til den landbrugsfaglige uddannelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(24. januar 1986)

Det er ikke korrekt, at landbrugere i Danmark skal have en bestemt landbrugsfaglig uddannelse for at kunne udøve deres erhverv.

Landbrugeren skal dog

- for at kunne købe en landbrugsbedrift, undtagen ved overdragelse inden for familien
- for at kunne opnå støtte til investeringer på landbrugsbedriften
- for at kunne omfattes af ordningen med etableringsstøtte for unge landbrugere være i besiddelse af et bevis, som han udelukkende kan få, hvis han har gennemført

en praktisk uddannelse på 3 år på en anden bedrift og en teoretisk uddannelse på mindst 5 måneder eller anden tilsvarende uddannelse.

Landbrugsministeriet kan i særlige tilfælde indrømme undtagelser herfra.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1976/85

af Dominique Baudis (PPE — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. november 1985)

(86/C 130/55)

Om: Overholdelse af direktivet om indførelse af et EF-kørekort

Ministerrådet vedtog med resolution af 19.12.1984 (EFT nr. C 341 af 21.12.1984), at 1986 skulle erklæres for færdselssikkerhedsår. I denne forbindelse har Fællesskabet vedtaget at iværksætte en række aktioner ⁽¹⁾.

Men burde et af de første skridt ikke være at sørge for, at medlemsstaterne overholder direktiv 80/1263/EØF ⁽²⁾ om indførelse af et EF-kørekort?

Kan Kommissionen oplyse:

1. hvor mange stater der har truffet de foreskrevne gennemførelsesforanstaltninger?
2. om den agter at anvende retsmidler for at sikre overholdelsen af direktivet, og navnlig af artikel 169?

(1) Se svar på skriftlige forespørgsler af Beyer de Ryke, EFT nr. C 164 af 3. juli 1985, s. 20.

(2) EFT nr. L 375 af 31.12.1980, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Stanley Clinton Davis

(7. februar 1986)

1. Syv medlemsstater har truffet gennemførelsesforanstaltninger som foreskrevet i artikel 12 i direktiv nr. 80/1263/EØF af 4. december 1984. De øvrige tre medlemsstater har kun truffet delvise foranstaltninger.

2. Kommissionen har anlagt sag mod Belgien, Irland og Italien for at have forsømt deres forpligtelser ifølge det nævnte direktiv, eller for ikke at have truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme det.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1977/85**af Dominique Baudis (PPE — F)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(13. november 1985)**(86/C 130/56)*

Om: Den nødvendige synsevne for førere af motorkøretøjer

Blandt de forskrifter, der gives medlemsstaterne i direktiv 80/1263/EØF af 4. december 1980 ⁽¹⁾, er der en række mindstekrav med hensyn til synsevnen.

Først og fremmest skal den, der anmoder om kørekort, underkastes en undersøgelse, der skal udføres af (ikke-lægeligt) personale med en dertil egnet uddannelse, og som skal omfatte de i punkt 5 i bilag III til direktivet anførte punkter: synsstyrken, synsfeltet, synsevnen i mørke, fremadskridende øjensygdomme osv.

I franske lovtekster, der er udfærdiget efter fristen for direktivets gennemførelse (færdselslovens art. R 127 og bekendtgørelse af 31. juli 1975 i deres ved dekret af 30. november 1984 ændrede ordlyd, samt en bekendtgørelse af 22. juni 1983) nøjes man med at kræve, at kandidaten afgiver en erklæring om, at han ikke har en øjenlidelse, der nødvendiggør en lægeundersøgelse.

Mener Kommissionen, at Frankrig har overholdt sine forpligtelser for så vidt angår direktivets præcise forskrifter?

I benægtende fald, agter den da at anvende de retsmidler, som traktaten giver den (art. 169), for at tvinge Frankrig til at overholde sine forpligtelser?

⁽¹⁾ EFT nr. L 375 af 31.12.1980, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Stanley Clinton Davis***(18. december 1985)*

I bilag III til direktiv nr. 80/1263/EØF af 4. december 1980 fastsættes i punkt 5, at alle, der anmoder om kørekort, skal underkastes en undersøgelse af synsevnen, der udføres af personale med en dertil egnet uddannelse.

For så vidt angår gruppe 1 (førere af køretøjer i kategori A og B) fastsættes i punkt 6 i bilag III, at »førere i denne gruppe skal underkastes en synsprøve senest når de fylder 70 år« Undersøgelse af synet, udført af en kompetent lægelig myndighed, er kun obligatorisk i tvivlstilfælde; derimod skal førerne i gruppe 2 (førere af køretøjer i kategori C, D og E), som det er fastsat i punkt 7 i dette bilag, underkastes en synsprøve i forbindelse med ansøgningen om udstedelse af kørekort, og derefter helst med jævne mellemrum. En sådan undersøgelse kan kun udføres af en kompetent lægelig myndighed.

I henhold til de oplysninger, som de franske myndigheder i sin tid gav, foretager eksaminatoren en synsprøve af førere i gruppe 1 inden den praktiske køreprøve. Ansøgerne om

kørekort til taxa samt udlejningsbiler med chauffør, ambulancer eller køretøjer til transport af skolebørn, der henhører under kategori B, skal gennemgå samme obligatoriske lægeundersøgelse, herunder en undersøgelse af synet, som ansøgerne til kørekort til køretøjer i kategori C, D og E. Den samme undersøgelse pålægges ligeledes i visse særlige tilfælde, der er fastsat i artikel 4.2.1.1. i arreté af 31. juli 1985, ansøgere til køretøjer i kategori A og B. I omtalte arreté er der ligeledes fastsat bestemmelser om en regelmæssig lægeundersøgelse, der også omfatter synet, for førere af køretøjer i kategori C og D.

Standardkravene med hensyn til synsstyrke i den franske lovgivning svarer til dem, der er fastsat i fællesskabsdirektivet, hvis man tager hensyn til de tilladte tolerancer i artikel 6. De franske myndigheders forklaringer blev anset for tilfredsstillende i de tilfælde, hvor der herskede tvivl.

På baggrund heraf mener Kommissionen, at Frankrig har overholdt sine forpligtelser med hensyn til direktivets forskrifter om synsevnen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1980/85**af Emmanuel Maffre-Bauge (COM — F)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(13. november 1985)**(86/C 130/57)*

Om: Majsproducenternes situation

Majsproducenterne synes at have været skydeskive for Kommissionen i de sidste måneder. Efter at have vedtaget at overgangsgodtgørelsen ved høstårets udløb skulle afskaffes, har Kommissionen genindført forudfastsættelse af importafgiften for majs.

Disse foranstaltninger har medført et betydeligt pris- og indtægtsfald for producenterne, som ikke har fået kompensation gennem åbning af en licitation for leverancer til tredjelande.

Kommissionens offensiv mod majsproducenterne synes så meget mere uforståelig, som produktionen af majs i EF er mindre end forbruget og følgelig burde fremmes. Under henvisning til majsproducenternes interesse og med støtte i PRANCHERE-beslutningen om landbrugspriserne 1985-86, vedtaget af Europa-Parlamentet den 14. marts 1985, vil jeg gerne stille Kommissionen følgende spørgsmål:

1. Ønskede Kommissionen, da den vedtog at genindføre forudfastsættelse af importafgiften for majs den 23. juli, hvilket førte til, at der blev undertegnet importlicenser for 800.000 t på en eneste dag, at gøre en gestus over for de amerikanske eksportører (som i øvrigt i høj grad har nydt godt heraf i forbindelse med »kornkrigen« mellem

EF og USA)? Kan Kommissionen oplyse hvor meget dette skridt, som har fremmet spekulationen, har kostet fællesskabsbudgettet?

2. Vil Kommissionen foreslå genindførelse af overgangsgodtgørelsen ved høstårets udgang med henblik på at standse diskrimineringen af majsproducenterne i forhold til de øvrige kornproducenter?
3. Vil Kommissionen fra 1. januar 1986 åbne for de almindeligt gældende eksportrestitutioner til Spanien og Portugal?
4. Hvad mener Kommissionen om at erstatte den nuværende tærskelordning og den eventuelle anvendelse af et vilkårligt medansvarsprincip med en fællesskabsafgift (som kunne være graderet) på forarbejdning af korn og fællesskabsproducerede eller importerede substitutionsprodukter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
 (30. januar 1986)

1. Da Kommissionen den 26. juli 1985 igen tillod forudfastsættelse af importafgiften for majs, havde den kun til hensigt at sikre den korrekte gennemførelse af den fælles markedsordning for korn, der var forstyrret derved, at Rådet på sit møde den 11. og 12. juni 1985 ikke var nået frem til en afgørelse om kornpriserne for høståret 1985/86. Rådets passivitet kastede en mørk skygge over markedssituationen og såede tvivl om troværdigheden af kornmarkedsreglerne og forhindrede Kommissionen i at fastsætte tærskelpriserne for høståret 1985/86, der er nødvendige for beregningen af importafgifterne.

Stillet over for denne usikre situation suspendede Kommissionen den 13. juli 1985 for en uge forudfastsættelsen af afgiften. Denne suspension blev opretholdt indtil den 26. juli 1985, hvor Kommissionen traf retsbevarende foranstaltninger for at sikre kontinuiteten for den fælles markedsordning for korn.

Kommissionen afviser derfor formelt påstanden om, at genetableringen af forudfastsættelsen er en gestus over for de amerikanske eksportører.

2. Med hensyn til overgangsgodtgørelsen for 1986-høståret har Kommissionen besluttet hverken at fremsætte forslag for majs eller andre kornarter.
3. Fastsættelsen af eksportrestitutionen er en markedsreguleringsforanstaltning, der afhænger af udbud og efterspørgsel samt andre særlige faktorer. Det påhviler Kommissionen på det givne tidspunkt at skønne, om fastsættelsen af en sådan restitution er i overensstemmelse med markedets behov. Kommissionen finder det derfor for tidligt at udtale sig på området to måneder forinden.

Kommissionen henleder i øvrigt det ærede medlems opmærksomhed på det forhold, at udførsler med restitution til Spanien og Portugal kun kan finde sted indtil februar 1986 som følge af disse to landes betingelser for tiltrædelse af Fællesskabet pr. 1. januar 1986.

4. Kommissionen henleder det ærede medlems opmærksomhed mod memorandummet om tilpasning af den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, hvor den fremlægger sine forslag til sanering af kornsektoren.

(¹) KOM(85) 700 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1982/85
af François Roelants du Vivier (ARC — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
 (13. november 1985)
 (86/C 130/58)

Om: Åndedrætsbesvær hos børn og sur nedbør

1. Har Kommissionen kendskab til en undersøgelse fra det Canadiske sundhedsministerium, offentliggjort den 20. september 1985, der viser, at børn, som bor i områder med meget sur nedbør, har en lungekapacitet, der er 2 % mindre end hos børn, der indånder ren luft?

2. Har Kommissionen kendskab til andre undersøgelser, der fører til lignende konklusioner? Mener Kommissionen, at de aktioner, der hidtil er iværksat med henblik på at bekæmpe sur nedbør, er tilstrækkelige i betragtning af den slags problemer?

Kan man forestille sig særlige foranstaltninger til beskyttelse af børn?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
 (7. februar 1986)

Ifølge de foreløbige konklusioner, der er blevet draget af en arbejdsgruppe af WHO-eksperter, som holdt møde i Berlin fra den 3. til den 6. juli 1984 om virkningerne af sur nedbør på den menneskelige sundhed, er det endnu ikke godtgjort, at sur nedbør har direkte virkning på menneskers sundhedstilstand.

Ovennævnte ekspertgruppe har henstillet, at man iværksætter epidemiologiske og eksperimentelle undersøgelser af de direkte virkninger af sur nedbør.

I lyset af de konklusioner, som den af det ærede medlem omtalte undersøgelse gør det muligt at drage, samt på baggrund af resultaterne af andre igangværende undersøgelser vil Kommissionen gøre sig sin stilling klar.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1987/85**af Gerard Deprez (PPE — B)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(13. november 1985)**(86/C 130/59)*

Om: Fordelingen i Belgien af projekter, der finansieres af EFRU

Kommissionen har netop offentliggjort tallene for projekter finansieret af EFRU (Den europæiske fond for regionaludvikling) for første halvår 1985.

I alt er der tale om en intervention på 23 milliarder francs for 852 projekter.

Af disse 23 milliarder går 670,6 millioner til belgiske projekter (13), alle i den flamske del af landet.

Hvordan er dette muligt, når Wallonien og Bruxelles er i en vanskeligere økonomisk situation end Flandern?

Er denne uligevægt kun konjunkturbestemt; I så fald, hvordan har da den geografiske fordeling af støtten fra EFRU været i de sidste fem år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Grigorios Varfis***(16. december 1985)*

Fordelingen af EFRU-støtten mellem Flandern og Wallonien afhænger både af antallet og størrelsen af de støtteansøgninger, der indgives af den belgiske regering og godkendes af Kommissionen. I de seneste fem år har støtten været fordelt således mellem Flandern og Wallonien:

i mio BFR

År	Flandern	Wallonien
1980	360	117
1981	76	35
1982	353	419
1983	282	125
1984	176	1 314

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1993/85**af Ernest Glinne (S — B)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(13. november 1985)**(86/C 130/60)*

Om: Udledning af kemikalieaffald i Nordsøen

Den hollandske by Vlissingen, der ligger ved udmundingen af floden Schelde, har bedt statens råd i Belgien om at

annullere tilladelserne til fem virksomheder til at udlede kemikalieholdigt spildevand i Nordsøen. Ifølge kollegiet af borgmestre og rådmænd i denne by overholder Belgien ikke retningslinjerne i Rådet for De europæiske Fællesskabers rapport om titandioxid (TiO₂), der har til formål at begrænse udledningen af kemikalier i Nordsøen.

To virksomheder i Antwerpen, »NL Chemical« og »Bayer« skal endda have fået tilladelse til at udlede mere kemikalieholdigt spildevand end før, nemlig ca. 700.000 tons om året. Flere belgiske kommuner og alle kommunerne i Zeeland har tilsluttet sig en henstilling til de belgiske myndigheder om at bringe udledningen af titandioxid til ophør.

Kommissionen bedes besvare følgende spørgsmål:

1. Er den bekendt med denne situation?
2. I bekræftende fald, hvilke skridt kan den tage med henblik på at overtale de berørte belgiske myndigheder til at respektere BF-bestemmelserne om titandioxid, som de selv har været med til at vedtage?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Stanley Clinton Davis***(5. februar 1985)*

Kommissionen er ikke bekendt med, at der er indgivet en ansøgning til det belgiske Conseil d'Etat fra byen Vlissingen med hensyn til annullering af tilladelser, der er givet til virksomheder vedrørende udledning af kemisk affald i Nordsøen, og heller ikke, at de forskellige belgiske kommuner og alle kommunerne i Zeeland har fremsat en henstilling om, at udledningerne af titandioxid indstilles.

Kommissionen henviser i øvrigt det ærede medlem til svar afgivet på skriftlig forespørgsel nr. 1724/85 fra Johanna Maj-Weggen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2008/85**af Ray Mac Sharry (RDE — IRL)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(13. november 1985)**(86/C 130/61)*

Om: Bilindustrien

Finder Kommissionen det vil være passende at tage skridt til skabelsen af en internationalt konkurrencedygtig europæisk bilindustri i betragtning af de alvorlige problemer, den europæiske bilindustri står over for i øjeblikket — overkapacitet, urentabilitet, kapitalmangel — og dens rolle som en vigtig og traditionel europæisk arbejdsgiver?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af lord Cockfield***(30. januar 1986)*

Som reaktion på Europa-Parlamentets beslutning af 13. 1. 1981 ⁽¹⁾, foretog Kommissionen en analyse af den europæiske bilindustris struktur og udsigter i 1981. Kommissionen skitserede i sin erklæring desuden, hvilke foranstaltninger alle de implicerede parter (industrien, de enkelte regeringer, EF-institutioner) måtte træffe, hvis bilindustriens udsigter skulle forbedres.

En redegørelse for, hvorledes dette dokument er blevet fulgt op med hensyn til initiativer, der skulle træffes af Kommissionen selv, findes i en rapport, som blev forelagt Europa-Parlamentet i slutningen af 1983. Det blev i rapporten understreget, at disse initiativers formål var at skabe et gunstigt, sammenhængende og stabilt grundlag for, at industrien selv kunne udvikle de bedst mulige strategier for tilpasning til fremtidens krav og bevarelse af konkurrenceevnen på verdensplan. Efter Kommissionens opfattelse er det først og fremmest firmaerne selv, der skal tage skridt til forbedring af konkurrenceevnen.

Europa-Parlamentets kommende rapport om bilindustrien, som bygger på en høring, økonomi- og valutaudvalget afholdt i slutningen af oktober 1985, frembyder endnu en lejlighed til at bedømme bilindustriens situation.

⁽¹⁾ EFT nr. C 28 af 9. 2. 1981.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2010/85**af Ray Mac Sharry (RDE — IRL)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(13. november 1985)**(86/C 130/62)*

Om: Nedsættelse af skattetrykket

Finder Kommissionen det vil være på sin plads at iværksætte et initiativ med sigte på at nedsætte skattetrykket væsentligt, specielt i forbindelse med foretagsomhed og skabelse af nye arbejdspladser, i betragtning af vigtigheden af at skabe nye arbejdspladser i Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af lord Cockfield***(4. februar 1986)*

Kommissionen har allerede taget et sådant initiativ i sin årlige økonomiske beretning for 1985-1986: »En samarbejdsstrategi for en mere beskæftigelsesfremmende vækst« ⁽¹⁾. I denne beretning, der for tiden behandles af

Rådet, slås bl.a. til lyd for sådanne skattemæssige foranstaltninger, som det ærede medlem omtaler.

⁽¹⁾ KOM(85) 570 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2013/85**af Horst Seefeld (S — D)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(18. november 1985)**(86/C 130/63)*

Om: Import af sangfugle fra Belgien

1. Kommissionen har som svar på mit spørgsmål H-442/84 ⁽¹⁾ forklaret, at der er indledt traktatbrudssag jf. EØF-traktatens artikel 169 imod alle medlemsstater. Hvor langt er denne sag kommet?

2. Foreningen »Komite mod fugledrab«, Hamburg, hævder at der også i år drives jagt på sangfugle i det østlige Belgien. I en appel med titlen »Stop fugledrabene« hedder det bl.a.: »I det østlige Belgien ruster 4.000 såkaldte »diplom«-fuglefængere sig på ny til jagten på grønsikken, finker, værlinger og stillitser. Officielt må hver af disse selvbestaltede ornitologer fange højst tolv fugle med spindelvævstynde net, spærre dem inde i snævre bure, krydse dem med eksotiske fugle eller plage dem på anden vis, men eksperter sætter det faktiske antal af fugle, der udsættes for denne art krybskytteri, til ca. 500.000. Fuglefængerne kan i den forbindelse på ny forvente en høj profit, idet størstedelen af byttet smugles til Forbundsrepublikken og der sælges til pebrede priser som »opdrætsfugle« på det sorte marked. Og både på den ene og den anden side af grænsen er politikerne for feje til en gang for alle at sætte en stopper for de store forretninger med de små fugle.«

Har Kommissionen til hensigt endelig at ændre direktiv 79/409/EØF ⁽¹⁾ sådan, at enhver form for jagt på eller handel med sangfugle forbydes i Det europæiske Fællesskab? I benægtende fald: Hvorfor ikke?

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 2-320 (december 1984).

⁽²⁾ EFT nr. L 103 af 25.4.1979, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Stanley Clinton Davis***(11. februar 1986)*

1. Overtrædelsesprocedurerne, der er indledt mod Det forenede Kongerige, Luxembourg og Danmark er blevet arkiveret, eftersom disse medlemsstater har bragt sig i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 79/409/EØF.

Med hensyn til den overtrædelsesprocedure, der er indledt mod Grækenland henvises det ærede medlem til svar afgivet af Kommissionen på skriftlig forespørgsel nr. 868/85 fra Hemmo Muntingh ⁽¹⁾.

Kommissionen har besluttet at lægge sag an ved Domstolen i forbindelse med de overtrædelsesprocedurer, der er blevet

indledt mod Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrig, Belgien, Italien, Irland og Nederlandene.

2. Kommissionen er af den opfattelse, at Belgien, for at rette op på de forhold, det ærede medlem nævner, blot korrekt skal anvende reglerne vedrørende jagt og markedsføring af de fugle, der er anført i direktiv 79/409/EØF. I denne forbindelse anfører de mod Belgien indledte overtrædelsesprocedurer for manglende gennemførelse i national lovgivning af bestemmelserne i det pågældende direktiv ligeledes Belgiens manglende overholdelse af ovenfor omtalte regler.

(¹) EFT nr. C.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2023/85

af Dieter Rogalla (S — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. november 1985)

(86/C 130/64)

Om: Prisfastsættelse i ECU

1. Er det rigtigt, at Kommissionen for de publikationer, den selv lader trykke, og de publikationer, Kontoret for De europæiske Fællesskabers officielle Publikationer udgiver, har fastsat priser i ECU? I bekræftende fald, for hvilke publikationer er det tilfældet?

2. Er det i sådanne tilfælde anført på betalingsbilagene, at det af bogføringstekniske grunde er at foretrække, at betalingerne foretages i belgiske francs, og hvordan skal dette forstås?

3. Mener Kommissionen som jeg, at en sådan anvisning vedrørende betalingsvaluta virker som en propaganda mod anvendelsen af ECUen som betalingsmiddel?

4. Hvilke erfaringer har Kommissionen gjort med betalinger, hvor modtageren — i modstrid med anvisningerne — har betalt i ECU og dermed som europæer har medvirket aktivt i videreudviklingen af Fællesskabet?

5. Er Kommissionen rede til at videreudvikle tanken om at fastsætte priserne på EF-publikationer i ECU med det mål, at alle borgere kan benytte ECU som betalingsmiddel i det mindste i transaktioner med Det europæiske Fællesskab og dets organer (lige fra Kommissionen til Europa-Parlamentet)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Nicolas Mosar

(12. februar 1986)

Bortset fra visse publikationer, der udgives af informationskontorerne i EF's hovedstæder, udgives alle de publikationer, der sælges til offentligheden, af Kontoret for De europæiske Fællesskabers officielle Publikationer. Priserne fastsættes i ECU og omregnes derefter til national valuta.

Disse publikationer sælges nemlig via kontorer og boghandlere i EF-landene og i visse tredjelande, og disse, der ikke henhører under EF-institutionerne, er normalt ikke i stand til at modtage betaling i ECU eller afvikle deres mellemværender med Publikationskontoret i ECU. Salget må derfor ske i national valuta.

Kun i meget sjældne tilfælde faktureres en privatpersons køb direkte af Publikationskontoret. Det er klart, at hvis en privatperson i dette tilfælde ønsker at betale til Publikationskontoret i ECU, vil dette også være muligt. Det vil derimod ikke være muligt at kræve betaling i ECU.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2027/85

af James Ford (S — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. november 1985)

(86/C 130/65)

Om: Shankai 6000-projektet

Er Kommissionen klar over, at Japan vil bruge 500 mio £ fra nu af og frem til 1989 for at udvikle Shankai 6000, som vil være i stand til at foretage efterforskning til en dybde af 6.500 m?

Shankai 6000 vil være i stand til at efterforske ikke-udnyttede mineral-ressourcer og vil give Japan en førerstilling inden for endnu et område af teknologien?

Har Kommissionen nogen forslag om at støtte et tilsvarende europæisk projekt, enten via det franske selskab Comex eller via en anden koncern?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Karl-Heinz Narjes

(5. februar 1986)

Kommissionen har kendskab til Japans beslutning om at bygge en dybhavsundervandsbåd til dybder på op til 6 000 m; den skal ifølge planerne være færdigbygget i 1989.

I Europa findes der allerede en undervandsbåd beregnet til så store dybder, navnlig den franske »Nautile«. I år blev denne undervandsbåd iøvrigt anvendt i de japanske farvande i forbindelse med det fransk-japanske samarbejdsprojekt Kaiko. I forhold til Japan indtager Europa stadig en førerposition på dette felt, og Kommissionen går stærkt ind for, at den europæiske industri og medlemsstaterne videreudvikler denne teknologi.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2038/85

af Richard Cottrell (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. november 1985)

(86/C 130/66)

Om: Græske spareforanstaltninger

Under det program med spareforanstaltninger, som den græske regering netop har iværksat, er der indført et importdepositum. Har dette på nogen måde indflydelse på Kommissionens reaktion på min skriftlige forespørgsel nr. 1422/85 ⁽¹⁾ med svar fra Delors om Domstolens dom i sag nr. 58/83, hvor Grækenland havde overtrådt Fællesskabets retsakter. Den pågældende sag drejede sig om beløb, der skulle erlægges i kontanter for import fra andre fællesskabslande. Selv om der i den pågældende sag ikke er tale om en overtrædelse, hvilken holdning indtager Kommissionen til Grækenlands nye økonomiske program?

⁽¹⁾ EFT nr. C 341 af 31.12.1985, s. 53.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Alois Pfeifer

(7. februar 1986)

1. Nej. Det ærede medlem vil dog bemærke, at Kommissionen ved sin afgørelse af 22. november 1985 bemyndigede Grækenland til i henhold til artikel 108, stk. 3 i traktaten, at indføre visse beskyttelsesforanstaltninger, herunder en tvungen deponeringsordning af midlertidig art for så vidt angår indførsel af varer, der er angivet i bilaget til afgørelsen.

2. Som den påpegede i sin meddelelse til Rådet af 25. oktober 1985 finder Kommissionen, at det af de græske myndigheder for nyligt vedtagne økonomiske program er et hensigtsmæssigt svar på den græske økonomis påtrængende behov for stabilisering og tilpasning.

Kommissionen finder især, at dette økonomiske program, som det eksisterer i dag, på rette måde opstiller prioritering til indskriden på følgende tre fronter og at dets heldige gennemførelse vil være afgørende for genoprettelsen af den græske økonomi over de næste to år:

- (i) En markant og vedvarende afdæmpning af inflationen, de græske myndigheders højest prioriterede mål, som skulle opnås ved ændring af lønindekseringsmekanismen ved indførelse af en ex ante indekseringsordning, fastsat på grundlag af forud fastsatte inflationsrater og således at stigningen i importpriserne holdes uden for indekseringen;
- (ii) Nedsættelse af den andel, den offentlige sektors lånebehov udgør af nationalproduktet i 1986 og 1987. I betragtning af den stigende vægt, som betjeningen af den offentlige gæld udgør, må denne nedsættelse under alle omstændigheder ikke alene tilvejebringes ved hjælp af en mere effektiv skatteopkrævning, men også

gennem en meget nøje styring af de løbende udgifter, bortset fra rentebetalinger og ved justering af afgifterne for offentlige tjenesteydelser og offentlige virksomheders priser;

- (iii) En gradvis men vedvarende afdæmpning af væksten i pengeforsyningen som burde ledsages af en nedbringelse af den andel af det offentlige underskud, som finansieres via overtræk i nationalbanken.

Kommissionen finder, at et sådant økonomisk program, forudsat det gennemføres med den nødvendige fasthed og beslutsomhed, skulle kunne bringe inflationen i Grækenland ned på mindre end 10 % i 1987 og føre til en tålelig betalingsbalancesituation for Grækenland i 1988.

Under alle omstændigheder finder Kommissionen, at de uligevægte, som i de senere år har udviklet sig i den græske økonomi, er så betydelige, at en stabiliseringspolitik strækkende sig over flere år nu må ses i øjnene.

Endelig finder Kommissionen, at de græske myndigheder bør benytte sig af denne tilpasningsperiode til at indlede en større kampagne med henblik på at fremme moderniseringen af produktionsstrukturerne, især på investeringsområdet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2039/85

af William Newton Dunn (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. november 1985)

(86/C 130/67)

Om: Forslag om oprettelse af en ægproducerende enhed på en milliard æg om året i Ghlin i Belgien

Er Kommissionen enig i, at det vil være uklogt, om Fællesskabet bevilger landbrugsstøtte til oprettelse af en ægproducerende enhed på en milliard æg om året i Ghlin i Belgien? Selv om alle æggene ifølge forslaget skal afsættes uden for EF, og i betragtning af at ægmarkederne i Mellemøsten og Nordafrika i stærkt tiltagende grad bliver selvforsynende, vil et forsøg på at trænge ind på markederne i Det fjerne Østen fremskynde en tabgivende ægeksporthandelskrig med de traditionelle leverandører i USA. Det er heller ikke på sin plads, at Fællesskabet yder finansiel støtte til skabelsen af et enormt ægoverskud i Fællesskabet.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(28. februar 1986)

Kommissionen har ikke modtaget ansøgning om støtte fra EUGFL, udviklingssektionen, vedrørende et projekt til produktion af æg i Ghlin.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2051/85

af Gijs de Vries (L — NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. november 1985)

(86/C 130/68)

Om: Fremme af ECUens anvendelse

I en nylig undersøgelse foretaget af den belgiske bank- og sparekasseforening bliver der slået til lyd for direkte udbetaling i ECU af de tilskud, der er fastsat i medfør af EF-foranstaltninger (udgifter afholdt som led i landbrugs-politikken, regional- og socialpolitikken osv.), samt af udgifter afholdt som led i handels- og udviklingsaftaler med de associerede lande. Dermed ville ECUen kunne yde et ikke uvæsentligt bidrag til den støtte, der ydes udviklingslandene. En anden fremgangsmåde ville være at lade beregningen af gæld i lande med stor gældsbyrde og betalingsvanskeligheder ske i ECU.

Påtænker Kommissionen at udarbejde initiativer i overensstemmelse med disse anbefalede fremgangsmåder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Jacques Delors

(27. februar 1986)

Kommissionen har kun begrænsede muligheder for at benytte ECU'en som betalingsmiddel. Dens budgetmidler opkræves i de nationale valutaer, og betalinger foretages i de samme valutaer. Selv om regnskabet føres i ECU, finder egentlige betalinger i ECU kun sted for et begrænset antal transaktioner.

Kommissionen er positivt stemt over for en øget benyttelse af ECU'en til betalinger, men det må samtidig fremhæves, at større brug af ECU principielt bør foranlediges af markedsdeltagerne eller i det mindste godtages af disse. Tilsvarende kan benyttelse af ECU'en som måleenhed for udviklingslandenes udenlandske gæld kun gennemføres efter gensidig aftale mellem kreditorer og debitorer. Kommissionen benytter derfor enhver lejlighed til at henlede opmærksomheden på de mulige fordele ved, at ikke blot de europæiske deltagere i finansielle transaktioner, men også deres modparter i tredjelande, benytter ECU'en.

I denne forbindelse bør man notere sig den ændring, der for tiden overvejes af en forordning vedrørende EKSF, hvorefter EKSF's bidrag i princippet skal betales i ECU. Det er i denne sammenhæng af interesse, at initiativet hertil kommer fra det private erhvervsliv.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2056/85

af Raymonde Dury (S — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. november 1985)

(86/C 130/69)

Om: Salgsprisen for aviser

Sideløbende med problemet vedrørende bogpriser melder problemet om avispriser sig.

For dagbladenes vedkommende tager udgiverne de eksemplarer tilbage, der ikke er blevet solgt, og bærer selv den komercielle og økonomiske risiko.

1. Agter Kommissionen med henblik på at ophæve alle hindringer for den frie konkurrence at foreslå en liberalisering af priserne på dagblade?
2. I bekræftende fald, hvilke positive og negative virkninger vil dette, efter Kommissionens opfattelse, få for avisudgiverne og for læserne?
3. I benægtende fald, vil Kommissionen da redegøre for sine synspunkter vedrørende denne afgørelse over for afgørelserne om bogpriserne, dvs. om den mener, at reglerne for den frie konkurrence bør gælde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Peter Sutherland

(18. februar 1986)

1. og 2. Nej.

3. Kommissionen undersøger i hver enkelt sag, om de distributionsaftaler for aviser og tidsskrifter, som foreskriver en fast detailpris, er i overensstemmelse med konkurrencereglerne. I så henseende er det navnlig Kommissionens opfattelse, således som det fremgår af Domstolens dom i sagen Binon mod AMP, at »udgiverne ikke har andre muligheder for at udligne den økonomiske byrde ved at skulle tage usolgte eksemplarer tilbage end ved at fastsætte detailprisen for distributionen af aviser og tidsskrifter, og — tilbagetagelsen er den eneste metode til at sikre forbrugerne et bredt udvalg af aviser og tidsskrifter —«⁽¹⁾.

Ved Kommissionens undersøgelse af aftaler om fastsættelse af detailpriser på bøger, aviser og tidsskrifter er der taget hensyn til de forskellige forhold, såsom varernes art, distributionsstrukturen og indvirkningen på samhandelen mellem medlemsstaterne.

(¹) Sag 243/83, dom af 3. juli 1985, endnu ikke offentliggjort, præmis 46.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2075/85**af Barbara Gastle (S — GB)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(18. november 1985)**(86/C 130/70)***Om:** Fællesskabsbudgettet

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange af medlemsstaternes parlamenter der til dato har godkendt forhøjelsen af de egne indtægter til 1,4 % af momsindtægterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Henning Christophersen***(5. februar 1986)*

Kommissionen skal foreslå det ærede medlem at henvende sig til Rådet for De europæiske Fællesskaber. I henhold til artikel 8 i Rådets afgørelse af 7. maj 1985 ⁽¹⁾ om Fællesskabernes egne indtægter underretter medlemsstaterne straks generalsekretæren for Rådet for De europæiske Fællesskaber om afslutningen af de procedurer, der i henhold til deres respektive forfatningsregler er nødvendige for vedtagelsen af denne afgørelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 128 af 14. 5. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2089/85**af Horst Seefeld (S — D)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(27. november 1985)**(86/C 130/71)***Om:** Jernbanernes situation inden for Fællesskabet

I sit svar på min skriftlige forespørgsel nr. 1688/83 ⁽¹⁾ erklærede Kommissionen blandt andet, at den fortsætter sine bestræbelser med en gradvis sanering af jernbanerne. I forbindelse hermed forelagde den Rådet endnu et forslag (dok. KOM(83) 764 endel.).

Hvad er der blevet af dette forslag? Hvilke forbedringer er der i mellemtiden kommet ud af det?

⁽¹⁾ EFT nr. C 116 af 30.4.1984, s. 12.

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Stanley Clinton Davis***(10. februar 1986)*

Den 17. januar 1984 oversendte Kommissionen et forslag til beslutning om sanering af jernbanevirksomhedernes situation ⁽¹⁾ til Rådet. Som en følge af Europa-Parlamentets udtalelse ⁽²⁾ har Kommissionen ændret sit forslag ⁽³⁾.

Rådet er i sin behandling af forslaget endnu ikke nået så langt, at det på nuværende tidspunkt er muligt at fastsætte en dato for dets vedtagelse.

For Kommissionens vedkommende afhænger jernbanevirksomhedernes fremtid af, at den nuværende situation afklares samt at de økonomiske forpligtelser i fremtiden fordeles ligeligt mellem jernbanevirksomhederne og staterne. Der er tale om en betydningsfuld foranstaltning til harmonisering af vilkårene for landtransport.

⁽¹⁾ EFT nr. C 36 af 10. 2. 1984, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 94 af 15. 4. 1985, s. 43.

⁽³⁾ EFT nr. C 146 af 14. 6. 1985, s. 7.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2094/85**af Geoffrey Hoon (S — GB)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(27. november 1985)**(86/C 130/72)***Om:** EFRU

Hvor stor en procentdel af den samlede erhvervsbeskæftigede befolkning i hver enkelt medlemsstat bor i områder, som er berettiget til at modtage støtte fra Den europæiske Fond for Regionaludvikling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Grigorios Varfis***(11. februar 1986)*

Kommissionen anvender ikke kriteriet »procentdel af den erhvervsaktive befolkning«. Den andel af den samlede befolkning, der er bosat i de nationale støtteområder, som er berettiget til at modtage støtte fra EFRU, er som følger:

Belgien	33,1 %
Danmark	24,0 %
Forbundsrepublikken Tyskland	37,1 %
Grækenland	65,6 %
Frankrig	41,5 %
Irland	100,0 %
Italien	40,5 %
Luxembourg	100,0 %
Nederlandene	15,6 %
Det forenede Kongerige	37,7 %
EF, i alt	39,1 %

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2100/85**af William Newton Dunn (ED — GB)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(27. november 1985)**(86/C 130/73)*

Om: Acceptable niveauer for slidbaner på bildæk i forskellige medlemsstater

Da 1986 er trafik sikkerhedsår i EF, vil Kommissionen så foreslå retsregler til harmonisering af minimumsstandarder for slidbaner på bildæk — for at afskaffe den nuværende situation, hvor billige dæk, der har utilstrækkelig slidbane efter tysk lovgivning, kan eksporteres og benyttes lovligt i Det forenede Kongerige?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af lord Cockfield***(10. februar 1986)*

Et forslag til direktiv om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende dæk til motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil er allerede blevet forelagt Rådet ⁽¹⁾. Forslaget indeholder bl.a. forskrifter for slidbaner på bildæk. Det drejer sig om ét af de tre forslag til direktiv, som skulle have suppleret fremgangsmåden for EØF-standardtypegodkendelse af motorkøretøjer, men som er stødt på problemer i forbindelse med importen af biler fra tredjelande.

Det ærede medlem henvises ligeledes til det svar, som Kommissionen har givet på mundtlig forespørgsel nr. H-664/85 fra Caroline Jackson om det samme emne under spørgetiden ved Europa-Parlamentets samling i december 1985 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 37 af 14. 2. 1977, s. 1.

⁽²⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 2-333 (December 1985)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2155/85**af Jacqueline Hoffmann (COM — F)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(3. decemer 1985)**(86/C 130/74)*

Om: Ligebehandling af mænd og kvinder

Kan Kommissionen oplyse, hvor langt man er kommet med undersøgelsen af, hvorledes medlemsstaterne på nuværende tidspunkt har gennemført direktiv 76/207/EØF ⁽¹⁾ om ligebehandling af mænd og kvinder?

⁽¹⁾ EFT nr. L 39 af 14.2.1976, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Manuel Marin***(12. februar 1986)*

Kommissionen skal oplyse det ærede parlamentsmedlem om, at den i forbindelse med Fællesskabets første handlingsprogram til fremme af lige muligheder for mænd og kvinder (1982-1985) ⁽¹⁾ har nedsat en ekspertgruppe, der skal følge den konkrete gennemførelse af direktiverne op.

Den første sammenfattende rapport er blevet sendt til medlemsstaterne og til arbejdsmarkedets parter, for at de kan fremsætte deres bemærkninger. Kommissionen har endnu ikke modtaget samtlige svar.

En anden sammenfattende rapport er for øjeblikket til behandling i Kommissionens tjenestegrene.

Gruppens samlede arbejde vil blive evalueret i løbet af 1986.

⁽¹⁾ KOM(81) 758 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2156/85**af Jacqueline Hoffmann (COM — F)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(3. december 1985)**(86/C 130/75)*

Om: Erhvervsuddannelse af unge piger

Kan Kommissionen i forbindelse med Den europæiske Socialfonds aktioner for 1984 vedrørende uddannelse af unge og initiativer til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden give oplysninger om:

— Hvor stor en andel der i virkeligheden er kommet unge piger til gode?

— Hvilke uddannelsesområder fordeler denne andel sig over?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Manuel Marin***(12. februar 1986)*

Antallet af kvinder under 25 år, der har draget fordel af tilskud fra Den europæiske Socialfond i 1984 i henhold til punktet »Erhvervsuddannelse for unge« er 594 918, dvs. omkring 38 % af det samlede antal tilskudsmodtagere (1 568 433). Beløbsmæssigt drejer det sig om 501,4 mio ECU, svarende til 36 % af det samlede antal tilskud (1,411 mio ECU).

Der foreligger ingen opgørelse over de forskellige uddannelsesområder i 1984, hvorfor der ingen statistikker eksisterer herom. Ikke desto mindre har undersøgelser over ansøgningerne vist, at der er kvindelige deltagere i næsten alle de projekter, der henhører under foranstaltninger til fordel for unge.

Herudover gøres der opmærksom på, at årsberetningen for Den europæiske Socialfond i 1984 i punkt IV F 1 gives en detaljeret beskrivelse af området »Kvinder«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2160/85

af Jacqueline Hoffmann (COM — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. december 1985)

(86/C 130/76)

Om: Hjemmearbejde

Kan Kommissionen give oplysninger vedrørende en undersøgelse om hjemmearbejde? Denne undersøgelse omtales i betænkningen fra undersøgelsesudvalget om kvindens situation i Europa, som blev vedtaget af Europa-Parlamentet i januar 1984.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Manuel Marin

(7. februar 1986)

Til opfølgning af Europa-Parlamentets beslutning af 17. januar 1984 ⁽¹⁾ om kvindens situation og som led i Fællesskabets handlingsprogram til fremme af lige muligheder for mænd og kvinder (1982-1985) ⁽²⁾ har Kommissionen ladet iværksætte to undersøgelser vedrørende hjemmearbejde, den ene om traditionelt hjemmearbejde, den anden — i forbindelse med foranstaltningerne vedrørende ny teknologi — om skærmarbejde, der ofte udføres som hjemmearbejde.

Kommissionen har anmodet om at få resultaterne af disse to undersøgelser i 1986. Det skal gøre det muligt for Kommissionen at vurdere virkningerne af gældende arbejdsretlige bestemmelser vedrørende traditionelt hjemmearbejde og skærmarbejde, specielt for kvinderne, og sætte den i stand til at foreslå strategier med henblik på kvindernes integration og en forbedring af deres status.

⁽¹⁾ EFT nr. C 46 af 20. 2. 1984.

⁽²⁾ KOM(81) 758 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2162/85

af Sylvester Barrett (RDE — IRL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. december 1985)

(86/C 130/77)

Om: Frigivelse af hvede fra interventionslagre

Kan Kommissionen — efter dette års katastrofale kornhøst i Irland, som følge af hvilken ingen irsk hvede kan bruges, og som har medført en brat stigning i prisen for mel og brød — venligst oplyse, om det ville være muligt at frigive nogle af de 11.115 mio tons blød hvede eller af de 786.000 tons hård hvede, der er oplagret til intervention, og på denne måde begrænse udgifterne til oplagring og formaling samt indskrænke kornhandelen med tredjelande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(28. februar 1986)

Retsforskrifterne vedrørende korn har som hovedprincip, at kornforsyningen bør foregå frit på grundlag af udbud og efterspørgsel. Som følge deraf må kornhandlere i en medlemsstat, såfremt der der sker et fald i produktionen af en bestemt kornkvalitet, opsøge andre forsyningsmuligheder. Da der i Fællesskabet som helhed ikke er knaphed på bageegnet hvede, finder Kommissionen ikke at det er nødvendigt at intervenere til fordel for forbrugerne. Denne holdning som Kommissionen har, er ikke i modstrid med den foranstaltning, der er truffet i Irland til fordel for landbrugsproducenterne for at afbøde virkningerne af de dårlige vejrforhold i sommeren 1985 på deres indkomster.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2166/85

af Sergio Pininfarina (L — I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. december 1985)

(86/C 130/78)

Om: Beskatning af uindspillede lydbånd

Det er kommet os for øre, at Kommissionen agter at foreslå indførelsen af en afgift på uindspillede lydbånd beregnet til optagelse til fordel for kunstnere og indehavere af ophavsretten. Dette forslag vil efter sigende indgå i Kommissionens hvidbog om harmonisering af lovgivningen om ophavsret.

1. Kan Kommissionen bekræfte denne oplysning?

2. Mener Kommissionen ikke, at en sådan foranstaltning er baseret på forkerte antagelser, og at den i sidste ende for størstedelens vedkommende ville blive ensbetydende med en dobbeltafgift for forbrugerne til fordel for kunstnere og indehavere af ophavsretten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(28. februar 1986)

1. Som nævnt ved adskillige lejligheder og senest i svaret på mundtlig forespørgsel nr. H-440/85 fra Sean Flanagan i spørgetiden under Parlamentets anden møderække oktober II ⁽¹⁾, har Kommissionen ikke taget stilling til dette spørgsmål.
2. Kommissionen har ikke ændret sin holdning siden oktober 1985.

⁽¹⁾ Forhandlinger Europa-Parlamentet nr. 2-331 (oktober 1985).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2192/85
af Anne-Josée Andre (L — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(5. december 1985)
(86/C 130/79)

Om: Gennemførelse af direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler

Den italienske regering er i færd med at ændre landets lovgivning for at opfylde bestemmelserne i fællesskabsdirektiv 76/768/EØF ⁽¹⁾.

Dette lovforslag, som allerede er vedtaget af deputeretkammeret, indeholder særlige bestemmelser bl.a. med hensyn til etikettering, som går langt ud over direktivets bestemmelser.

Mener Kommissionen ikke, at dette forhold indebærer risiko for, at der opstår tekniske handelshindringer, som kan skade samhandelen, og hvilke foranstaltninger agter den i givet fald at træffe for at råde bod herpå?

⁽¹⁾ EFT nr. L 262 af 27.9.1976, s. 169.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Grigorios Varfis
(11. februar 1986)

Kommissionen er bekendt med det af det ærede medlem nævnte lovforslag. Kommissionen har allerede henledt de italienske myndigheders opmærksomhed på uoverensstemmelserne mellem dette lovforslag og fællesskabsbestemmelserne på det pågældende område. Under alle

omstændigheder omhandler direktivets artikel 7 udtrykkeligt fri bevægelighed for de produkter, der er i overensstemmelse med direktivet, som ingen national bestemmelse må fravige.

I givet fald vil Kommissionen anvende de i EØF-traktaten fastsatte midler til at gøre fællesskabsretten gældende på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2202/85
af Ray Mac Sharry (RDE — IRL)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(5. december 1985)
(86/C 130/80)

Om: Fri bevægelighed for lastbiler

Hvad mener Kommissionen om EF-regeringernes reaktion på Kommissionens forslag om en betydelig forhøjelse af antallet af lastbiler, der får tilladelse til at køre frit i hele Fællesskabet fra 1986?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
(7. februar 1986)

Den 27. september 1985 tildelte Kommissionen de supplerende tilladelser til godstransport ad landevej ⁽¹⁾ til de daværende ti medlemsstater; årsagen hertil var den 15 % stigning i fællesskabskvoten for 1986, som var blevet vedtaget af Rådet i forordning 361/84 ⁽²⁾, om ændring af forordning nr. 3164/76 ⁽³⁾.

Den 9. oktober 1985 forelagde Kommissionen Rådet et forslag ⁽⁴⁾ til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 314/76 for at tage hensyn til behovet for at tildele et vist antal tilladelser til Spanien og Portugal i anledning af disse landes tiltrædelse i 1986, samt at tildele yderligere fællesskabstilladelser til de eksisterende medlemsstater som et resultat af stigningen på vejtransportmarkedet som følge af udvidelsen af Fællesskabet.

Rådet vedtog dette forslag den 20. december 1985

⁽¹⁾ EFT nr. L 284 af 24. 10. 1985, s. 16.

⁽²⁾ EFT nr. L 333 af 21. 12. 1984, s. 61.

⁽³⁾ EFT nr. L 357 af 29. 12. 1976, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 284 af 7. 11. 1985, s. 6.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2207/85

af Gijs de Vries (L — NL)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(5. december 1985)

(86/C 130/81)

Om: Offentlige udbud på telekommunikationsområdet

Den 12. november 1984 vedtog Rådet en henstilling, hvis formål er at udvikle et fælles marked for telekommunikationsudstyr. Ifølge denne henstilling skal regeringerne i medlemsstaterne sørge for, at teleadministrationerne uden forskelsbehandling giver virksomheder med hjemsted i andre lande i Fællesskabet mulighed for at afgive tilbud (henstilling nr. 84/550/EØF) ⁽¹⁾.

Medlemsstaternes regeringer aflægger beretning til Kommissionen ved udgangen af hvert halvår, at regne fra udgangen af 1984, om de foranstaltninger, teleadministrationerne har truffet for at gennemføre denne politik, praktiske virkninger heraf, opståede problemer og nødvendige foranstaltninger.

1. Hvilke medlemsstater havde aflagt beretning pr. 15. november 1985;
2. Har Rådet til hensigt at overholde de tidsfrister, som det selv har fastsat?
3. Er Rådet — i betragtning af den pågældende henstillings store betydning — rede til at anmode de medlemsstater, som endnu ikke har gjort dette, om hurtigst muligt at aflægge beretning?

⁽¹⁾ EFT nr. L 298 af 16.11.1984, s. 51.

Svar

(26. marts 1986)

Hvad angår første punkt i det ærede parlamentsmedlems forespørgsel gør Rådet opmærksom på, at den af ham ønskede oplysning kun kan besvares helt præcist af Kommissionen, idet oplysningerne om de forskellige medlemsstaters foranstaltninger til gennemførelse af denne henstilling i overensstemmelse med sidste led i denne samles i Kommissionen.

Hvad angår de to andre punkter i forespørgslen er Rådet af den opfattelse, at det er Kommissionen, der skal drage omsorg for, at medlemsstaternes regeringer efterkommer den pågældende henstilling.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2228/85

af Raymonde Dury (S — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(11. december 1985)

(86/C 130/82)

Om: Den europæiske offentlighed og ECU'en

Organisationen »European Omnibus Survey« foretog i begyndelsen af 1985 en opinionsundersøgelse i syv medlemsstater vedrørende den europæiske offentlighed og ECU'en, som afslører, at 32% af europæerne går ind for at lade deres nationale valuta erstatte af ECU'en (Italien: 55%, Frankrig: 49%, Belgien: 46%; men Forbundsrepublikken Tyskland: 14% og Storbritannien: 12%).

Når man betragter disse resultater med en vis forsigtighed, må man generelt indrømme, at tanken om en ren europæisk valuta er langt mere håndgribelig for borgerne, og den bidrager i større udstrækning til at styrke følelsen af et tilhørsforhold til Det europæiske Fællesskab.

Har Kommissionen kendskab til resultaterne af denne undersøgelse?

I bekræftende fald hvilke praktiske konklusioner drager den heraf?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Jacques Delors

(10. februar 1986)

Kommissionen er blevet holdt underrettet om forberedelsen af denne undersøgelse, der er finansieret af banksektoren og foretaget af de opinionsanalyseinstitutter, der normalt arbejder for Eurobarometer; Kommissionen er blevet orienteret om resultaterne, og repræsentanter for generaldirektoratet for økonomiske og finansielle spørgsmål er inviteret til den officielle præsentation af dette arbejde.

Blandt de konsekvenser, der kan drages af denne undersøgelse, bør man bemærke den interesse, som offentligheden har vist for en europæisk valuta, og som står i modsætning til den relative mangel på oplysning om selve ECU'en og dens anvendelse. Der er derfor ikke nødvendigvis i et givet land overensstemmelse mellem brugen af ECU og kendskabet til denne valuta; således har f.eks. flere tyskere hørt tale om ECU'en end italienere, som imidlertid bruger den meget mere. Dette utilstrækkelige oplysningsniveau viser, at der er brug for en yderligere indsats.

På baggrund af disse resultater har Kommissionen til hensigt at øge oplysningen om ECU'en, særlig via massemedierne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2259/85**af Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(11. februar 1985)**(86/C 130/83)***Om:** BRITE-projekter

Der er i forbindelse med forsknings — og udviklingsprogrammer vedrørende teknisk grundforskning og anvendelse af nye teknologier (BRITE) ifølge Kommissionens beretninger blevet indgivet 559 forslag, hvoraf omkring 100 er blevet godkendt. Til hvert projekt vil der blive udbetalt omkring 1,3 mio ECU.

Kan Kommissionen give oplysninger om Belgiens samlede andel heri, om muligt opdelt efter Flandern og Vallonien?

Kan Kommissionen også oplyse, hvilke af de belgiske projekter der er blevet godkendt, og hvem der havde indgivet dem?

Det bedes også oplyst, hvor mange belgiske ansøgninger der i alt blev indgivet.

Svar afgivet af Karl-Heinz Narjes på skriftlig forespørgsel nr. 2259/85

(10. februar 1986)

Efter første indkaldelse af forslag til BRITE modtog Kommissionen 559 forslag til et samlet beløb på omkring 900 mio ECU. Efter omhyggelig og grundig vurdering blev der udvalgt 100 projekter med henblik på kontraktforhandlinger, medens yderligere 102 forslag af høj kvalitet blev sat på reserveliste.

Det samlede budget for Fællesskabets bidrag til projekter beløber sig til 60 mio ECU til første indkaldelse af forslag. Belgiske virksomheder, forskningsorganisationer og universiteter var partnere i 123 ud af de 559 forslag, medens der var belgiske partnere i 19 ud af de 100 projekter, der er udvalgt med henblik på kontraktforhandlinger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2265/85**af Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)****til Rådet for De europæiske Fællesskaber***(11. december 1985)**(86/C 130/84)***Om:** »Baker«-planen

For nogle uger siden offentliggjordes den såkaldte »Baker«-plan af De forenede Staters finansminister af samme navn på det fælles årsmøde mellem Den internationale Valutafond og Verdensbanken.

Denne plan går ud på, at de kommercielle banker i løbet af de kommende tre år stiller en kredit på yderligere 20 mia \$ til rådighed for 15 udviklingslande. Verdensbanken skal på sin side stille yderligere 9 mia \$ til rådighed.

De pågældende lande skal på forskellige områder foretage en tilpasning af deres økonomiske politik, først og

fremmest i retning af øget efterspørgsel og en dermed tilsvarende økonomisk vækst.

På et møde mellem 70 banker fra De forenede Stater, Europa og Japan under Institute of International Finance's auspicer forsøgte man også at vinde de europæiske og japanske banker for denne plan. Det synes ikke at lykkes særlig godt, også fordi de europæiske og japanske regeringer ikke ser ud til at have meget tilovers for Baker-planen.

Alt taget i betragtning forekommer drøftelsen af denne berømte plan at være en fundamental drøftelse af vor politik over for udviklingslandene.

Kan Rådet derfor oplyse, om Baker-planen allerede har været genstand for drøftelser på rådplan?

I bekræftende fald, hvilken holdning indtager Rådet til denne plan?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2604/85**af Gerard Deprez (PPE — B)****til Rådet for De europæiske Fællesskaber***(24. januar 1986)**(86/C 130/85)*

Om: Den europæiske holdning til »Baker-planen« vedrørende bekæmpelse af den tredje verdens gæld

Den amerikanske finansminister, James Baker, forelagde den 8. oktober 1985 i Seoul et forslag om at lette gælden i verdens mest forgældede lande. Hidtil er »Baker-planen« blevet forholdsvis vel modtaget i de internationale kredse (Den internationale Valutafond, Verdensbanken, Den interamerikanske Udviklingsbank) og af de långivende banker.

Ved forelæggelsen af sine forslag brød Baker således med den amerikanske politik, som regnede med, at markedskræfterne alene skulle løse den tredje verdens og navnlig Latinamerikas stigende gældsproblemer. Uden at skulle udtale sig om baggrunden for denne totale holdningsændring, må det konstateres, at »Baker-planen« er af betydelig rækkevidde: en forøgelse på 20 mia dollars over tre år af bankernes långivning til de 15 lande, der risikerer at standse betalingerne, en forøgelse på 9 mia dollars over tre år til de multilaterale organisationers transaktioner, opretholdelse af en stram økonomisk saneringspolitik for disse 15 lande.

Imidlertid rejser denne såkaldte plan en lang række spørgsmål:

1. Selv om de planlagte kreditter er meget betydelige, er de klart utilstrækkelige til at imødekomme de mange udfordringer, som de gældstyngede lande står over for. For de 15 lande, det drejer sig om, anslås udgifterne til renter og afdrag fra 1985 til 1988 til 130 mia dollars
2. »Planen« skal vare tre år. Kan man med rimelighed anslå, at gældsproblemet skal kunne løses på så kort tid?

3. »Planen« omfatter kun 15 lande, nemlig de lande, som direkte trues af betalingsstandsning. Bør man ikke medtage de mange afrikanske og asiatiske lande, hvis situation kun er »tilfredsstillende« på kort sigt, og som risikerer, i mangel af effektive foranstaltninger, at komme med i de mest forgældede landes »klub«?

Mærkeligt nok har Europa forholdt sig meget tavs i dette spørgsmål. Skal man altid vente på, at USA tager initiativet til at få gjort noget ved tingene?

Og hvad agter Det europæiske Fællesskab at gøre, nu da »BAKER-planen« eksisterer?

Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2265/85
fra hr. Vandemeulebroucke og skriftlig forespørgsel
nr. 2604/85 fra hr. Deprez
(18. marts 1986)

Rådet arbejder for tiden med udformningen af Fællesskabets holdning til gældsproblemet, især med henblik på det kommende møde i Interimsudvalget og det økonomiske topmøde i Tokyo. Dette arbejde, der formentlig ikke kan afsluttes før i begyndelsen af april 1986, omfatter ligeledes »Baker«-planen.

efter at budgettet var blevet vedtaget og inden udløbet af den frist på 30 dage, som gælder i dette tilfælde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2283/85
af Ernest Muehlen (PPE — L)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(12. december 1985)
(86/C 130/87)

Om: Monetær integration i Fællesskabet ved gennemførelse af teorien om den monetære integration som kernepunkt

1. Hvorledes vurderer Kommissionen teorien om den monetære integration som kernepunkt, hvis gennemførelse i Fællesskabet foreslås af Trans European Policy Studies Association, TEPSA, og som til en vis grad slår til lyd for en monetær integration i to tempi?

2. Agter Kommissionen at basere sig på denne teori med hensyn til sine fremtidige forslag på det monetære område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(6. februar 1986)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2273/85
af Richard Cottrell (ED — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(11. december 1985)
(86/C 130/86)

Om: Udbetaling fra Socialfonden

Der ser ud til, at der stadig er vanskeligheder ved at få udbetalt tilskud fra Socialfonden til lokale myndigheder. Skønt programmerne indgives i god tid, gives godkendelsen så kortfristet, at de lokale myndigheder kun har lidt over et halvt år til at investere disse midler. Kan man ikke tilpasse finansieringsordningerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
(12. februar 1986)

På grund af den forsinkede godkendelse af Fællesskabets budget for 1985 kunne Kommissionen desværre ikke overholde datoen 31. marts 1985, der var den normale tidsfrist for at træffe beslutning om ansøgningerne om tilskud fra Socialfonden i 1985. Kommissionen traf dog den pågældende beslutning den 19. juli 1985, dvs. fem dage

Siden Werner-rapporten i 1972 har tilhængere af to forskellige økonomiske skoler drøfet spørgsmålet om monetær integration. For den ene gruppe er en koordinering og en konvergerende udvikling af de forskellige medlemsstaters økonomiske politik samt valutarisk stabilitet en forudsætning for indførelsen af en fælles europæisk valuta. For den anden gruppe er det til gengæld indførelsen af en fælles europæisk valuta, der muliggør den økonomiske integration.

Teorien om den monetære integration som kernepunkt, der specielt blev udviklet på det kollokvium, som TEPSA (Trans European Policy Studies Association) afholdt i maj 1985, er en positiv syntese af ovennævnte to opfattelser. Denne teori går ud på gennem de gode resultater som de fleste lande, der er medlem af EMS, har opnået med hensyn til en konvergerende økonomisk politik at accelerere den monetære integration, idet de to processer gensidigt indvirker på og forstærker hinanden. En sådan fremgangsmåde skulle faktisk ifølge teoriens ophavsmænds mening, i forskellige tempi føre til monetær integration, idet visse lande frivilligt udvikler sig i den retning uden specielt at søge at få andre med sig.

Omend Kommissionens forslag i dag tager sigte på at knytte en forbindelse mellem fremskridt på det økonomiske og på det monetære område, er det overordnede mål fra nu af at gennemføre et stort internt marked senest i 1992, bl.a. omfattende de monetære aspekter. Der er de facto og endog de jure for så vidt angår Det forenede Kongerige,

Grækenland, Spanien og Portugal en vis forskel mellem medlemsstaterne med hensyn til monetær integration, idet EMS omfatter tre særskilte dele, nemlig valutakursmekanismen, kreditsystemet og ECU'en. De stater, der allerede er medlem af EØF, kan deltage i visse dele uden at deltage i andre eller deltage i dem alle med eventuelle særordninger. Således deltager Italien fuldt ud i EMS, men valgte ved systemets indførelse en bredere udsvingsmargen for landets valuta inden for valutakursmekanismen. Storbritannien og Grækenland deltager ikke i valutakursmekanismen, selv om deres valutaer indgår i beregningen af ECU'ens vægtningskoefficienter; imidlertid har Det forenede Kongerige med hjemmel i en bestemmelse i aftalen af 1979 mellem medlemsstaternes centralbanker deponeret en del af sine guld- og valutaer hos FECOM, medens Grækenland, der tilsluttede sig denne aftale i juni 1985, har givet udtryk for, at landet vil gøre det samme i nær fremtid. For så vidt angår de nye medlemsstater, Spanien og Portugal, har disse af centralbankcheferne og FECOM fra 1. januar 1986 fået tildelt kvoter under ordningen med kortfristet valutastøtte; en fælles erklæring i bilag til tiltrædelsesakten præciserer i øvrigt, at disse to landes valutaer først kan forventes at komme til at indgå i ECU-samarbejdet fra 1989, hvor den næste femårige tilpasning af vægtningskoefficienterne skal foretages.

Man har truffet disse forskellige foranstaltninger alene med henblik på at give de forskellige berørte lande mulighed for at tilpasse deres økonomiske politik og deres økonomiske strukturer, uden at det skulle gå for meget ud over deres betalingsbalance. Resultatet af dette er bestemt ikke, at Europa i monetær henseende kommer til at udvikle sig med to hastigheder, for alle medlemsstaterne medvirker gennem deres repræsentanter til at træffe alle beslutninger på ministerrådsmøder og i monetære udvalg.

Rådet bedes besvare følgende spørgsmål:

1. Hvilke kemiske produkter og stoffer drejer det sig om?
2. Hvilke kontrolforanstaltninger havde hvilke medlemsstater allerede truffet på tidspunktet for rådssamlingen på nationalt plan?
3. Hvilke kontrolforanstaltninger har de øvrige medlemsstater truffet siden rådssamlingen?
4. Hvorledes koordineres de nationale foranstaltninger?
5. Ved hjælp af hvilke ordninger overvåges gennemførelsen af de nationale foranstaltninger på fællesskabsplan?
6. Er den »indgående undersøgelse af de juridiske, tekniske og kompetencemæssige problemer, som sådanne foranstaltninger kan give anledning til i forhold til traktatens bestemmelser« i mellemtiden blevet foretaget? Hvilke resultater har den givet?

Svar

(18. marts 1986)

Ad 1—5

Medlemsstaterne har i de af det ærede parlamentsmedlem omtalte tilfælde på nationalt plan truffet kontrolforanstaltninger i forbindelse med eksport af visse kemiske produkter. Der har fundet bilaterale rådslagninger sted mellem medlemsstaterne og Kommissionen om disse foranstaltninger i henhold til artikel 224 i EØF-traktaten. Koordination og gennemførelse af foranstaltningerne har ikke været drøftet i Rådet; dette er derfor ikke i stand til at give nærmere oplysninger om indholdet af de nationale foranstaltninger.

Ad 6

Der er ikke iværksat nogen undersøgelse af de juridiske, tekniske og kompetencemæssige problemer, som foranstaltninger af nævnte art kan give anledning til i forhold til traktatens bestemmelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2287/85

af Dorothee Piermont (ARC — D)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(12. december 1985)

(86/C 130/88)

Om: Kontrol med eksport af visse kemiske-produkter, der kan anvendes i kemiske våben

Rådet af udenrigsministre fremsatte på sin samling den 14.—15. maj 1984 en erklæring om »eksport af visse kemiske produkter, som kan leveres direkte eller indirekte til krigsførende lande«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2297/85

af Ejner Hovgård Christiansen (S — DK)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. december 1985)

(86/C 130/89)

Om: Overholdelse af menneskerettighederne i Fransk Polynesien

1. Kan Kommissionen af- eller bekræfte:

- a. at Gaston Flosse, medlem af EF-Parlamentet, medlem af Nationalforsamlingen i Frankrig og borgmester på Tahiti, har lovet befolkningen i Fransk Polynesien en gennemgribende helbreds-

dersøgelse m.h.p. at konstatere lidelser som følge af de franske atomsprængningsforsøg i området?

- b. at en sådan helbredsundersøgelse aldrig har fundet sted?
 - c. at det er udtryk for censur og dermed krænkelse af menneskerettighederne at forhindre pressekonferencer med den begrundelse, at der til politiet skal være indgivet ansøgning om afholdelse mindst 24 timer forinden det planlagte tidspunkt for afholdelsen?
 - d. at politiet på Tahiti i oktober 1985 forhindrede en pressekonference mellem borgmester Temaru og Danmarks forhenværende udenrigsminister Kjeld Olesen med den begrundelse, at der ikke var blevet indgivet ansøgning herom 24 timer i forvejen?
2. Hvilke konsekvenser vil Kommissionen drage af den manglende overholdelse af menneskerettighederne i Fransk Polynesien i forbindelse med de begunstigelser, som er tildelt området i kraft af dets OLT-status?
 3. Hvilke initiativer påtænker Kommissionen i forhold til Frankrig som følge af den manglende overholdelse af menneskerettighederne i Fransk Polynesien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Jacques Delors

(5. februar 1986)

Det ærede medlems forespørgsel henhører ikke under Kommissionens kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2299/85

af Raymonde Dury (S — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. december 1985)

(86/C 130/90)

Om: Tilbagelevering af kulturgoder

FNs generalforsamling har med stort flertal (123 stemmer for, medens 15 vestlige lande hverken stemte for eller imod) udtalt sig for tilbagelevering af kulturgoder til deres oprindelseslande. Tretten afrikanske nationer havde forelagt denne resolution med støtte fra Ecuador, som søger at få en række præ-columbianske kunstværker tilbage.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvorledes EF-landene forholdt sig under denne afstemning?
2. Findes der en EF-politik om at tilbagelevere kulturgoder til deres oprindelseslande?

3. Er der nogen løsning i udsigt i konflikten mellem Det forenede Kongerige og Grækenland med hensyn til Parthenon-friserne og -karyatiderne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Carlo Ripa di Meana

(10. februar 1986)

1. På De forenede Nationers generalforsamling afholdt ni af medlemsstaterne i Fællesskabet sig fra at stemme under afstemningen om resolutionen om returnering eller tilbagelevering af kulturgoder til deres oprindelseslande. Grækenland stemte for.

2. Nej.

3. Den uenighed, som det ærede medlem nævner, hører ikke under Det europæiske Fællesskabs virksomhedsområder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2306/85

af Winston Griffiths (S — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. december 1985)

(86/C 130/91)

Om: Kvaliteten af badevand

Hvordan vil direktiv 76/160/EØF ⁽¹⁾ om kvaliteten af badevand blive gennemført i Portugal og Spanien?

⁽¹⁾ EFT nr. L 31 af 5.2.1976, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Stanley Clinton Davis

(7. februar 1986)

I overensstemmelse med traktaten om Spaniens og Portugals tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾ har Portugal fået en frist på syv år, der udløber den 31. december 1992, til at sætte bestemmelserne i det af det ærede medlem nævnte direktiv i kraft. For Spaniens vedkommende forventer Kommissionen, at dette direktiv anvendes i praksis fra januar 1986.

⁽¹⁾ EFT nr. L 302 af 15. 11. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2317/85**af Dario Antoniozzi (PPE — I)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(11. december 1985)**(86/C 130/92)*

Om: De integrerede middelhavsprogrammer

Kan Kommissionen oplyse, hvilke projekter vedrørende Calabria der indgår i interventionsplanerne under de integrerede middelhavsprogrammer, Det europæiske Fællesskab har vedtaget for at mildne den betydelige virkning af udvidelsen med Spanien og Portugal?

Der henvises til, at Calabria er den italienske region, der tydeligst har brug for støtte til nedbringelse af ungdomsarbejdsløsheden.

Det kan oplyses, at senatorerne Fimognari, Mascaro og Murmura er kommet med indlæg i det italienske senat herom, og i deputeretkammeret er de deputerede Bosco, Ligato, Misasi, Napoli, Nucci, Perugini, Pujia og Quattrone kommet med indlæg herom.

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Grigorios Varfis***(12. februar 1986)*

I overensstemmelse med artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 2088/85 om de integrerede middelhavsprogrammer ⁽¹⁾ udarbejdede IMP på det relevante geografiske niveau af de regionale myndigheder eller af andre myndigheder, der er udpeget af den enkelte berørte medlemsstat.

De skal være forelagt Kommissionen inden udgangen af 1986.

Kommissionen har hidtil ikke modtaget noget IMP fra Italien.

Det er derfor ikke i øjeblikket muligt at besvare det ærede medlems spørgsmål.

⁽¹⁾ EFT nr. L 197 af 27. 7. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2322/85**af Karl von Wogau (PPE — D)****til Rådet for De europæiske Fællesskaber***(12. december 1985)**(86/C 130/93)*

Om: EF-medlemsstaternes samarbejde ved skovbrande

Den 27. juni 1983 forelagde Kommissionen Rådet et forslag til forordning fra Rådet om indførelse af en fællesskabsforanstaltning til forbedret beskyttelse af Fællesskabets skove mod brande og sur regn. Det

økonomiske og sociale Udvalg gik på sit møde den 4. juli 1984 enstemmigt ind for Kommissionens forslag. Den foreslåede forordning indeholder beskyttelsesforanstaltninger og bekæmpelsesforanstaltninger. Denne forordning er den dag i dag endnu ikke vedtaget af Rådet.

1. Hvornår agter Rådet at vedtage denne forordning?
2. Hvilket indhold vil denne forordning have?

Svar*(18. marts 1986)*

1. Rådet har foretaget en indgående undersøgelse af det forslag, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, og som omfatter to afsnit vedrørende beskyttelse af skove, hvoraf det første vedrører skovbrande og det andet luftforurening.

2. De Rådet ikke har kunnet træffe beslutning med hensyn til at indføre foranstaltninger på disse to områder på fællesskabsplan, er det ikke muligt på dette stadi at give præcise oplysninger om det indhold, som Rådet kunne give denne foranstaltning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2327/85**af Raymonde Dury (S — B)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(10. januar 1986)**(86/C 130/94)*

Om: Undervisningsgebyr ved kunsthøjskoler

De fransksprogede skoler i Belgien har netop modtaget et cirkulære, i henhold til hvilket de skal afkræve et undervisningsgebyr af alle udenlandske elever.

1. Agter Kommissionen igen at gribe ind mod denne foranstaltning?
2. Hvilken holdning tilråder den studerende fra Fællesskabet, skal de betale eller ej?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Manuel Marin***(12. februar 1986)*

Kommissionen er ikke underrettet om det af det ærede medlem omtalte cirkulære. Den vil imidlertid tage kontakt med de belgiske myndigheder med henblik på at få en kopi af cirkulæret, så den kan undersøge det nærmere i lyset af de gældende fællesskabsbestemmelser, således som de er blevet fortolket gennem Domstolens retspraksis.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2346/85**af Paul Staes (ARC— B)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(10. januar 1986)**(86/C 130/95)*

Om: Ekspertter med forskellige opfattelser af omkostningerne ved atomenergi

Kommissionen anfører i sit skriftlige svar på arbejdsdokument udarbejdet af Staes om omkostningerne ved at anvende atomkraft til elektricitetsfremstilling (PE 96.973) på s. 2, punkt I.1, linje 3 og 4, i dokument XVII/326/85 følgende:

»Ordføreren tager overhovedet ikke hensyn til, at en stor del af denne litteratur allerede er blevet modsagt af specialisterne.«

Kan Kommissionen fremsende henvisninger til disse modsigelser, således at denne påstand kan kontrolleres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Nicolas Mosar***(19. marts 1986)*

Kommissionen sender de ønskede oplysninger direkte til det ærede medlem og Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2376/85**af James Provan (ED — GB)****til Rådet for De europæiske Fællesskaber***(16. januar 1986)**(86/C 130/96)*

Om: Forvaltning af den fælles markedsordning for olivenolie

I svaret på skriftlig forespørgsel nr. 1546/85 ⁽¹⁾ anførte Kommissionen følgende:

Siden 1972 har Kommissionen i mangel af fyldestgørende statistikker undladt at fremlægge overslag over produktion og forbrug for Rådet til fastsættelse af landbrugspriserne, og den har ligeledes undladt dette i årsrapporterne om landbrugets stilling.

Finder Rådet, at dette er et solidt grundlag for forvaltningen af den fælles markedsordning for olivenolie i betragtning af følgende forhold:

1. Budgetudgifterne steg med 62,5 % fra 675,3 mio ECU i 1983 til 1.096,4 mio ECU i 1984, og
2. de faktiske udgifter i 1984 lå 45,2 % over de oprindelige 1984-bevillinger?

⁽¹⁾ EFT nr. C af.

Svar*(18. marts 1986)*

Når Rådet skal træffe sine afgørelser vedrørende priser og støtte inden for olivenoliesektoren, baserer det sig på de taloplysninger, der ledsager Kommissionens forslag.

Rådet er af den opfattelse, at udviklingen af produktionen og forbruget af dette produkt på mellemlang sigt, trods de erkendte vanskeligheder med hensyn til udarbejdelsen af nøjagtige statistikker over disse to faktorer, kan analyseres tilstrækkelig præcist på baggrund af samtlige disponible oplysninger.

Ligesom Kommissionen er Rådet dog klar over, at det er nødvendigt at forbedre udarbejdelsen af statistikker for den pågældende sektor; det minder i denne sammenhæng om, at det i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2262/84 af 17. juli 1984 om indførelse af særlige foranstaltninger inden for olivenoliesektoren ⁽¹⁾ bl.a. påhviler de heri omhandlede kontrolorganer at »gennemføre statistiske undersøgelser vedrørende produktion, forarbejdning og forbrug af olivenolie«.

⁽¹⁾ EFT nr. L 208 af 3.8.1984, s. 11.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2510/85**af Jose Hapart (S — B)****til Rådet for De europæiske Fællesskaber***(21. januar 1986)**(86/C 130/97)*

Om: Situationen inden for kornsektoren

I Kommissionens »grøn bog« fastslås princippet om en restriktiv politik for kornsektoren.

1. Er Rådet opmærksom på, at hvis man har en medansvarsagitt, kan man ikke have en restriktiv prispolitik?
2. Vil fællesskabspræferencen blive respekteret?
Vil man også strate indførslen af kornsubstitutter og den betydelige mængde importerede proteinholdige produkter?
3. Vil korn, der direkte indgår i bedriften, blive undtaget fra medansvarsafgiften?
4. På hvilken måde vil disse midler blive anvendt?
5. Risikerer man ikke at opmuntre industrien til at anvende substitutionsprodukter?
6. Hvem kommer reelt til at betale afgiften?
Producenten?
Forbrugeren?
7. På hvilke kriterier vil afgiften være baseret?
Afgift på afgrøden pr. ha?
Afgift på den leverede mængde?

Svar*(18. maj 1986)*

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber sendte den 25. juli 1985 Rådet og Europa-Parlamentet en meddelelse om perspektiver for den fælles landbrugspolitik, kaldet »grønbogen«. Kommissionen sendte den 19. november 1985 Rådet et memorandum om tilpasning af den fælles markedsordning for korn og den 18. december 1985 sendte den Rådet en meddelelse om »En fremtid for EFs landbrug«, som omhandler dens holdning på baggrund af konsultationerne i forbindelse med grønningen.

Ved flere lejligheder har Rådet drøftet disse forskellige dokumenter for at gøre det muligt for Kommissionen at tage hensyn til bemærkningerne fra Rådets medlemmer om de hovedlinjer, som er trukket op her.

I forbindelse med disse drøftelser har Rådet ikke truffet nogen afgørelse eller taget endelig stilling til de forskellige spørgsmål, som det ærede parlamentsmedlem stiller. Derfor kan Rådet på dette stadium af sine forhandlinger ikke svare på disse spørgsmål, som drejer sig om grundlæggende problemer i forbindelse med retsbestemmelser, som Rådet skal tage stilling til, når det drøfter Kommissionens endelige forslag i februar 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2574/85

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC - B)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber

*(24. januar 1985)**(86/C 130/98)*

Om: Opholdstilladelse

Direktivforslaget om opholdstilladelse har siden 1980 været til behandling i Rådet.

Kommissionen har allerede adskillige gange ændret sit forslag. Dette skete senest den 6.6.1985.

Anser Rådet det for muligt nu endelig at opnå enighed om dette meget vigtige forslag, eller er der endnu fundamentale indvendinger fra nogle medlemsstaters side?

Svar*(26. marts 1986)*

Rådet er klar over betydningen af denne sag, der da også er et vigtigt element i gennemførelsen af Borgernes Europa.

På flere samlinger i 1985 drøftede Rådet de problemer, der tages op i Kommissionens forslag om, at personer, der ikke udøver økonomisk virksomhed, skal have ret til ophold. Det aflagde rapport om sit arbejde på Det europæiske Råd den 2.-3. december 1985.

Under behandlingen i Rådets instanser er det blevet muligt bedre at indkredse de vigtigste spørgsmål i forbindelse med nævnte forslag, som f. eks. anvendelsesområdet og den juridiske form.

Det har vist sig, at samtlige delegationer i princippet accepterer, at studerende medregnes til de personer, der får ret til ophold. Der er dog endnu ikke opnået enighed om, at direktivet skal omfatte personer, der ikke udøver økonomisk virksomhed, men som ikke er studerende, ligesom der heller ikke er enighed om den juridiske form af den retsakt, der skal vedtages for sådanne personer.

Rådet fortsætter på grundlag af en kompromistekst fra formandskabet sin behandling af dette forslag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2575/85

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber

*(24. januar 1986)**(86/C 130/99)*

Om: Lokale beskæftigelsesinitiativer

For næsten halvandet år siden vedtog Rådet en resolution om lokale beskæftigelsesinitiativer, hvori det anerkendte disses betydning for bekæmpelsen af arbejdsløsheden.

Heri anmodedes medlemsstaterne om i deres beskæftigelsespolitik at tage hensyn til denne ordning.

Kan Rådet oplyse, hvorvidt dette allerede har ført til resultater i de enkelte medlemsstater?

Svar*(26. marts 1986)*

I Rådets resolution af 7. juni 1984⁽¹⁾ fastslås det i næstsidste punkt, at »Kommissionen opfordres til med jævne mellemrum at informere Rådet om de fremskridt, der sker med hensyn til gennemførelsen af ovennævnte foranstaltninger«.

Rådet har til dato ikke modtaget sådanne informationer fra Kommissionen; det kan således ikke give de oplysninger, som det ærede parlamentsmedlem har anmodet om.

⁽¹⁾ EFT nr. C 161 af 21.6.1984, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2660/85

af Barbara Castle (S — GB)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(6. februar 1986)

(86/C 130/100)

Om: Sur nedbør

Hvilke afgørelser er blevet truffet som følge af Kommissionens forslag om luftforureningens virkning på skovene?

Svar

(18. marts 1986)

1. *Kommissionen* forelagde i juni 1983 Rådet et forslag til forordning om indførelse af en fællesskabsforanstaltning til forbedret beskyttelse af Fællesskabets skove mod brande og sur regn. Hvad angår sidstnævnte område foreslås det at foretage en regelmæssig opgørelse over de skader, skovene lider, og at oprette et net af overvågningsstationer.

2. *Rådet* har foretaget en indgående gennemgang af dette forslag, men er ikke nået til enighed om det hensigtsmæssige i at indføre disse foranstaltninger på fællesskabsplan.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2743/85

af Terence Pitt (S — GB)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(10. februar 1986)

(86/C 130/101)

Om: Indbetalinger til EFs 1985-budget

Vil Rådet oplyse, hvornår hver medlemsstat indbetalte sit bidrag til EFs 1985-budget i medfør af regeringsaftalen af 7. maj 1985.

Vil Rådet desuden oplyse, hvilken metode hver enkelt medlemsstat har anvendt ved beregningen af beløbet, samt hvilken valuta der anvendtes?

Hvor stort var det samlede beløb omregnet til ECU?

Svar

(26. marts 1986)

Selv om Rådet er informeret om, at alle de berørte medlemsstater har indbetalt deres bidrag i medfør af den regeringsaftale, der henvises til i forespørgslen, er det ikke i besiddelse af de af det ærede parlamentsmedlem ønskede præcise oplysninger.

BERIGTIGELSER

**Berigtigelse til svar afgivet på Kommissionens vegne af Frans Andriessen på skriftlig forespørgsel nr. 1440/85
fra Pierre Pranchère.**

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 55 af 10. marts 1986

(86/C 130/102)

Side 3, alle tallene i skemaet »Særlige importordninger« : i stedet for: »millioner«, læses: »tusinde«.
